

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 17/2018 - 89 pàgines
Sessió ordinària del dia 18 d'octubre del 2018

El dia 18 d'octubre del 2018, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 97/2018, que és el següent:

1- Informe anyal del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2017.

2- Examen i votació del Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei 18/2017, del 20 d'octubre, qualificada de transferències als comuns.

3- Examen i votació de les esmenes a la totalitat presentades pels M. I. Srs. Gerard Alís Eroles, Rosa Gili Casals i Pere López Agràs, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt, i pels M. I. Srs. Josep Pintat Forné, Joan Carles Camp Areny i Josep Majoral Obiols, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt, al Projecte de Llei de mesures urgents relatives a l'arrendament d'habitatges.

4- Examen i votació del Projecte de Llei de modificació de la Llei de creació de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis d'Andorra.

5- Examen i votació del Projecte de Llei del Codi de procediment civil.

6- Examen i votació de la Proposició de Llei de modificació de la Llei 32/2017, del 20 de desembre, de col·laboració entre l'Administració general i els comuns, i entre els comuns.

7- Examen i votació de la Moció instant al Govern a què impulsí la creació d'una comissió per l'elaboració d'una Estratègia Nacional pel Comerç així com per al seguiment del pla estratègic del turisme de compres, presentada pels M. I. Srs. Pere López Agràs, Gerard Alís Eroles i Rosa Gili

Casals, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt.

8- Nomenament del president del Consell d'Administració de l'AFA.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny

M. I. Sr. Gerard Alís Eroles

M. I. Sr. Marc Ballestà Alias

M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà

M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset

M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot

M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny

M. I. Sr. Ferran Costa Marimon

M. I. Sr. Carles Enseñat Reig

M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach

M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández

M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs

M. I. Sra. Rosa Gili Casals

M. I. Sr. Carles Jordana Madero

M. I. Sr. Pere López Agràs

M. I. Sr. Josep Majoral Obiols

M. I. Sra. Maria Martisella González

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora

M. I. Sr. Antoni Missé Montserrat

M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud

M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora

M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés
 M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
 M. I. Sr. Josep Pintat Forné
 M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
 M. I. Sr. Justo Ruiz González

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances; Maria Ubach Font, Ministra d'Afers Exteriors; Xavier Espot Zamora, Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior; Gilbert Saboya Sunyé, ministre d'Economia, Competitivitat i Innovació; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Comerç; Jordi Torres Falcó, Ministre d'Ordenament Territorial; Sílvia Calvó Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Eric Jover Comas, Ministre d'Educació i Ensenyament Superior; Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports; Carles Álvarez Marfany, ministre de Salut i Eva Descarrega García, ministra de Funció Pública i Reforma Administrativa.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Maria Martisella González, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 9.34h)

El Sr. síndic general:

Bon dia a tothom.

Passem doncs tot seguit al primer punt de l'ordre del dia.

1- Informe anyal del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2017.

L'informe fou publicat en el Butlletí número 70/2018 del 16 de juliol. La Comissió Legislativa d'Interior ha analitzat l'informe del Raonador del Ciutadà i per exposar-ne el contingut intervé la Sra. Judith Pallarés Cortés, nomenada ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 3 de setembre, la Comissió Legislativa d'Interior em va nomenar ponent de l'informe anyal del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2017 i que avui presento en nom de la comissió davant del Ple.

Un informe que deriva d'una banda, de la memòria que la Institució del Raonador del Ciutadà ha tramès al Consell General i que ha estat publicada en l'annex del Butlletí del Consell General número 70/2018 del 16 de juliol, i de l'altra, de la compareixença que el Sr. Marc Vila Amigó va realitzar davant de la Comissió Legislativa d'Interior el proppassat 10 de setembre.

Dita memòria recull les activitats dutes a terme per aquesta institució en el decurs de l'any 2017 de conformitat amb les atribucions que li atorga la Llei de creació i funcionament del Raonador del Ciutadà com a delegat del Consell General en la defensa, compliment i aplicació dels drets i llibertats recollits en la Constitució.

Una institució al capdavant de la qual s'hi troba des del 5 de desembre del 2017 el S. Marc Vila Amigó, i aquí vull fer extensiva la nostra felicitació juntament amb tot el seu equip tot reconeixent la labor desenvolupada tant per ell com pel seu antecessor, el Sr. Josep Rodríguez Gutiérrez, a qui correspon pràcticament en la seva totalitat el treball que queda reflectit en l'informe que avui ens ocupa.

Avui s'exposen davant del Ple del Consell General les conclusions derivades de l'anàlisi de l'informe anual presentat pel Raonador del Ciutadà i que són les següents:

La institució del Raonador del Ciutadà va obrir durant l'any 2017 un total de 298 expedients, el que representa un 14% de disminució respecte a l'any anterior.

77 es van tractar com a expedients formals escrits, i 219 en concepte d'expedients informatius basant-se fonamentalment sobre les sol·licituds d'informació dels ciutadans que no donen lloc a actuacions posteriors per part del raonador.

Dels 77 expedients formals oberts, se n'han resolt 73 i un està encara en tràmit i quatre no han estat admesos.

Del total d'expedients resolts, 50 han estat favorables a l'Administració i 22 favorables al demandant.

Els dos expedients oberts d'ofici han estat resolts de manera favorable al demandant, i dels 219 expedients oberts a instància de part, 95 s'han resolt mentre que la resta 124, no han estat admesos a tràmit.

Per sectors en destaquen els 101 expedients oberts en l'àmbit de les accions privades.

84 expedients oberts en l'àmbit de l'Administració general, 70 expedients oberts en el sector social, a més de 29 expedients oberts en el sector de la

Justícia, 12 relatius al sector institucional i dos en el marc del sector de finances.

El sector social és el que ha patit una davallada més destacada, en concret un 31% menys d'expedients que l'any 2016.

Els expedients oberts en matèria d'accions privades també s'han reduït un 8%. La resta de sectors s'han mantingut estables en relació als anys anteriors.

En el seu exposat davant la Comissió Legislativa d'Interior el Raonador del Ciutadà va repassar el conjunt d'expedients registrats per sectors, ordenats de més a menys casos registrats, i en aquest sentit em remeto a l'informe que ha estat publicat en el Butlletí del Consell General i tramès a tots els membres de la Cambra.

Em permeto destacar tan sols, que el sector relacionat amb l'àmbit de les accions privades és el que va generar més expedients durant l'any 2017, gairebé el 34% del total.

El Sr. Marc Vila va voler destacar també les 1262 entrevistes mantingudes durant l'any passat, 410 de les quals van ser de caràcter presencial amb particulars i 269 van ser de caràcter institucional i 583 de caràcter telefònic.

Durant la seva compareixença, el raonador va exposar que durant aquest any s'ha constatat com alguns dels expedients tramitats amb la CASS estan relacionats amb problemes que ja són reiteratius en el decurs dels anys, especialment el desacord amb els demandants amb el fet que estant de baixa per malaltia i després dels controls mèdics efectuats pel metges de la CASS, pocs dies després rebien un comunicat de la CASS pel qual se'ls informava que la seva malaltia havia estat consolidada.

Aquest fet segons el raonador provoca mal estar ja que quan l'afectat presenta el recurs administratiu amb els informes mèdics conforme no s'han recuperat per reiniciar la seva tasca laboral, són ignorats i no són tinguts en compte.

Un altre dels assumptes tramitats fou la recomanació efectuada a la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient en la que se sol·licitava la tretzena paga als jubilats.

D'aquesta manera es pretenia, segons va exposar el raonador, donar resposta al col·lectiu de la gent gran que van cotitzar a la CASS durant més de 30 anys i volien aconseguir els 5000 punts que els donaven el dret a cobrar una pensió de jubilació igual al salari base interprofessional per viure dignament i que amb les modificacions legislatives havia desaparegut.

Es troben ara que han de percebre una pensió de solidaritat a més de la pensió de jubilació per fer

front al dia a dia, quan amb l'antiga llei ja tindrien els 5000 punts que els hi demanaven.

En el sector financer, el raonador proposa la modificació de la Llei 5/2004 per tal que es prevegi explícitament la consideració com a descendents aquelles persones vinculades a l'obligat tributari per raó de tutela i acolliment i es pugui aplicar la reducció per càrrecs familiars per la tutela d'un germà per exemple amb discapacitat.

Per concloure, el raonador també va informar que les queixes sobre els augments dels lloguers han augmentat durant aquest any respecte a l'any 2017.

Va avançar que de moment ja són 21 les queixes relacionades amb aquesta matèria durant aquest any.

Per últim, en la seva compareixença, el raonador va informar que Andorra la Vella acollirà del 20 al 22 de novembre d'aquest any la reunió anual de la Federació Iberoamericana d'Ombudsman on es preveu l'assistència d'un centenar de persones de 24 estats membres.

Per acabar, en nom dels membres de la Comissió Legislativa d'Interior, reitero al Sr. Vila el nostre agraïment per la feina realitzada al capdavant de la Institució del Raonador del Ciutadà i l'encoratjo a seguir en aquesta tasca.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna intervenció per part des grups parlamentaris...

Pel Grup Parlamentari Liberal...

Sra. Judith Pallarés, teniu la paraula.

Hauríeu d'anar a la tribuna.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument, voldria fer algun comentari en relació a la situació actual, i les obligacions que el raonador ha hagut d'assumir per les noves competències que se li han atribuït en els últims anys.

Pensem que l'informe del raonador és una fotografia que ens fa cada any en relació a algunes qüestions que no funcionen, i és de gran ajuda tant pel Consell com pel Govern a l'hora de poder solucionar certes qüestions.

Ens preocupa la reiteració d'algunes queixes com per exemple les altes administratives de la CASS que continuen, però tot i així hem de dir que les queixes

en general s'han reduït en molts aspectes i que això en certa forma doncs és positiu.

Volem felicitar la feina que ha fet durant aquest temps el Sr. Josep Rodríguez en aquesta qüestió, però comentant el que deia al principi, el raonador a partir d'ara té ja noves competències i necessita doncs perquè les pugui dur a terme amb més recursos. S'ocupa més en relació doncs a la defensa dels drets en l'àmbit privat que ja hem vist que ha anat en augment. També en relació a la protecció dels infants, que és una qüestió que sembla ser que necessitaria major divulgació. La seva implicació en relació a la defensa dels drets humans en qüestions d'igualtat que se li va atribuir per poder defensar els drets per exemple dels col·lectius com LGTBI i també en altres qüestions com els drets en relació a la defensa dels drets dels discapacitats.

Per tot això sí que són necessaris més recursos. És cert que ja està a tràmit des del Consell part d'aquest pressupost, és una tasca que li correspon al Consell General a poder donar suport al raonador en aquesta qüestió, i es preveu pel pròxim any la contractació d'una persona més per aquest nou servei que el raonador pot oferir al ciutadà i que nosaltres estem d'acord.

Pensem igualment que per al desenvolupament d'alguna d'aquestes noves tasques com per exemple la defensa dels drets dels discapacitats, és necessari la millora de l'accés de l'oficina del raonador, perquè tal i com està ara la considerem que és un tant precària i pensem que això també s'hauria de millorar. A més la contractació d'una persona dins de l'oficina farà que l'espai sigui molt més reduït ja que no és gaire ample.

Per tant, ens agradaria insistir únicament en aquesta qüestió. Dotar al raonador dels recursos necessaris per desenvolupar totes aquestes noves tasques que des del Consell mateix també li hem atribuït i que també dóna en defensa dels drets humans arreu, no únicament al país. I pensem que és important fer-ho perquè invertir en el raonador és invertir en valors, és invertir també en la defensa de l'Estat de dret i per la nostra part voldríem que això es pogués materialitzar en la previsió necessària pel pressupost del pròxim any.

Sense res més, només tornar a encoratjar al Sr. Vila a desenvolupar aquesta feina i donar-li les gràcies també al Sr. Rodríguez per la feina que ja ha fet.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument, el primer que voldria és agrair al Sr. Rodríguez la tasca que ha fet, que ha desenvolupat durant aquests últims anys de visibilitat i de treball intens envers la figura del Raonador del Ciutadà. Tot el treball que ha fet de difusió de la institució i de la importància que té dins de la nostra societat. I desitjar-li també molta sort al Sr. Vila amb la tasca que té i amb les noves competències que se li han atribuït a la figura del Raonador del Ciutadà en la defensa dels drets de les persones.

Penso que el seu informe és un informe molt esperat, molt desitjat, que ens dóna una visió diferent de la realitat de les persones, per aquelles persones que són més anònimes, que tenen menys nom públic, però que estan vivint situacions complexes i difícils en una societat que moltes vegades és molt injusta.

Penso que aquest informe, com ha dit la Sra. Pallarés, no entraré en detalls, segueixen certes disfuncions. Han millorat en altres sectors com per exemple el tema social, però tot i així ell fa unes recomanacions que penso que estem obligats a tenir en consideració.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També pel Grup Parlamentari Mixt, Sr. Víctor Naudi, per SDP.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Tal com diu el raonador en l'informe, la tasca realitzada durant el 2017 correspon pràcticament en totalitat a la feina realitzada per l'anterior raonador del ciutadà, el Sr. Rodríguez, que més enllà d'exercir les atribucions pròpies del càrrec amb molt de mèrit, també es va esforçar en aportar millores de funcionament i suggeriments per tal d'actualitzar la llei de la institució i fer-la més efectiva i adaptada a la realitat.

No entraré a parlar dels resultats de l'informe i que tots coneixem abastament, ni dels problemes de societat que acaben sent recurrents malgrat en certs àmbits hi hagi una disminució de les queixes tret de qüestions relacionades amb la CASS i de l'habitatge.

En aquest darrer aspecte vull destacar la implicació anunciada del Sr. Marc Vila en una qüestió que està

esdevenint un problema de primer ordre i del qual seguidament tindrem l'ocasió de parlar i que malgrat no es reflecteix en l'informe del 2017, sí que ens permet de constatar una voluntat de seguiment i compromís en la problemàtica de l'habitatge per part seva.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També dins del Grup Mixt, pels consellers socialdemòcrates, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Pels consellers del PS s'escau parlar almenys de tres aspectes un cop escoltat l'informe del raonador.

El primer és l'eliminació de les pensions mínimes per part de DA i els seus efectes, així com la demanda feta pel raonador d'introduir una tretzena paga pels jubilats, de la qual en parlaré més endavant.

Ho llegia ara la Sra. Pallarés, el contingut de l'informe del raonador que jo complemento dient que el raonador diu que ara molts jubilats han de percebre una pensió de solidaritat a més de la pensió de jubilació per fer front al dia a dia, ja que les modificacions legislatives aquest dret que tenien, ara ha desaparegut. I que els pensionistes no volen la solidaritat per arribar a finals de mes perquè molts entenen que s'han guanyat el dret de viure dignament als 65 anys, després de més de 30 anys treballant al país.

Quants debats hem tingut sobre aquest tema? Quantes vegades hem parlat sobre aquesta mateixa qüestió que ara el raonador recull exactament com nosaltres havíem dit?

I jo els hi demano Sres. i Srs. de DA per què no són sincers? Per què no accepten la realitat? Per què no ho reconeixen? I sobretot, -perquè finalment és el més important-, per què no volen retornar aquest dret a les persones que el tenien?

Perquè és un dret i no una ajuda condicionada, una ajuda complexa i injusta que a més a més no arriba. No arriba pels tràmits, i simplement no arriba perquè la gent no la vol. La gent vol un dret i no vol solidaritat ni vol una ajuda.

Segona qüestió és l'habitatge. Hem llegit aquests dies les alertes donades pel raonador tant en relació a l'increment del preu de lloguers com l'absència de pisos socials. És evident que l'habitatge s'ha convertit en la principal preocupació avui en dia al

nostre país i que l'estirada d'orelles per part del raonador ens sembla que és més que notable.

En tot cas, temps tindrem de parlar de la política d'habitatge en el tercer punt de l'ordre del dia.

I el tercer aspecte és els joves i els adolescents en risc. Una problemàtica també palpable i diària i creixent al nostre país, i en la qual també el raonador reconeix que fins ara no ha estat capaç de donar-hi la visibilitat necessària. En tot cas, l'encoratgem perquè la problemàtica és seriosa, que així ho faci.

Per tant, valorem positivament la feina feta pels dos raonadors. Posar el focus sobre algunes de les qüestions que ens preocupen, però el més important d'aquest informe és que pensem que els membres de DA haurien de ser una mica més conscients de la realitat, de la realitat palpable i diària que realment hi ha al nostre país en temes com les pensions, l'habitatge, els joves i els adolescents en risc. I ser més autocrítics perquè és evident que són problemàtiques molt greus a les quals no estan sabent donar-hi resposta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També dins del Grup Mixt, pels consellers d'Unió Laurediana- Independents de la Massana, Sr. Josep Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc voldria reconèixer la tasca que ha vingut desenvolupant el Sr. Josep Rodríguez fins el passat 4 de desembre del 2017, moment en què va prendre possessió del càrrec l'actual raonador, Sr. Marc Vila.

L'informe d'enguany, el Sr. Vila recalca que ha seguit la línia d'actuacions dels raonadors precedents, que no és altra que la defensa dels drets i llibertats que assisteixen als ciutadans, tot assegurant que s'ha assolit crear un Estat de confiança a escala nacional i esdevenir un punt de referència per a les persones necessitades davant d'un problema amb l'Administració.

En l'informe que ens ocupa, juntament amb la compareixença del Raonador del Ciutadà en la Comissió d'Interior el 10 de setembre d'enguany, així ho constatem, s'han fet un 4,47% més d'entrevistes que l'any 2016 i alhora el número d'expedients oberts ha disminuït en un 14%.

Els consellers generals d'Unió Laurediana-Independents de La Massana recolzem la tasca

efectuada pel Raonador del Ciutadà pel que fa a la seva defensa i les actuacions dels drets i les llibertats dels ciutadans, i analitzarem amb detall totes les propostes efectuades.

Moltes Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molts gràcies.

Pel Grup Demòcrata, té la paraula el conseller, Sr. Marc Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Gràcies Sr. síndic.

Primer de tot, en nom del nostre grup parlamentari volem agrair la compareixença del Sr. Marc Vila, Raonador del Ciutadà, per la presentació de la memòria de l'any 2017 en la seva compareixença en el si de la Comissió Legislativa d'Interior.

En referència al contingut de l'informe que avui s'ha presentat ens congratulem dels esforços que planteja el Raonador per tal de fer que la institució i les seves funcions siguin més conegudes per part de la ciutadania. El Raonador ens va fer notar que de l'enquesta del CRES es desprèn que la institució és coneguda però no les seves funcions i atribucions. És per això que veiem molt positius els treballs que estan fent en la línia de definir la seva identitat corporativa, millorar el grau de coneixement de les seves funcions, millorar les relacions amb les associacions, així com incrementar la seva presència als mitjans de comunicació i, per tant, de proporcionar-li els recursos necessaris per dur a terme aquesta tasca.

Referent a la problemàtica dels preus del lloguer que també doncs, va sortir que alguns dels consellers que m'han precedit ja han fet referència, crec que aquí ja és important veure les dades aportades pel propi Raonador del Ciutadà i és que aquesta problemàtica es va començar a constatar a finals de l'any passat. Segons les dades facilitades l'any 2017 es van instruir cinc expedients amb aquesta problemàtica i tots cap a finals d'any. Per contra, el nombre que portem durant el 2018, com bé s'hi ha referit la Sra. Pallarés llegint l'informe, són de vint-i-un expedients en el moment de la seva compareixença.

Per tant, això el que fa és desmuntar la teoria que alguns esgrimeixen de què aquest problema porta molt de temps vigent i que el Govern no ha fet res per parar-ho. El que ha quedat clar és que és un problema sobrevingut, un problema molt important, però que ha estat sobrevingut en el nostre entorn. I un cop aquesta situació s'està produint, el que s'estan engegant són les mesures per fer-hi front i

bona prova d'això serà el debat a la totalitat que tenim en la sessió d'avui i que després veurem.

Referent a una altra de les problemàtiques que es va posar en relleu, que era que en l'actual Llei de l'IRPF permet deduccions per descendents i ascendents a càrrec però no contempla en cas de tuteles legals de familiars que no tenen aquesta consideració. El nostre grup parlamentari està d'acord amb aquesta consideració i per tant treballarem per fer la modificació legal escaient per donar-hi cabuda.

I finalment el tema que també ha sortit, el tema de les pensions de jubilació de la tretzena paga per als jubilats. Crec que aquí el tema de les jubilacions, com s'ha parlat molt i s'ha debatut molt en aquesta Cambra, cal abordar el tema des d'una perspectiva més àmplia, i cal treballar per la sostenibilitat del sistema i perquè aquestes pensions siguin suficients, perquè el que no es pot fer és aplicar mesures aïllades que tenen un efecte que afecta encara més en la sostenibilitat del sistema.

Caldrà veure quines són les mesures que es poden plantejar per aquesta sostenibilitat però també com aconseguim que els salaris siguin més alts i perquè això repercuteixi directament en les pensions que cobrem. Recordem que el sistema de pensions que tenim és un sistema contributiu i, per tant, la pensió que rep un ciutadà depèn del que ha pogut cotitzar tot el llarg de la seva vida.

Però per altra banda cal posar en valor totes les accions de tipus no contributiu que s'han donat, i aquí s'ha de posar en valor tot el conjunt de mesures implementades per aquest Govern d'acord amb el que establia la Llei de serveis socials i sociosanitaris. I també cal destacar una altra acció que té un efecte directe sobre aquesta com és l'increment del salari mínim que ha dut a terme el Govern de forma continuada durant aquesta legislatura, perquè això ho vincula directament amb el llinar econòmic de cohesió social i de repercussió del total que al final acabem percebent les persones que tenen aquesta necessitat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Demanaria al Govern si desitja intervenir...

Sr. ministre, teniu la paraula des de la tribuna, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Seré molt breu.

En primer lloc i com no pot ser d'una altra manera i tal com han manifestat tots els grups parlamentaris i des del Govern, que represento evidentment també, sigui dit per endavant el nostre agraïment a l'antic Raonador del Ciutadà, el Sr. Josep Rodríguez, com a l'actual Raonador del Ciutadà, el Sr. Marc Vila per la tasca que porten a terme i per les manifestacions i els suggeriments que posen sobre la taula que sempre ajuden a millorar la tasca que portem a terme totes les administracions públiques.

Estic en grans termes d'acord amb tot el que han manifestat els grups parlamentaris, tant el grup parlamentari majoritari com els grups parlamentaris de l'oposició sobre la necessitat evidentment d'anar millorant sempre la tasca que portem a terme des de les administracions públiques en pro d'una garantia cada cop major dels drets fonamentals dels nostres ciutadans. Evidentment també estic d'acord amb el que ha manifestat la consellera Pallarés sobre la necessitat de dotar de més recursos i de millorar l'accessibilitat dels locals del Raonador del Ciutadà perquè, com bé he dit doncs i a proposta del Govern, s'han fet una sèrie d'iniciatives legislatives durant aquesta legislatura que amplien les competències del Raonador del Ciutadà.

Dit això, sí que hi ha algunes afirmacions, concretament les que s'han versat des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, amb les quals no puc estar d'acord i crec que mereixen alguns matisos. En primer lloc, la manifestació manllevant des del punt de vista... des del meu punt de vista manllevant de forma incorrecta les manifestacions del Raonador del Ciutadà, la manifestació segons la qual s'han eliminat les pensions mínimes de jubilació i segons la qual -ho ha dit textualment el Sr. López: "*La gent volen mantenir els seus drets i no volen solidaritat*". No puc estar-hi d'acord per dos raons: en primer lloc, perquè no s'han eliminat les pensions mínimes o més ben dit, no contributives de jubilació, sinó que abans les pagava la CASS, ho hem explicat moltes vegades, i ara les paga el Govern com ha de ser amb qualsevol prestació no contributiva, per tant l'efecte és neutre; i en segon lloc, perquè les pensions no contributives de solidaritat que abans pagava la CASS i que ara paga el Govern també són un dret, és més, són un dret garantit que s'han de pagar amb independència de les previsions pressupostàries, per tant, aquestes dos afirmacions que ha fet el Sr. López són totalment inexactes.

Pel que fa a la qüestió de l'habitatge social no m'hi allargaré perquè penso doncs, que després hi ha un debat al tomb de dos esmenes a la totalitat a la Llei de mesures urgents per a l'arrendament d'habitatges i crec que en aquell moment tindrem sobrada ocasió de parlar-ne al respecte.

I pel que fa en darrer terme a la inadequada, segons el Sr. López, atenció o insuficient atenció als joves i adolescents en risc només puc dir que evidentment com tot sempre es pot millorar però també li he de dir mai s'havia fet tant abans pels joves i adolescents en risc. Només li donaré alguns exemples molt concrets: la creació de l'Àrea de suport als joves tutelats i ex tutelats, la creació del Servei d'adolescents en risc que abans no existia, la posada en marxa del Pla remou-te, la posada en funcionament del CERC juntament amb el SAAS, diguem els treballs que en breu veuran la llum de posada en funcionament del nou centre de reeducació intensiva i també el desdoblament del Centre d'Acollida d'Infants en dos centres diferents.

Per tant, jo crec que totes aquestes accions que s'han consolidat o que s'han iniciat durant aquesta legislatura posen de manifest clarament la voluntat del Govern d'incidir particularment en una millor atenció dels joves i adolescents en risc.

Concloc només dient que també m'hagués agradat molt, consellers del grup parlamentari majoritari òbviament i dels grups parlamentaris de l'oposició, han tingut l'honestedat intel·lectual de posar-ho de manifest però alguns altres no i, per tant, m'agradaria recordar que també valdria la pena recordar que també valdria la pena posar sobre la taula el fet doncs de què el Raonador del Ciutadà ha dit que les queixes en l'àmbit social durant el darrer any han disminuït un 30% i per tant, suposo que això també porta causa d'una millor tasca per part del Govern i de les altres administracions públiques, concretament la CASS, que actuen o interactuen en l'àmbit social.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups...

Pel Grup Liberal...

Pel Grup Mixt...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Volia retornar sobre el tema de la demanda que feia el Raonador abans de fer alguns comentaris sobre el que han dit el Sr. Ballestà i el Sr. Espot.

Sobre la demanda que va fer el Raonador del Ciutadà d'una tretzena paga, una demanda que finalment es va formalitzar per escrit com a sol·licitud, i una demanda a la que el president de la

Comissió de Sanitat i Medi Ambient, el Sr. Carles Jordana, contestava el dia 7 de setembre del 2017 dient que s'hi estava treballant per donar-hi curs. Jo no sé si la lectura d'això és que es converteix aquesta necessitat i que es vol tirar endavant o és simplement una resposta diguem política en el mal concepte del terme contestem la carta i tot continua exactament igual a com estava fins ara.

I en relació al que deien el Sr. Espot i el Sr. Ballestà, bé, el Sr. Espot insisteix en el seu concepte tot i que per a mi és bastant inequívoc el que diu el Raonador del Ciutadà, el que diuen els dos raonadors del ciutadà, i vostè diu que es pagava per la CASS i ara es paga per Govern, la diferència és que abans es pagava per la CASS automàticament, era un dret i ara es paga de Govern prèvia una sol·licitud social que té uns requisits de l'entorn familiar dels fills i del patrimoni de la persona i per tant, és una ajuda social amb tots els termes. Per tant el traspàs de dret-ajuda és indiscutible, es vol de manera entossudida i negant la realitat mantenir-se en aquests fets però finalment és el que perceben els ciutadans, i els ciutadans que han perdut aquest dret degut a la seva modificació.

I després, el Sr. Ballestà suposo que quan parlava també d'aquestes pensions mínimes que solcaven la sostenibilitat del sistema, si vostès pretenen construir un sistema de pensions sostenible a base de què la gent visqui amb menys de 1.000 euros evidentment no comptin amb nosaltres. Aquesta no ha de ser la via de solució de la sostenibilitat. Tot pensionista que hagi treballat més de trenta o trenta-cinc anys en aquest país, hagi cobrat el que hagi cobrat al llarg de la seva vida ha de tenir dret a aquests 1.000 euros i aquest és un principi que s'ha de voler o no s'ha de voler. Vostès s'ho van carregar perquè era una disposició que hi havia l'any 2008 en la modificació que aquesta Cambra va aprovar per unanimitat; vostès van entrar al 2014 amb la tisorada, van entrar amb aquest tema, els hi diu el Raonador del Ciutadà, els està dient la Federació de la gent gran, els hi diu tothom però vostès s'entossudeixen, abaixen el cap i en tot cas aquesta és la seva responsabilitat. En tot cas em sembla que és molt poc respectuós cap a totes aquestes persones que han treballat tota la seva vida i que a més són persones que no són les que tenen les millors condicions econòmiques, negar-los-hi aquest dret de manera reiterada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels senyors consellers...

Sr. Marc Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només de forma molt breument. El Sr. Espot, el ministre Espot parlava fa uns moments "d'honestedat intel·lectual" i jo afegiria també "oïda selectiva", perquè de la meua intervenció el que he deixat molt clar és que el debat de les jubilacions s'havia d'abordar treballant tant per la sostenibilitat del sistema i que aquestes pensions siguin suficients, les dues coses, però no podem desvincular l'una de l'altra.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Govern desitja intervenir...

Sr. Espot, teniu la paraula.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Molt breument. Només per dir que celebro que en aquest torn d'intervenció el Sr. Pere López hagi reconegut que ara paga el Govern les pensions no contributives, i per tant que hagi reconegut també implícitament que quan ha dit en la seva primera intervenció que s'havien eliminat aquestes pensions no ha dit la veritat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pere López i després Sr. Carles Jordana.

El Sr. Pere López:

Sí, Sr. Espot miri, aquest és un debat que vostè insisteix perquè no vol reconèixer un error o no vol reconèixer que finalment és un posicionament polític. Jo evidentment que no he reconegut això i vostè ho sap perfectament.

Vostès han convertit un dret en caritat... Jo ja no parlo d'ajuda perquè obligar a persones que no arriben a 1.000 euros a demanar ajudes socials és caritat. És la seva política social, és el seu concepte. Era un dret que es pagava automàticament, un dret que al nostre entendre és just i necessari, i que vostès ho han reconvergit en una ajuda social sotmesa a tres-cents controls, a demandes d'ajudes i que tot el

perímetre familiar hagi d'explicar la seva situació. És aquesta la pura realitat!

Vostè insisteix. Això existia i estava regulat de manera clara i inequívoca. El Raonador us està dient -i vostè pugui llegir com pugui llegir-ho. Jo no entraré en la seva capacitat intel·lectual com vostè, com ha fet vostè o ha insinuat vostè en relació a la meua. El Raonador diu -llegeixi-ho- "*La gent no vol solidaritat, la gent vol el dret que tenia i no vol anar a fer una demanda social per tenir un dret que és just després de trenta, trenta-cinc o quaranta anys treballant al país*".

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordana.

El Sr. Carles Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. Pere López, jo afegiria que vostè també té lectura selectiva. Fa menció d'una carta que efectivament va enviar el Raonador del Ciutadà, que era el Sr. Rodríguez, l'any 2017 a la comissió però jo vaig traslladar immediatament aquesta carta al conjunt de la comissió, però és que resulta que vostè va realitzar que s'havia enviat aquesta carta a la compareixença del Raonador del Ciutadà del 2018, és a dir, després d'un any. Per tant, llegeixi's bé els correus que rep i potser ho sabrà amb anterioritat. Per tant, no vam simplement passar l'expedient i jo el vaig traslladar al conjunt de la comissió i ningú, inclòs el seu partit, s'hi va manifestar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. síndic.

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. López, si realment hi hagués tants impediments i calés complir tants requisits per pagar les pensions de solidaritat de la gent gran no estariem pagant anyalment al tomb de 4 milions d'euros per aquest concepte, bastant més del que es pagava abans en concepte de les prestacions no contributives que pagava la CASS.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Hauríem d'anar conclouent aquest debat.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Ja acabo Sr. síndic.

Bé, és que aquest és el seu model. El seu model és el de portar a pensionistes, a persones amb discapacitat amb terminologia CASS i fins i tot als assalariats a la porta dels serveis socials.

Vostès es vanaglorien de què la bossa de serveis socials creixi. Tots aquests col·lectius, una persona que està jubilada, una persona que té una minusvàlua o una discapacitat per la CASS o els assalariats, no haurien de percebre ajudes socials. La seva pensió de jubilació, la seva pensió d'invalidesa, el seu salari hauria de ser més que suficient.

Vostès estan convertint una societat entre que tots aquests col·lectius van, els porten vostès dia rere dia a la porta de Serveis Socials, a picar a la porta per aplicar la seva política de solidaritat que en molts termes és caritat. Si vostè es vanaglòria de què hi ha cada vegada més pensions de solidaritat és evident que és una mancança a la política de pensions, que és una mancança a la política de les pensions de les persones amb invalidesa i a hores d'ara, tal com estan els salaris en aquest país i algú s'ha refet el salari mínim però ja en parlarem vistes les propostes que es fan als països veïns en relació al salari mínim i l'informe que li vam encomanar que fes vostè del cost de la vida, també els assalariats estan picant cada dia a la porta de Serveis Socials.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, molt breument Sr. síndic.

Vostè expliqui el seu model social i nosaltres explicarem el nostre Sr. López, no cal que vostè l'expliqui per nosaltres. Jo l'únic que li diré d'una forma breu és que nosaltres, a través de la Llei de serveis socials el que hem fet possible precisament és que les persones que per la via contributiva no podien arribar al llindar econòmic de cohesió social

que està indexat al salari mínim ara hi puguin arribar a través d'una pensió de solidaritat, cosa que quan vostès governaven això no era possible.

Per tant, el que li demanaria és que fes el favor de donar menys lliçons i parlés menys també de la revalorització del salari mínim perquè qui ha pujat el salari mínim al tomb d'un 6% aquesta legislatura som nosaltres també.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passariem al segon punt de l'ordre del dia.

2- Examen i votació del Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei 18/2017, del 20 d'octubre, qualificada de transferències als comuns.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 89/2018 del 28 de setembre.

Intervé per exposar l'informe de la Comissió el M. I. Sr. Pere López Agràs nomenat ponent per part de la comissió. Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En la reunió del 26 de juny del 2018 la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost em va nomenar ponent del Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei 18/2017, del 20 d'octubre, qualificada de transferències als comuns. Em correspon avui presentar una síntesi de l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades els dies 11 i 25 de setembre del 2018 ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes que li han estat presentades. A l'esmentat Projecte de llei li foren presentades 11 esmenes a l'articulat: 3 esmenes per part del Grup Parlamentari Mixt-UL i consellers generals Independents de La Massana, i 8 esmenes per part del Grup Parlamentari Mixt-PS.

La Sindicatura en data 11 de maig i 11 de juny del 2018, i als efectes determinats per l'article 18.1.d) del Reglament del Consell General va constatar que les esmenes formulades pels grups parlamentaris no eren contràries a les disposicions de l'article 112 del Reglament del Consell General i les va admetre a tràmit.

D'acord amb el que preveu l'article 45 del Reglament del Consell General l'esmentat Projecte

de llei, així com les esmenes a l'articulat que han estat presentades, foren trameses a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost el dia 22 de juny del 2018.

De les esmenes que figuraven en l'informe de la Ponència: 3 esmenes s'han aprovat per majoria i 8 esmenes no s'han aprovat. Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió el text del qual es sotmet avui a la consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, passem doncs a les intervencions.

Inicia les intervencions el Govern.

Pel Govern, té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Abans de tot i perquè els oients ens puguin entendre, voldria fer un repàs de com ha anat el tràmit parlamentari de la Llei qualificada de transferències. Un tràmit que, com a mínim ha estat llarg i potser fins i tot feixuc.

Al més de juny de l'any passat el Govern va enllestir els projectes de llei de modificació de competències i transferències als comuns. Aquests van ser acceptats a tràmit parlamentari el 22 d'agost del 2017. Posteriorment, després d'un llarg període d'esmenes, -que es va prorrogar diverses vegades-, el 20 d'octubre es van debatre i acceptar els dos projectes de llei gràcies als vots dels consellers del Grup Demòcrata i dels consellers Josep Pintat, Joan Carles Camp i la consellera Sílvia Bonet, als quals vull agrair el seu suport i la seva col·laboració i lleialtat.

En aquest sentit, també vull agrair la col·laboració de tots els comuns que han estat presents durant les negociacions a tres bandes. Uns comuns que des de l'inici s'han tingut en compte per presentar una reforma ajustada a les possibilitats del Govern i també a les necessitats de totes les parròquies.

Més endavant, una part de l'oposició va decidir fer un recurs d'inconstitucionalitat durant el mes de desembre que va ser acceptat el 15 de gener pel Tribunal Constitucional. Aquesta actuació ens va permetre dilucidar certs dubtes que s'havien volgut generar al voltant de les dues lleis. Uns dubtes que segurament responien més a una voluntat, diria jo, política que jurídica. I així ho va confirmar el Tribunal Constitucional en la Sentència del 14 de març on exposa que la Llei de competències s'ajusta

perfectament a la Constitució. Una Llei que va ser objecte de nombroses crítiques, on tothom s'erigia com un succedani del Tribunal Constitucional exposant que aquest era un projecte que anava en contra de la nostra Carta Magna.

I aquí hi ha una paradoxa. Passaré, evidentment, a parlar de la Llei de transferència és la posició d'un partit que s'anomena progressista que és el Partit Socialdemòcrata, que mai ha votat la Llei de competències. Un dia d'aquests, Sr. Pere López, ho haurà d'explicar aquí, però sobretot ho haurà d'explicar als ciutadans.

Quant a la Llei de transferències, un projecte que no va rebre tantes crítiques com la seva companya de viatge, va ser acceptada en gran majoria pel Tribunal Constitucional. Aquesta institució únicament va tombar una petita part de la fórmula global que vam presentar des del Govern.

Per aquest motiu el Govern va decidir fer una modificació per adequar la Llei a la sentència del març passat.

A partir d'aquest Projecte de Llei presentat per l'executiu, el 21 de juny passat el Partit Socialdemòcrata va entrar una esmena a la totalitat sense cap projecte alternatiu que va portar un cop més el debat en aquesta sala.

No, no hi havia projecte alternatiu. Hi era Sr. López? No.

Avui, gairebé un any després d'haver aprovat les dues lleis qualificades ens trobem en aquesta Cambra per debatre, una vegada més, i ja està bé, sobre la mateixa temàtica. Un debat que al meu entendre ha durat el que ha durat, i que ha estat motivat en algunes parts, per això parlava del raonament d'un partit com el Partit Socialdemòcrata de no votar la Llei de competències per raons, suposo que polítiques i no pas ideològiques.

Doncs bé Senyores i Senyors consellers,

Després d'un llarg període, avui ens trobem aquí per tancar un d'aquells temes cabdals d'aquesta legislatura: la reforma de les competències i de les transferències als comuns. Una reforma que feia massa anys que es posposava i que era necessària per modernitzar el repartiment entre parròquies i les competències que aquestes tenen.

Perquè cal recordar, Srs. consellers generals, que la Llei que es va votar ja fa molts anys, deia que cada 5 anys s'havia de revisar. S'hauria pogut revisar 4 vegades i no es va fer mai.

Perquè la gent ens entengui, avui amb aquest projecte de modificació, el Govern únicament vol adequar el text a la sentència del març passat, no faltaria més. Hem presentat aquesta modificació per

garantir, evidentment, la seguretat jurídica i, sobretot, per seguir honorant el compromís contret amb el dels comuns i els consellers -i els consellers, mal els hi pesa a alguns, i els consellers perquè jo hi era a les tripartites- al moment de negociar la Llei qualificada de transferències.

Vull dir passant, que la sentència del Tribunal Constitucional no altera en cap cas les grans línies assolides i aprovades el mes d'octubre del 2017. En aquest sentit, la dita sentència té un impacte limitat, i en cap cas afecta la quantitat que s'ha de transferir des de l'Executiu a favor de les corporacions comunals. En definitiva, no hi ha cap alteració pressupostària per a l'exercici 2018. De fet, el Tribunal Constitucional dictamina que únicament els conceptes de compliment del cadastre i separatives i el d'inversions sostenibles són inconstitucionals.

Per tant, si analitzem la repercussió de la sentència al text presentat pel Govern i aprovat pel Consell, observem que aquesta només afecta un 8% del total de la transferència, el que significa uns 4,4 milions del 55 milions d'euros globals.

Senyores i Senyors consellers,

Com ja hem dit, aquesta adequació conté petits ajustaments. Com no podia ser d'altra manera, suprimim els criteris declarats inconstitucionals. Concretament, ho torno a dir, eliminem les inversions sostenibles i el compliment del cadastre i les separatives d'aigües. Però, cal destacar que la part de solidaritat, nou concepte, inclosa dins dels recursos de redistribució sostenible, que es calcula en funció del nombre inversament proporcional d'establiments comercials, de quilòmetres lineals, -nou concepte-, de carreteres secundàries i de certes particularitats -nou concepte- parroquials ha estat admès pel Tribunal Constitucional i, doncs, continua íntegre en la nostra proposició de modernització d'un text que feia anys que s'hauria hagut de modernitzar.

D'altra banda, mantenim la partida de població, la de territori, la d'infants i gent gran, la de pernoctacions i la de solidaritat i particularitats. Respecte a la partida de parts iguals es manté i s'augmenta amb els recursos que es destinaven en les partides declarades inconstitucionals. Aquest esquema es continua preservant els dos primers anys -el 2018 i 2019- d'aplicació de la nova Llei, així mantenim la transitòria de la Llei aprovada a l'octubre.

A partir del tercer any, del 2020, es continua determinant la quantitat a transferir als comuns amb el procediment descrit abans. Únicament en aquesta modificació s'altera els percentatges de cada partida

per reduir el pes del concepte de solidaritat. A més, també suprimim, com al text aprovat a la tardor, el punt de Sant Julià de Lòria que respon a una complicada situació econòmica actual pactada durant dos anys amb el comú lauredià i la resta de corporacions comunals, que també els hi agraeixo aquest esforç de solidaritat a favor del poble de Sant Julià de Lòria.

Senyores i Senyors consellers,

Cal recordar que aquesta nova Llei de transferències adapta els recursos destinats als comuns en funció de les possibilitats del Govern i modernitza els criteris de repartiment introduint nous conceptes objectius que creen una fórmula molt més solidària, molt més avantguardista i molt més representativa de la realitat.

Així doncs, com a primer objectiu, crec que cal recordar que la modificació presentada conserva una transferència global de 55 milions d'euros que s'anirà revisant anualment en funció del creixement o decreixement del PIB. Aquesta xifra se situa a la franja alta de les transferències que els comuns han rebut en les últimes dues dècades. Per tant, és una quantitat més que suficient perquè els comuns atenguin les competències que la Llei aprovada a l'octubre els atribueix. A més, val la pena remarcar que tots els comuns, i els hi agraeixo, han estat d'acord en aquesta quantitat global.

I no és fàcil, i això una vegada més és una demostració de com s'entén l'Estat quan es vol verdaderament anar al favor del mateix.

Es tracta, doncs, de situar l'import global de la transferència en una quantitat que sigui suficient per als comuns i que sigui assumible per part del Govern. Perquè vull recordar, una vegada més, que el deute públic de l'Estat és el global, és el del Govern i els comuns. I en això vull pensar que hi estem tots d'acord.

Sense aquesta introducció, i això em sembla que és rellevant, i diu molt a favor dels comuns, d'haver pactat aquests 55 milions, sense aquesta introducció, el Govern hauria de transferir una quantitat que aniria augmentant de forma exponencial cada any. Qual cosa fer inevitable, de fer la modificació de transferències, inevitable per la sostenibilitat de l'erari públic nacional. De fet, per donar un exemple, per al 2017, ja hem de transferir als comuns ja no 55 milions, sinó 62,1 milions d'euros, ja que aquesta Cambra, legítimament, va rebutjar la congelació d'aquesta partida.

Quant al 2018 la quantitat global a repartir als comuns hauria seguit augmentant de forma desmesurada i, als comuns per això la meva gratitud com a cap de Govern, i hauríem arribat, Sres. i Srs. a

65 milions d'euros. Una quantitat del tot inassolible pel Govern i, i també ho vull agrair, innecessària per als comuns, -hi ha comuns que estan en una situació financera pitjors que d'altres- i tots els comuns hi van estar d'acord.

Que això és un avenç, que es diu molt fàcilment en aquesta Cambra, però no és tan fàcil que la gent siguin responsables des d'un punt de vista estatal, Govern i comuns.

A més a més, senyores i senyors consellers,

La modificació que presentem manté un segon objectiu que ja preveia la Llei del mes d'octubre, que és el de repartir les transferències d'una manera més equitativa entre els comuns.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Sí.

No, Sr. López, entre allà on té més força política el seu partit o no, entre comuns, perquè això va variant, això de l'alternança política.

Per fer-ho, calia desplegar les possibilitats que mai s'havia fet, però que la Constitució ho deia en l'article 81 de la mateixa.

La nostra Carta Magna posa les bases d'un sistema de distribució de les transferències i diu que es repartiran a raó d'una partida igual per a totes les parròquies i una partida variable, proporcional segons la població, el territori i altres indicadors. Aquests "altres indicadors" de què ens parla la Constitució mai s'havien desplegat fins a la Llei aprovada a la tardor i mai n'havia parlat ningú. Després és molt fàcil agafar les idees dels demés i anar fent càlculs per quadrar des d'un punt de vista de cens electoral i votants del seu partit, Sr. López.

Una Llei moderna, doncs, estic acabant Sr. síndic, insisteixo, que obra les portes a nous criteris de càlcul que tenen en compte una visió més global del nostre país i una solidaritat entre territoris, que DA la defensa. Aquestes innovacions les podem veure amb la nova partida...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

...de pernотacions i d'infants i gent gran. Dues partides que ens aporten una imatge més fidel... -

estic acabant Sr. síndic- de cada parròquia mesurant de forma objectiva les necessitats de cada territori.

Per tant acabaré més endavant Sr. síndic.

Jo penso que votant avui aquesta Llei haurem fet una cosa que no és fàcil i que és mèrit de tots els consellers que la puguin aprovar, que és mèrit evidentment dels comuns, és mèrit també, si se'm permet, una mica, del Govern d'Andorra, però més enllà dels mèrits, era molt necessària per adaptar i modernitzar una llei que cridava el cel que feia anys i panys que s'hauria hagut de modificar.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És el torn dels grups parlamentaris.

Pel Grup Liberal Sr, Jordi Gallardo, teniu la paraula.

(El Sr. síndic general deixa la sala)

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

El vot del Grup Parlamentari Liberal a la Llei qualificada de modificació de la Llei 18/2017, del 20 d'octubre, qualificada de transferències als comuns serà d'abstenció.

Per vàries raons; per coherència de les votacions que hem manifestat sempre amb les lleis que havien de suposar un nou marc de relació competencial i econòmic entre el Govern i els comuns. La nostra abstenció en les votacions anteriors responia als dubtes sobre la constitucionalitat de la Llei a més dels dubtes sobre alguns aspectes del model en si que vam manifestar durant les discussions de tots dos textos.

Ha estat en part gràcies al sentit del vot dels consellers que avui formem part del Grup Parlamentari Liberal que es podran corregir a priori, alguns dels aspectes que sota el nostre criteri, i així va quedar demostrat amb la sentència del Tribunal Constitucional, podien ser inconstitucionals.

Lluny d'agrair l'oportunitat de modificar un text que d'haver-se aprovat com la majoria volia i que hagués suposat aprovar un text que no respectava la Carta Magna, doncs, lluny de reconèixer aquest fet, avui mateix ho ha tornat a fer, el cap de Govern en cada intervenció al ple referent a les dues lleis, ha parlat sempre de la lleialtat d'aquells que van permetre que les lleis fossin aprovades, i per eliminació dona a entendre que els que no van votar a favor no van mantenir un compromís de lleialtat que ell donava per fet a qualsevol preu, fins i tot amb els indicis d'inconstitucionalitat.

De fet ja li vaig dir en un altra ocasió recentment aquí al ple mateix, que si avui haguéssim de plantejar de nou el vot a totes dues lleis, segurament fins i tot el sentit del vot seria d'un vot contrari, ja que estem convençuts que no s'han defensat les bases del nostre model d'estat.

Entre altres raons perquè aquells que realment havien de defensar el model d'Estat reconegut per la Constitució han fet un paper passiu i submís davant del Govern a excepció del Comú de Sant Julià.

Però el model és el que ha volgut Govern i el que han volgut els propis comuns, per aquesta raó el vot del Grup Parlamentari Liberal, com he anunciat en un principi, serà un vot d'abstenció.

Gràcies Sr. síndic.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies.

És el torn del Grup Mixt.

Té la paraula la Sra. consellera, Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloisa Bonet:

Sí, gràcies Sra. subsíndica.

Bé, penso que tornem un altre cop a votar el tema de les transferències als comuns, tornem a tenir dos models sobre la taula, el model que com a mínim a mi se'm van presentar, dos models, un model que em va presentar per part del Govern, amb una revaloració, un re anàlisi de tots els aspectes que s'havien titllat d'inconstitucionals i que es corregien per intentar evitar aquesta problemàtica.

I per una altra banda, doncs, un document que em va passar el Sr. López, que li vull agrair públicament que em passés aquest document i me l'expliqués, perquè penso que és una visió també bona i correcta. M'ho he mirat tot el que he pogut i li puc assegurar, i penso que és una visió diferent, probablement, però que també és vàlida i acceptable.

Però la situació a la que em trobo no és aquesta. Penso que la situació que em trobo no sé si és millor o pitjor un dels dos models, sinó què faig amb el vot, si mantinc o no la inconstitucionalitat.

He decidit que no mantindré la inconstitucionalitat, per això votaré a favor del text.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sra. consellera.

És el torn del Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sra. subsíndica.

Un any després de la precipitada aprovació per part del grup de la majoria i bona part de l'anterior Partit Liberal, malgrat els advertiments de veus avisades i una part de l'oposició, finalment el Sr. Martí aconseguirà el seu objectiu per aprovar una Llei de transferències comunals que acaba sent una reforma mediocre, al meu entendre.

Fa un any no va voler fer cas que bona part dels articles i disposicions del projecte plantejaven un problema de constitucionalitat directa. Tant se val, ara se suprimeixen els punts problemàtics i es quadren les xifres per assolir allò que realment importa i que, en definitiva, és el fet de fixar el total de la partida pressupostària de l'Estat a transferir en 55 milions d'euros, independentment de la realitat econòmica de cada any o de les necessitats de cada comú. Aquesta és l'única finalitat, poc us importa els criteris de sostenibilitat o de proporcionalitat i de solidaritat.

Avui tot sembla resolt, però cal recordar que no es volia assegurar la capacitat econòmica dels comuns sinó que es buscava compensar i incentivar que determinats comuns duguin a terme una determinada política econòmica orientada o beneïda pel Govern.

Les transferències han de ser de lliure disposició per als comuns per tal d'assegurar adequadament les competències d'autogovern i en cap cas es poden acceptar discriminacions negatives com ho feia el seu Projecte de llei.

Sr. Martí, en dos mandats consecutius, no haureu estat capaç d'articular una reforma de les competències comunals ni de les transferències comunals adaptada a la realitat actual i previsible en el temps. La reforma era un compromís seu però que bona part dels membres d'aquesta sala, entenem i entenem, que calia anar més enllà que una simple limitació per ajustar el pressupost de l'Estat, calia una veritable anàlisi en profunditat en la revisió de les competències comunals i aquesta hauria de donar peu a una repartició de les transferències de forma intrínseca, però per això calia seure's per discutir entre el Govern i els comuns i les forces parlamentàries des d'un bon principi. I li recordo que no ha estat així. Vostè va associar el Consell General quan li va convenir.

Ara no ens ha d'estranyar que el resultat del Projecte de llei sigui mediocre i no dona resposta a la realitat futura i, per tant, necessitarà ser revisat en pocs anys. La Llei 18/2017, del 20 d'octubre, qualificada de transferències als comuns, al meu entendre era i continuarà sent una mala Llei per molt que es

modifiqui per adaptar-la a la sentència del Tribunal Constitucional.

Per les consideracions exposades i en coherència amb els meus plantejaments, el meu vot al Projecte de llei serà negatiu.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. conseller.

És el torn del Partit Socialdemòcrata.

Té la paraula el Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sra. subsíndica.

Ahir en un mitjà de comunicació es publicava un article del conseller Gerard Alís, un article que em permeto dir que estava ple de comentaris escaients i encertats com sempre fa el Sr. Alís, incloent-hi consideracions territorials del les quals si tinc més temps en parlaré després, però deixi'm sobretot que destaquí una frase d'aquest article, que és: "l'ocasió perduda".

Ha estat veritablement tot aquest projecte una ocasió perduda. La seva manca de voluntat de consens ens aboca en una situació a la que després m'hi referiré.

Per posar un exemple. Vostès s'imaginin que la Rioja, Cantàbria, Múrcia i altres petites comunitats poguessin imposar el finançament a Madrid, a Catalunya i al País Valencià?

Un número majoritari de parròquies, tot just quatre al final, no pot ser un criteri suficient per eludir, trobar un equilibri entre parròquies i entre forces polítiques. I més quan aquestes parròquies no representen ni tan sols la majoria de la població.

La reforma no s'ha volgut consensuar, no ha estat compartida. Avui s'aprovarà pels pèls, amb un 5+2+1, amb cap dels partits que van concórrer a les eleccions passades donant-hi suport i vots obtinguts, legítims de cessions, divisions dels grups que van concórrer. Per tant, tots aquests elements no són precisament una garantia ni de la seva solidesa, ni de la seva perdurabilitat. Ja veurem què passarà en un futur, en tot cas és obvi que nosaltres no ens sentim compromesos en aquesta reforma i que res impedirà si es donen evidentment les circumstàncies de tornar a obrir aquesta reforma. Un mal inici perquè són reformes que s'han de fer en un principi de perdurabilitat.

Som aquí després de la Sentència del Tribunal Constitucional, i amb uns canvis proposats després d'aquesta sentència, un tema que no és gens menor,

que no ha fet més que agreujar les deficiències del sistema.

Nosaltres vam proposar un sistema alternatiu, un sistema alternatiu Sr. Martí, un model alternatiu, la Sra. Bonet mateix li reconeixia i es va debatre amb números a la mà a la Comissió de Finances, amb paràmetres objectius. Vostès s'han estimat més imposar un criteri arbitrari, que diria deia un regust amarg d'insatisfacció com a mínim a Andorra la Vella, Sant Julià i Escaldes.

I com que encara tinc una mica més de temps Sr. Martí, li explico perfectament el nostre no vot a la Llei de competències. Vostè està focalitzat amb l'obtenció de terrenys comunals, nosaltres vam proposar i creiem que el model és insostenible, i en parlarem a les properes eleccions, una nacionalització de competències. Nosaltres pensem que amb les actuals competències aquest model de 8 administracions és una càrrega fiscal pels ciutadans. Nosaltres vam proposar nacionalitzar determinades competències. Recordo ara la qüestió de les escoles bressol, la recollida selectiva i d'altres, i creiem que tard o d'hora aquesta reforma s'haurà d'afrontar per eficiència dels recursos i dels impostos que paguen els nostres ciutadans.

Per tant, com és obvi...

(El Sr. síndic general s'ha reincorporat a la sala)

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Pere López:

...i després parlarem si s'escau amb consideracions numèriques, el nostre vot serà negatiu al projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També dins del Grup Mixt, pels consellers d'Unió Laurediana - Independents de la Massana, Sr. Josep Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet en aquest Ple el Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei 18/2017, del 20 d'octubre, qualificada de transferències als comuns.

La posició dels consellers d'Unió Laurediana + Independents de La Massana ja es va fer avinent el passat 21 de juny del 2018.

En efecte, per a nosaltres, aquest projecte de llei qualificada modifica diverses disposicions de la Llei 18/2017, del 20 d'octubre, qualificada de transferències als comuns, declarades inconstitucionals i, per conseqüent, anul·lades pel Tribunal Constitucional, en la seva sentència de data 14 de març dels corrents i d'altres, són el resultat de les adaptacions necessàries a la situació jurídica derivada de la mateixa sentència.

És a dir, el que es vol és adaptar la llei qualificada de les transferències als comuns a la sentència del Tribunal Constitucional dictada, i alhora re establir l'acord assolit en la taula tripartida entre Comuns, Govern, i Consell General.

De no ser així, vull recordar que la Llei actual està plenament en vigor excepte pels articles suprimits pel Tribunal Constitucional. I aquesta no respecta l'acord assolit en la taula tripartida.

Pels consellers generals d'Unió Laurediana + Independents de La Massana, el plantejament general del projecte de modificació legislativa és correcte i ajustat a la decisió de la Sentència del Tribunal Constitucional.

Del seu examen efectuat pels nostres assessors, no veiem cap extralimitació, ni contradicció amb els Fonaments jurídics de la Sentència del Tribunal Constitucional.

Ara bé, per raons de tècnica jurídica, que s'evidencia en l'informe fet pels nostres assessors, el nostre grup va presentar 3 esmenes al projecte de llei tothora esmentat.

Esmenes que vénen a aportar una clarificació en la forma de presentació de la llei però en cap cas, qüestionen el fons.

Esmenes, que van ser totes elles aprovades per la Comissió de Finances, tal com es detalla en l'informe exposat pel ponent.

És per tot l'anteriorment esmentat, que el vot dels consellers generals d'Unió Laurediana i Independents de la Massana serà favorable al present projecte de llei.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula el conseller, Sr. Miquel Aleix.

El Sr. Miquel Aleix:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, la meua intervenció anirà en el sentit d'agrair la responsabilitat d'Estat que acaba de manifestar Unió Laurediana i Independents de la Massana, igual que la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, per permetre que avui, ja una vegada per totes i definitivament tanquem aquest llarg procés que ha sigut la negociació de la Llei de competències i transferències dels comuns, com ja manifestava el Sr. cap de Govern, en la qual ja durant molts anys ja s'hauria pogut intentar modificar-la i en cap cas s'havia actuat en la matèria.

Per tant, Sr. síndic passaré a fer la meua intervenció i si succeeix ja intervindrè posteriorment per anar aclarint com veu, el nostre Grup Demòcrata el plantejament d'aquesta gran reforma que avui aprovem aquí.

Sr. síndic general, estem avui davant del debat final del Projecte de Llei de modificació de la Llei qualificada de transferències als comuns, un debat que en el contingut de fons haurem tingut per tercera vegada en aquesta Cambra. Primer el 20 d'octubre de l'any passat, ara fa gairebé un any. Ple on es va aprovar tant la Llei de competències com la Llei de transferències. Després en el debat a l'esmena a la totalitat presentada pel Partit Socialdemòcrata el passat 21 de juny arran del projecte de Llei de modificació entrat pel Govern, i finalment avui.

El posicionament del Grup Parlamentari Demòcrata avui serà el mateix que ja va expressar en les dues darreres ocasions i on no serà altre que la defensa del model de transferències i competències que es va aprovar el passat 20 d'octubre amb les modificacions escaients després de la sentència del Tribunal Constitucional.

Recordem que la sentència del Tribunal Constitucional declarada inconstitucional en allò referent a les partides variables d'inversió sostenibles i de compromisos adquirits, però estableix de forma clara i nítida la constitucionalitat de tota la resta del text, a més d'establir sense cap mena de dubte la constitucionalitat del text de la Llei qualificada de competències als comuns.

Com hem dit, el projecte de Llei fa les modificacions necessàries per adequar la Llei a la sentència del Tribunal Constitucional. Una modificació que no canvia el model de transferències establert i el que fa es deixar aquest de forma efectiva, el que ja establia en el règim transitori de dos anys que es donava abans de poder aplicar els criteris d'inversió sostenibles i de compromisos adquirits, que es repartien en parts iguals, i elimina de forma permanent l'ús d'aquests criteris.

Amb aquests canvis la partida de solidaritat i de particularitats comunals s'integra dins dels criteris de

repartiment generals que passa a ser un únic bloc de repartiment.

Com hem defensat en totes les nostres intervencions, les transferències tenen per finalitat assegurar la capacitat econòmica dels comuns per a l'exercici de les seves competències en les matèries que relaciona la Constitució en el seu article 80. Així els comuns han de gaudir de suficiència econòmica per a l'exercici de les seves competències, però a la vegada aquesta suficiència econòmica dels comuns ha de ser compatible amb la sostenibilitat financera de l'Estat, i com hem dit sempre, aquesta segona és condició necessària de la primera.

Com ja vam debatre en les dues anteriors ocasions, aquests objectius s'assoleixen plenament amb la llei que vam aprovar i es continuen assolint amb la modificació que avui es sotmet a votació.

A més, i com ja hem dit, la modificació proposada dóna compliment als acords assolits de forma majoritària amb els comuns en aquell moment i que continuen vigents avui en dia. No fer això seria traïr la voluntat expressada en aquell moment i no tindria sentit tirar endavant aquesta reforma. El nostre grup parlamentari serà defensor dels acords assolits en aquella taula tripartida.

El Partit Socialdemòcrata va poder presentar també el seu model en aquella taula tripartida i no va ser capaç d'assolir el consens de la majoria de les parròquies, condició que almenys des del nostre Grup Parlamentari Demòcrata considerem imprescindible a l'hora d'afrontar una modificació d'aquest àmbit.

No és d'estranyar ja que el model presentat beneficiava clarament unes parròquies per davant d'unes altres, i casualment aquelles on hi poden tenir interessos electorals.

Com era d'esperar els comuns no van voler entrar en aquest joc, i el nostre grup parlamentari tampoc. És per tots aquests motius que el nostre grup parlamentari donarà suport a l'aprovació d'aquest projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Obriríem un segon torn d'intervencions.

Si el Govern desitja intervenir...

El Sr. cap de Govern:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Una mica per acabar la meua primera intervenció i perquè els oients entenguin que aquesta llei és una

lleï moderna i que està adaptada als temps que corren.

Li dic que és moderna perquè hi ha innovacions, noves partides que mai s'havien desplegat, com pernòctacions. Es té en consideració als infants, es té en consideració a la gent gran. Hi ha dos partides, aquestes de la gent gran i dels infants, aporten una imatge penso jo molt més fidel, molt més realista i objectiva de les necessitats per exemple socials que té cada parròquia amb aquests col·lectius dins del seu territori.

Però també hi ha una partida que no entenc que no hi estiguem d'acord des d'un punt de vista global, que és la partida de solidaritat i particularitats parroquials.

Miri Sr. Pere López, comparar Andorra, 464 km² amb la Rioja, amb Espanya i tal, com a mínim s'ha passat dos carrers sinó dos avingudes o dos pobles sincers. Perquè una cosa no té res a veure amb l'altra.

La partida de solidaritat i particularitats parroquials té per objectiu compensar aquelles parròquies amb menys activitat econòmica o corregir algunes particularitats comunals.

Una part de la partida es distribueix de forma inversament proporcional en funció del nombre d'establiments comercials de cada parròquia; de manera que les parròquies amb menys activitat econòmica reben més diners, perquè clar els pressupostos dels comuns es fan per transferències i els ingressos propis. I qui té més activitat, té més ingressos propis. Qui té menys activitat, està més supeditat a les transferències perquè té menys ingressos propis. Això em sembla que tampoc cal haver estudiat i ser economista com vostè per tenir aquesta sensibilitat. Es té o no es té aquesta sensibilitat.

A més, per corregir possibles efectes nocius de la solidaritat, i aquí hi ha una cosa interessant, es premia aquells comuns que tinguin desplegada tota la seva capacitat tributària. Perquè no s'hi val de ser solidaris i que no despreguin tot el marc tributari que tenen desplegat per la llei de finances comunals. Doncs això em sembla que també és raonable, és de sentit comú i és modern.

Però més enllà de la solidaritat, hi ha les particularitats comunals que inclouen els comuns, perquè això ho sabem i ho sap bàsicament la gent de Sant Julià de Lòria, els kilòmetres de carreteres secundàries.

Fem un incís. Jo, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, no hi ha text alternatiu, han explicat mitjançant esmenes el seu projecte, agafant el nostre excel, que jo me'n

recordo com si fos ara que sobretot: "passeu-me l'excel", el nostre, perquè així anem fent i ara parlaré com es manipula l'excel.

I aleshores quan veu allò de les carreteres, que també ho amplien per Sant Julià de Lòria suposo, llavors hi ha unes qualificacions que jo que sóc arquitecte segurament no dels bons, no els acabo d'entendre. No se sap on és una carretera secundària amb nucli urbà, sense nucli urbà, una carretera secundària... vull dir, no sé què hauria d'interpretar com van els diners per això, i ja s'hi pot posar i amb temps perquè Sr. Víctor Naudi, vostè reconeixerà que són complexes les definicions que fan.

Però jo no em vull allargar més. Miri, vostè diu que parròquies com Sant Julià, com Escaldes-Engordany estan disgustades. Bé, doncs però amb la seva proposta encara estarien més disgustades. Perquè cobrarien 91.000 euros menys, fixi's bé una parròquia, i jo he estat cònsol. Passaria a ser la quarta parròquia que rep menys diners amb el seu sistema, que prima tant la població quan és la segona parròquia amb més població.

I per exemple, i això honora el Sr. Josep Pintat que és de Sant Julià de Lòria però que ho veu des d'un punt de vista global. Sant Julià de Lòria doncs passaria a ser la segona parròquia que rebria més diners. I aleshores em vaig llegir l'article del Sr. Alís de Sant Julià de Lòria. Llavors clar, com que no sortien els comptes i a l'excel això ajuda, amb el tema de la solidaritat que té de dos anys, com que no sortien ben bé els comptes, hi posem cinc anys. Llavors aquest concepte de què s'ha de ser solidari o que s'ha de donar un temps de marge perquè l'economia de les parròquies vagi millor, però no hi perd perquè tothom ha de fer favors.

No li sembla lògic el que acabo d'exposar?

Però fixi's més lluny. Després hi ha les grans frases, per penalitzar o castigar allà on semblaria, -ja ho veurem perquè a les eleccions els electors votaran el que vulguin-, on semblaria que Demòcrates per Andorra havia tingut en un moment un cert suport.

Canillo, es diu de Canillo això, també és interessant, es diu de Canillo que la pressió fiscal amb dades del PS Sres. i Srs. és de 19,07 euros. I el foc i lloc que paguen els ciutadans de Canillo ja puja a 23. Bé, és que s'ha de ser seriós em sembla.

Jo ja entenc que es vulgui fer passar amb esmenes i voler que aquí darrera hi ha unes reflexions. La reflexió penso que hem de fer tots plegats, és que no és fàcil modificar llei de competències. I evidentment que fins i tot em puc afegir al que diu la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, que li agraeixo el seu suport, de què hi poden haver d'altres models però no es tan fàcil. I prova està la demostració, hem tardat 25 anys en

canviar una llei de competències i una llei de transferències, 25 anys.

Ve el Sr. Víctor Naudi i em diu que de seguida la canviaran. Escolti, si vostè és cap de Govern, doncs ja pot començar a parlar des del primer dia perquè no és fàcil. Però ha estat fàcil perquè fixi's bé i em giro cap als consellers de la Massana i el Sr. Camp.

La Massana perd alguns diners i el Sr. Baró, en nom de la unitat ho accepta.

El Sr. Pintat de Sant Julià de Lòria podia haver fet parroquialisme amb l'excel·lent Sr. Alís. I diria, carai, 500.000 euros més per Sant Julià de Lòria. La segona parròquia que rebria més de totes les valls. I no ho fa, perquè entén i això en dic lleialtat Sr. Gallardo. No dic que vostè sigui deslleial. Lleialtat perquè qui coneix més la realitat de les parròquies? Vostè senyor i jo, en aquests moments la coneix molt millor el cònsol de Sant Julià o el cònsol de la Massana, que està disposat a renunciar.

Jo penso que a dia d'avui fem un gran favor a Andorra.

Miri, hi ha eleccions generals, d'aquí poc el poble andorrà votarà el que entengui el que ha de votar. I potser no votarà DA, qual cosa no desitjo. Però fixi's bé, gràcies a la solidaritat de gent que no tots van recolzar DA, i amb aquesta comprensió de la situació socioeconòmica, els que s'assentien com a cap de Govern, tindran la possibilitat de poder fer front a una cosa que nosaltres hi creiem, que són les parròquies, de donar-les-hi les necessitats ajustades a les competències que també se'ls hi ha atorgat amb la llei de competències. O sinó vostè que aspira a ser cap de Govern, i que potser ho serà, ha de portar el seu model, refer-lo, perquè aquest és dolent. Era millor l'altre, l'altre eren 65 milions.

El que vull dir és que gràcies a la responsabilitat de tots plegats, no tenim de destinar 10 milions més, l'any que ve potser 13, potser a l'altre 20 mentre vostè, que potser serà cap de Govern, no serà capaç de quadrar els pressupostos mentre els comuns tindran la llibertat de fer, que també fan part de l'Estat, polítiques més expansives. És l'equilibri que s'ha buscat després de vint-i-cinc anys. I ho vull agrair sincerament a tots els cònsols... a tots els cònsols.

Miri, li faré una reflexió... li faré una reflexió perquè vostè hi era i no em dirà que no. Jo quan era cònsol d'Escaldes-Engordany perquè entenia que és molt important també els ingressos atípics que té Escaldes-Engordany, que són importants i llavors les transferències pesen menys, els ingressos atípics que té Andorra la Vella i les transferències encara pesen menys, jo vaig proposar que Escaldes-Engordany, estava disposat com a cònsol, a renunciar a part de

les transferències a favor dels altres perquè en aquell moment hi havia parròquies que ho estaven passant molt malament. És aquesta la mentalitat que ha d'imperar al Consell General!

No em digui que no ho faci així i que no li agraden els discursos... Vostè dona lliçons de tot. Miri, li faig una aposta als socialdemòcrates diversa. Amb això s'uniran. El Sr. Víctor Naudi està disposat a canviar la llei, si és conseller, tindrà un aliat. Llavors vostè... Jo m'ho miraré des de casa, convocarà el Consell General, convocarà els comuns, convocarà a tothom. Temps al temps... Serà molt difícil que la canviï. Perquè... Sap per què? Perquè no és una mala llei el que avui portarem, senzillament per això.

Sr. síndic, moltes gràcies, ha sigut un plaer una vegada més i no puc marxar d'aquí sense donar les gràcies al Sr. Pintat, al Sr. Camp, esperava també que d'altres consellers... diguem-ho així, d'UL i Ciutadans Compromesos... i Ciutadans Compromesos també poguessin recolzar la llista a la votació parroquial. Si no pot ser, doncs no pot ser però en tot cas gràcies als que la recolzen i evidentment també a vostè Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Liberal, Sr. Jordi Gallardo, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Ha tornat a parlar de lleialtat, potser intentant matisar el sentit que li volia donar a la lleialtat, però tant al juny com el dia de la votació penso que vostè confon Sr. Martí la lleialtat en el sentit ampli, almenys pel que fa als consellers que és a qui es refereix.

Els consellers juren o prometen el càrrec davant de la Constitució i és a la Constitució que li devem aquesta lleialtat. Potser d'altres consellers, no ho sé, juren o prometen el càrrec després de la Constitució davant de vostè, però en tot cas nosaltres la Constitució és la que ens fa i ens obliga a ser lleials.

Per tant, el vot que vam fer d'abstenció és el que permet que avui passi una llei amb les modificacions que vostès han fet i que sigui respectuosa amb la Constitució. I això en part també és a la lleialtat d'aquells que van jurar el càrrec davant de la Constitució, perquè potser per vostè és un fet menor que una llei passi o s'aprovi amb indicis d'inconstitucionalitat, però no indicis a partir dels rumors, indicis fonamentats des d'un punt de vista jurídic que van sorgir després, sí, de l'acord arribat en el si de la taula tripartida. Això li he reconegut

sempre, sí... Sí que va haver-hi aquest acord, també era un escenari dins del grup parlamentari diferent del que tenim avui i, per tant, el que es va fer en aquella taula després va haver-hi un canvi de plantejament en els informes jurídics i això va donar peu a què avui es pugui aprovar aquesta llei sense indicis a priori... a priori -per part nostra no, però encara hi ha algunes veus menors que pensen que podria ser-ho, en tot cas el recorregut serà un altre-, perquè el que hagués estat una gran irresponsabilitat hagués estat donar el vot positiu a aquesta llei sabent que hi havia aquests indicis d'inconstitucionalitat i potser forçar els coprínceps per a demanar un dictamen d'inconstitucionalitat, o donar l'opció, o forçar als coprínceps a votar una llei que podia ser inconstitucional. Això sí que hagués estat deslleial, almenys des del nostre punt de vista! Per tant, vam ser lleials amb el que enteníem que ens tocava i ens obligava com a consellers generals.

Després, miri, vostè ha parlat en la seva primera intervenció d'un llarg treball en comissió... Comissió no! Comissió no hi ha hagut un gran treball llarg. I posaré un exemple, i ho vaig dir en el seu dia, i avui ho rebaixaré perquè no és en cap cas responsabilitat del president de la comissió. Quan vam debatre les primeres esmenes després de què els textos arribessin a comissió, les dues esmenes que va fer el Grup Liberal a la Llei de competències, ni tan sols... -i això no és una responsabilitat que en cap cas vull atribuir al Sr. Aleix-, ni tan sols es van discutir perquè ja s'havia decidit prèviament que això no tocava, i estic convençut que aquesta no ha sigut la postura, fins i tot, del grup sinó que va venir marcada pel propi Govern.

Per tant, home... Gran discussió no m'assegurarà vostè... Sí que va haver-hi una gran discussió a la taula. També em reconeixerà que quan veien que la taula o la discussió podia anar per uns camins que potser no eren els de Govern també ràpidament s'acabaven les comissions... perdó, les reunions i es posposaven. Però allà sí, allà sí que va haver-hi debat i vam intentar portar-ho, però en comissió no... no, és així, no va ser-hi.

Vostè em parla d'una llei que aporta... o d'unes lleis en conjunt que aporten aspectes moderns... És cert, li reconec! Però hi ha un aspecte en el qual no és moderna i això té a veure amb l'esmena primera que vam fer nosaltres o les dues esmenes sobretot amb la Llei de competències que és la planificació. Nosaltres volíem "obligar", entre cometes, al Govern a què hi hagués una planificació amb visió, a anys vista, de quines eren les necessitats des del punt de vista d'infraestructures d'aquest país, obligant al Govern a què presentés els plans sectorials perquè es poguessin incloure en els plans d'urbanisme amb la suficient

antelació. Això no es va acceptar! I això és un aspecte de modernitat perquè la planificació és modernització també, i aquí, és cert vam perdre l'oportunitat però li reconec i admeto que en altres criteris com el que vostè ha parlat, el de la solidaritat per exemple, són aspectes moderns i que serveixen potser perquè es faci una llei més adaptada a les necessitats reals.

Després em parlava vostè també de la limitació als 55 milions d'euros que han acceptat els comuns. Bé, és cert, però també ho contraposava, i dic jo, si no hem arribat a aquest consens -i posa d'exemple la quantitat que s'haurà de transferir als comuns- hauríem de pagar 64 milions d'euros o 62 i amb una projecció que escala a l'alça com donant a entendre que això podia ser d'una banda insostenible, i d'una altra banda malbaratar diners... Home, no em parli de malbaratar diners quan el pressupost de Govern té varis exemples de diners malbarats i mal invertits en projectes que no veuran mai la llum. Per tant, no pressuposem que fer una transferència de més diners als comuns és una manera de malbaratar els diners... No, no ho és. Segurament hi han hagut infraestructures en aquest país que han fet els comuns que no han estat del tot encertades, però també les han fet el govern... governs liberals també. Si ja li reconec, sí Saboya, Sr. Saboya li reconec. Per tant, el concepte de malbaratar diners no és atribuïble exclusivament als comuns, a què puguin tenir més diners... No, no ho és, almenys des del nostre punt de vista.

Tampoc ens agrada d'aquest model traspasar la responsabilitat al Consell quan hi hagi un "conflicte" entre cometes entre els comuns i el Govern a l'hora de decidir sobre una determinada infraestructura en una parròquia. No ens agrada aquest sistema que s'ha trobat, i això ho vam dir a la taula i ho diem avui.

I per últim, respecte a la Llei de transferències, home, jo crec que la ponderació... li he reconegut i li torno a reconèixer que hi ha criteris moderns, sí, però la ponderació en alguns criteris com població i territori no la compartim. Tampoc ens situem en l'esfera potser que defensa el Grup Socialdemòcrata però, pensem que es podria trobar una ponderació més ajustada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn ara del Grup Parlamentari Mixt.

Sra. Sílvia Bonet no hi ha intervenció...

Sr. Víctor Naudi, teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc voldria replicar a les paraules del Sr. Miquel Aleix. Abans invocava el sentit d'Estat donant les gràcies a aquells que beneeixen la política de DA. Jo crec que qualsevol grup en qualsevol lloc, no tothom té... no sou els detentors de la veritat, no? En tot cas, jo demano respecte al dret a la discrepància, i per tant els avenços es fan en debats, debats amplis i oberts i respectant doncs les idees disperses i contrastant les idees.

Crec que el dret a l'error hi és i vostès van fer un gran error, després finalment va ser... al primer projecte de llei doncs va haver de ser el Tribunal Constitucional que posés les coses al seu lloc quan, jo crec que aquest error, si hi hagués hagut aquest debat democràtic, s'hagués pogut evitar. Hi havia advertiments, doncs, que en aquest sentit hi hauria problemes.

Quant a les paraules del Sr. Martí convinc que no és una tasca fàcil fer una reforma d'aquesta magnitud, ara bé, torno a dir que el debat en un origen havia de ser més plural, més obert, comptant no solament amb els comuns sinó també amb el conjunt de les forces representades dins de l'arc parlamentari, no?

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Víctor Naudi:

Vaig acabant Sr. síndic.

Bé, jo crec que aquest debat havia de començar, i ho vaig dir, basat sobre quin model d'Estat volem. I finalment doncs, hagués estat més fructuós i no haguéssim acabat amb una reformeta, com dic jo, que segurament en pocs anys els propers comuns i no els comuns que hi ha ara que són afins al color polític de DA, doncs possiblement creguin que això no acaba responant a les seves necessitats defensant, evidentment, el principi d'autogovern comunal establert a la Constitució.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També dins del Grup Mixt, pels consellers del PS, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Parlem de números Sr. Martí, parlem de l'Excel sobretot perquè penso que és important. Hi havia dos models, i ho ha reconegut el Sr. Aleix, ho ha reconegut també el Sr. Gallardo, la Sra. Bonet, per tant, sí que hi havia una proposta alternativa i quan vam presentar l'esmena a la totalitat i tot el treball que vam fer a la taula tripartida vam presentar un model alternatiu.

I parlem dels números perquè el nostre model alternatiu venia basat en uns càlculs, uns càlculs perquè al final se n'assabentin de què estem parlant. Hi ha una Llei de competències que atorga als comuns unes competències, i una llei de transferències per finançar l'exercici d'aquestes competències. Per tant, agafar el treball que fa fer el Govern, les competències comunals, els pressupostos agregats dels comuns i determinar aquestes competències quines van vinculades a la població, quines van vinculades al territori i quines van vinculades a les xarxes, és un criteri objectiu i numèric com pot haver-hi un altre. Tampoc hi ha la voluntat de què aquest sigui l'únic i hagi de ser la veritat absoluta.

Però, i els seus paràmetres, d'on surten? D'on surten els percentatges que vostès han determinat els criteris de població o de territori? Perquè portem un any i mig parlant d'aquesta qüestió i encara no sabem d'on surten el 37%, el 20%... Ens ho pot explicar algú? Perquè la sensació quan algú ens acusa, jo crec que injustificadament, de premiar o beneficiar algunes parròquies és que això és el que pertoca. Hi ha unes competències, una quantificació i uns diners per fer aquestes competències. Per tant, les parròquies que reben menys del que els pertoca són les que estan perjudicades, perquè el seu criteri ha estat absolutament arbitrari.

Li demano Sr. Martí a veure si podem acabar després d'un any i mig sabent quina ha estat la base de càlcul, quin ha estat l'element per determinar els seus percentatges? Com que no m'ho contestarà, la contesta és molt fàcil: són inventats, inventats per quadrar l'Excel... Inventats per quadrar l'Excel, per tant, vostès els quins manlleven a les parròquies que els hi pertoca uns ingressos amb els seus criteris inventats el que realment els pertoca.

Parlava també de pressió fiscal i diu les dades del PS... No són les dades del PS, són les dades de l'informe de l'empresa que va contractar el Govern per dividir la pressió fiscal, els impostos, per la població. Vostè diu: "És que el Foc i Lloc són 23 euros"... Sí, però no ho paga tota la població. Per tant, sumant tots els impostos per la població donen aquestes xifres, xifres que no són al nostre entendre objecte de discussió.

I després, finalment, i per parlar de la Sentència del Tribunal Constitucional sincerament em sembla que vostès no la van acabar de dirigir bé aquella sentència. A part dels criteris i dels paràmetres aquella Sentència deia que reformes d'aquest tipus requereixen d'amplis consensos... d'amplis consensos. I avui veiem clarament com no hi ha un ampli consens aquí, perquè es parla dels comuns com si els cònsols fossin el comú. Posem comuns que estan a favor de la reforma quan les seves oposicions comunals s'han manifestat clarament contràries a aquests reformes. Per tant, no hi ha consens polític, aquí hi ha Socialdemocràcia i Progrés, Partit Liberal, Partit Socialdemòcrata que no estan a favor d'aquesta reforma i consellers que avui en dia són consellers independents que permeten aprovar-la pels pèls. Però tampoc hi ha majoria als comuns, les oposicions d'Encamp, les oposicions d'Escaldes la majoria d'Andorra la Vella, la majoria de Sant Julià s'han manifestat contràriament i manifestament en contra d'aquesta reforma, i això també ho deia la Sentència del Constitucional, aquest tipus de reformes, per evitar recursos al Constitucional, per evitar situacions de poca perdurabilitat s'han de fer amb amplis consensos.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn dels consellers d'Unió Laurediana-Independents de La Massana.

No hi ha intervenció...

Per part del Grup Demòcrata, Sr. Miquel Aleix.

El Sr. Miquel Aleix:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Naudi, miri, jo el dret a la discrepància li he respectat sempre. Quant a la meva manifestació anterior he manifestat que hi havia consellers que tenien la responsabilitat d'Estat, no li nego que vostè la pugui tenir però el que és evident és que vostè ja va manifestar en les reunions de la taula tripartida que vostè no estava d'acord amb aquest model de transferències ni de competències, i vostè s'ha emplenat la boca vàries vegades de dir que això no era una reforma sinó una reformeta, i malauradament aquesta reformeta ens ha costat vint-i-cinc anys segons vostè a fer-la. Jo penso que va molt més enllà del que vostè es plantejava com a reforma i permet als comuns tenir avui dia unes transferències suficients per desenvolupar les competències que els hi atribueix la Constitució.

De res serveix que vestim a uns per despullar als altres perquè el que és evident és que aquest Govern amb el nostre grup parlamentari i amb anterioritat ja hi havia hagut esforços fets per anteriors governs, s'havia desenvolupat un pla que era un Pla fiscal nacional, i aquest Pla fiscal nacional no estava en la Llei de competències negociades fa vint-i-cinc anys i en aquell moment els comuns, ells mateixos per omissió del propi Govern, s'han atribuït competències tributàries que possiblement avui en dia no els correspondria als propis comuns, serien d'àmbit estatal, i aquestes avui en dia les tenen ells desenvolupades i algunes d'elles ens trobem que les hem de compartir entre la fiscalitat nacional i la fiscalitat comunal, i la responsabilitat dels cònsols que ells mateixos per això també van tenir una responsabilitat d'Estat, és de dir: "*Hem de posar ordre i hem d'endregar perquè el que sí que hem de fer és que el país sigui sostenible*". I hem de tenir els mitjans i els recursos necessaris els comuns per poder desenvolupar les competències atribuïdes per la Constitució, però també Sr. López, digui'm a mi que el que sí que és necessari és que l'Estat pugui ser sostenible i que no haguem de fer cada dia pressupostos deficitaris, i la voluntat del nostre Govern va ser afrontar aquesta reforma i l'hem pogut obtenir amb un llarg consens amb els propis comuns.

I és evident que vostè, Sr. López, va plantejar una reforma alternativa amb uns plantejaments alternatius, però el que és evident és que no tenir el consens dels propis comuns en aquella taula tripartida, vostè mateix es va donar compte. I el que és evident és que del que no es pot anar avui és a trencar institucionalment uns acords que ens vénen donats per la Constitució i enfrontar els uns contra els altres. Vostè en els seus discursos en aquesta tribuna moltes vegades vol enfrontar els ciutadans els uns en contra dels altres, ho ha fet en la seva anterior intervenció. Ara, en aquesta intervenció, vol enfrontar unes institucions contra les altres: el Consell i el Govern en contra dels comuns i, miri, jo el que penso és que aquest país només pot avançar en base al consens perquè vostè el que sí que ha plantejat en l'anterior intervenció seva semblava ser que hi havia consellers que el seu vot no era tan legítim com els dels altres. Hi havia grups parlamentaris que havien tingut una situació en un cert moment de la legislatura que ara no tenen. Hi ha consellers que tenien una pertinença amb un grup parlamentari i ara són independents. Doncs, per mi és tan legítim el vot d'un conseller sigui independent, o no, com el del que estigui en el seu grup parlamentari o en el nostre propi grup parlamentari.

Per tant, al Sr. Gallardo dir-li que... bé, el sistema que nosaltres hem pogut assolir amb els comuns és que hi ha hagut una limitació de 55 milions d'euros que és d'agrair als cònsols que en aquell moment tinguessin la voluntat de limitar aquesta partida, perquè això plantejava, sinó, uns dèficits crònics, tal com ha dit el Sr. cap de Govern, en els pressupostos estatals.

I el que malauradament no va poder succeir, és que en el moment que això podia permetre's bloquejar-se, no hi va haver la voluntat de fer-ho, i malauradament això ara ens costarà 7,5 milions d'euros més, que segurament són necessaris a les arques de l'Estat i, evidentment, també els comuns els utilitzaran, però segurament se n'haurien pogut passar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

És un plaer de parlar després del Sr. Miquel Aleix, perquè això ho tenia anotat i és veritat que Sr. Pere López això que vostè ha fet i que fa molt sovint, no ho fa alb el Sr. Jordi Gallardo, ho fa suposo que dirigit al Sr. Pintat, als que tinc aquí al davant, ULCC de dir és clar, com que això s'ha trencat, diu vostè ho va aprofitar. Bé, és que vostès... vaig ser una cosa exemplar d'humilitat. (1.41'.35")

És a dir, que aquí sempre parla el que potser hauria de callar, no?

Miri, no em digui que nosaltres ens inventem els números, perquè més invenció que la seva... miri, hi ha una persona que ha treballat molt i que si avui podem passar les competències en el seu moment i les transferències, diu la Sra. Consol Naudí, i li ha donat tota classe d'informació, i li ha explicat per aquí i per a baix com anava tot plegat.

Però jo no em vull allargar gaire, però faré de Pere López, a veure si em surt això, perquè això és complicat.

Em giro cap als periodistes, això ho fa sovint vostè, i algun dia Sr. síndic, es faran públiques les actes de les comissions on hi havia tots els honorables cònsols, tot l'arc parlamentari i el Govern. I aleshores, serà tots aquests debats que hem tingut, es veurà les matisacions de les votacions que no s'ajusten gairebé, en alguns casos gens, al que es va defensar quan hi havia la tripartida.

I ara aniré més lluny.

Amb el Sr. Víctor Naudi, que gairebé no ens entenem en res, no va fer cap proposta això també és veritat, però és l'únic que va dir des del començament que no estava d'acord en res. Això és la veritat.

El Sr. Pere López amb tot el respecte, ja no parlo de qüestions de converses personals, a l'acta, va dir que la Llei de competències era una bona Llei, les actes.

Però aquesta ja l'hem votat, ja l'ha votat que no.

El Sr. Gallardo que va ajudar molt i sempre ho he dit, conjuntament amb el Sr. Pintat i que va ajudar molt, Sr. Ladis vostè hi era, sempre hi estava d'acord. I llavors van sortir dubtes de constitucionalitat. Els entenc, i va fer la seva feina. Esvaïts aquests dubtes, estava d'acord amb tot aleshores.

Jo el que trobo a faltar, és per què no ens vota aquesta Llei avui?

Jo li diré perquè no la vota. Perquè és complicat fer coalicions de futur amb temes tan cabdals com temes de transferències. I llavors es veuen obligats a abstenir-se. No vostè, no vostè Sr. Pere López que vostè vota en contra. Però les actes són aquestes. I qui va fer un vot coherent amb el que es va dir a les reunions, són evidentment els companys de Demòcrates per Andorra i el Sr. Francesc Camp i la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet i el Sr. Josep Pintat.

Com que a mi no se'm creu, jo invito a tothom a llegir les actes.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pels Srs. consellers, Sr. Jordi Gallardo, pel Grup Parlamentari Liberal.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. cap de Govern, no el podem creure perquè no és així.

Jo em dirigeixo a vostè!

No el podem creure perquè no va ser així. Fixi's bé, els dubtes d'inconstitucionalitat van sortir amb els informes posteriors al juny, i l'última taula i l'última vegada que es va reunir la taula de negociació va ser al juny.

En quin moment jo vaig manifestar després dels indicis de constitucionalitat o un cop hi ha hagut la Sentència del Constitucional, que jo estava d'acord amb el model que vostès havien plantejat. No en trobarà cap acta, cap ni una. Per tant, no digui el

que no és almenys en relació al paper que jo vaig jugar que en aquell moment era un paper en representació conjuntament amb el Sr. Pintat, com a membres del Grup Parlamentari Liberal, o quan en alguna ocasió em va tocar ser-hi a mi sol, doncs, en representació del Grup Parlamentari Liberal.

No, li dic a vostè Sr. Martí. Per tant, no digui el que no ha trobat ni vostè a les actes. Perquè no trobarà ni una sola acta amb posterioritat als informes que van aparèixer del professor Aparicio, i després els informes que el Govern també va portar per contrarestar aquesta opinió, perquè eren opinions diferents des del punt de vista jurídic, però no en trobarà cap ni una, en cap moment en la qual jo digués tot i els indicis d'inconstitucionalitat estic d'acord o el Grup Parlamentari Liberal està d'acord amb aquesta model.

No. No la trobarà!

Per això vam votar de manera diferent, per això la Llei va poder passar per complir en part l'acord que s'havia donat, i com que la Sentència no era ferma en aquell moment no hi havia Sentència del Constitucional, ens vam guardar l'opció que poguéssim haver-hi un dictamen del Tribunal Constitucional, que potser a vostè li sembla menor, però gràcies a aquest dictamen, avui vostès sense el nostre vot poden aprovar una Llei que, a priori, perquè repeteixo, hi ha alguns reductes i més petits, que encara tenen algun dubte sobre aquests criteris, no és el nostre cas, no són inconstitucionals.

Però és que jo no he sentit en cap moment que vostè agrais el fet que es pugui aprovar una llei que no sigui inconstitucional. En cap moment! I això també és responsabilitat d'Estat, Sr. Aleix. I això també és lleialtat a la Constitució, Sr. Martí. Això també ho és. Per tant, jo ja entenc que en aquella taula de negociació van haver-hi aportacions. Jo en el meu cas com a representant del Grup Parlamentari Liberal vaig intentar aportar el que des del grup parlamentari s'havia treballat en el si del grup, intentar trobar acords. Sempre hem dit que aquest model partir de la base d'un principi de model que havíem anunciat nosaltres en campanya, després vostès han fet el desplegament de tot això. Sí, però no li hem de votar Sr. Martí. Li he explicat abans, el que passa és que vostè no ho escolta. Vostè només vol els vots...

El Sr. síndic general:

Evitin diàlegs particulars, si us plau.

El Sr. Jordi Gallardo:

...els vots no els necessita Sr. Martí. No els necessita i els ha aconseguit. Per cert, potser també amb aliances. Vostè parla de l'aliança que fan el Grup Socialdemòcrata o el Partit Socialdemòcrata amb el Grup Parlamentari Liberal. Potser també vostè ha aconseguit aquests suports amb possibles aliances.

Per tant, no anem a fer especulacions ni trivialitats de temes que són importants, anem a parlar dels fets. I els fets és que hi va haver un informe, després hi va haver una sentència, que vostès han hagut de corregir la Llei en funció del que ha dit la sentència, que no és un tema menor. I miri, li diré, estic d'acord amb el Sr. López, una reforma d'aquest tipus no es pot aprovar pels pèls, perquè no és prou estable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, volia parlar del consens que invocava el Sr. Aleix fa una estona. Bé, em sorprèn Sr. Aleix que parli que en tota aquesta reforma hi ha hagut un consens ampli, quan vostè i amb el seu company de bancada el Sr. Baró, doncs, després del procés constituent van treballar justament aquestes famoses lleis de competències i transferències, en aquell moment sí que hi va haver un consens ampli, i quan a més a més es partia des de 0 per establir, doncs, un esquema, una estructura que ha funcionat durant molts anys, deixant a banda que, evidentment, tots podem convenir que calia modernitzar, no?

Bé, ara parla de consens. Jo crec que aquí el consens ha estat parcial, el consens ha estat, doncs, d'associar o que s'han decidit unes qüestions associant el Govern amb aquells comuns o amb la majoria de comuns que són del mateix color polític, i el Consell General que és més plural, doncs, únicament es va associar quan el treball ja estava fet per poder aportar matisacions quan la cosa ja estava beneïda i, finalment, aquesta reforma, com he dit abans, l'únic que buscava és limitar aquests famosos 55 milions perquè el pressupost del Govern pogués funcionar.

D'altra banda, el que ha dit el Sr. Martí. Evidentment, difícilment ens posem d'acord moltes vegades, ha dit una cosa que comparteixo. És veritat que en aquell moment quan ens vam seure en aquesta taula jo no estava d'acord, però no vaig fer propostes com bé diu, però sí que el meu

plantejament era de reprendre en profunditat tot aquest debat de quin model d'Estat volíem, i això hauria de donar peu a una revisió d'aquesta Llei de competències, que aquesta mateixa hauria de donar peu o el resultat d'aquesta s'hauria de traduir amb una Llei de transferències.

Bé, no va ser així...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Víctor Naudi:

Vaig acabant Sr. síndic.

Però bé, és una opció lícita, però jo no la comparteixo, i es dona la paradoxa, doncs, que finalment aquestes reformes o aquest evitar el debat de modificar la Llei de competències, doncs, finalment s'està traduint durant aquestes dues legislatures en modificacions sistemàtiques que fa vostè Sr. Martí, retallant competències als comuns, com són la Llei del sòl o, fins i tot, es dona la paradoxa que ara després parlarem d'una Llei de col·laboració comunal que acaba creant una figura nova, les mancomunitats que no està ni tan sols contemplada en la Llei de competències.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López, també dins del Grup Mixt, teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Aleix ens diu de parlar de consens i després ens diu una frase que li agrairia que ens expliqués, perquè no només l'ha dit vostè, l'ha dit el Sr. Cinca, l'ha dit el Sr. Martí, això ens costarà 7,5 milions d'euros.

A qui li costarà? Que no són Estat els comuns? No entenc aquesta expressió, sincerament. Perquè a demés vostès han fet i ens consta, tot el possible per intentar no pagar i no acceptar aquesta votació que es va fer al Consell General. Han allargat terminis injustificadament i al final va ser una votació, no els va agradar. És evident que no els va agradar, però al final han hagut de complir-la tot i entrant al final de l'any 2018 una votació que es va produir a principis de l'any 2017.

Però no sé a qui li costarà aquests 7,5 milions d'euros perquè a mi m'estan tan bé als comuns com al

Govern, segons com, vist com gestionen alguns projectes que hagin estat millor als comuns que no pas al Govern.

Després, les actes, Sr. Martí i la Llei de competències. Però com vol fer creure que jo vaig dir que era una bona Llei? És públic i notori que vam fer propostes, les hem explicat 27 vegades de competències que proposàvem nacionalitzar i vostès no les van acceptar. Vostè es focalitza sobre el tema de l'obtenció de terrenys per les infraestructures energètiques. Si això ja ho compartim, salvats els dubtes de constitucionalitat, això ja ho compartim, però vostès no van acceptar un model més eficaç i més raonable de gestió de les competències. Bé, nosaltres no podem dir que era una bona Llei si vam fer les propostes, vam fer reserves d'esmena i no es va aprovar finalment aquesta qüestió.

I després quant al tema del consens i l'enfrontament Sr. Aleix. No puc estar d'acord. Nosaltres el que proposem és un mateix tracte, una mateixa pressió fiscal per a tothom, i a partir d'aquí parlar de números realment. El que estan validant un tracte asimètric en el que algunes parròquies hi ha una pressió fiscal que multiplica per 10 i per 12 a la d'altres parròquies, són vostès. Perquè quan es parla de la dependència de determinats comuns d'aquestes transferències, si no es paguen impostos, el que s'està fent, volgut o no volgut, és que els impostos d'unes parròquies vagin per aquests mecanismes als ciutadans que no paguen els mateixos impostos que s'estan pagant en altres parròquies. Vostès ho defensen. Nosaltres no ho podem compartir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller dins del Grup mixt desitja intervenir...

No hi ha intervenció...

Pel Grup Demòcrata...

Tampoc hi ha intervenció...

Demanaria al Govern si desitja tornar a intervenir...

Seria en tot cas la darrera intervenció, una darrera ronda perquè hauríem d'anar conclouent aquest debat. I els demanaria brevetat a tots.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Abans de tot, li agraeixo al Víctor Naudi, em pensava que aniria més lluny i que també diria que el que he dit de les actes és veritat. Però bé.

Una petita intervenció Sr. síndic.

A veure, Sr. Gallardo, miri que he mirat de ser educat. Vostè va participar a favor del consens quan estaven tots units, per dir-ho així, sense voler faltar amb aquest terme a ningú, i va participar tant com a vicepresident del Grup Liberal, en substitució del Sr. Pintat com el Sr. Pintat hi va participar.

No hi ha actes de la seva posició, surt l'informe del Sr. Aparicio quan ja està a tràmit parlamentari la Llei.

Jo li parlo, miri, jo li parlo de la filosofia, de la Llei de transferències, de la filosofia. Abans feia un apartat que solament és un 10%, 4,4 milions que són separatives, o la filosofia en general, tant el Sr. Pintat com vostè la compartien.

Una vegada els dubtes esvaïts, ara estem amb una nova Llei que no trenca la filosofia. Malauradament hi ha alguns conceptes que han desaparegut però no trenca la filosofia. Per tant, jo li dic que de les actes, de la filosofia que vostè tant va defensar amb el Sr. Pintat, perquè deia si en això hi estan d'acord els comuns, doncs, ja ens va bé.

Això no està en una intervenció, perquè vostè va ser proactiu. Jo el que li dic avui és per què no la vota?

I després li faré una confiança, no sóc jo que negocia, però pel que en sé no hem arribat a cap pacte ni amb UL ni amb el Sr. Pintat ni amb res.

Sr. Pintat votí independentment de pactes o no, i votin en tot cas el que pensí que és una bona Llei.

Però vostè, la filosofia, Sr. Ferran Costa, Sra. Judith Pallarés, la filosofia és la mateixa, hi ha dos conceptes, tres conceptes, pernociacions, gent gran, territori, solidaritat, la filosofia que vostè em va ajudar a defensar. I llavors em diu que una Llei ha de tenir un gran consens. Si vostès que la van defensar neguen el vot amb coherència, en aquest cas. No li parlo d'actes a posteriori. És que vostè va ajudar a desbloquejar perquè avui estigui a tràmit aquesta Llei.

Per això dic, sense voler faltar a ningú, i ho vaig dir en termes potser més punyents, El Sr. Pintat, el Sr. Camp van honorar la seva paraula o la seva coherència. Perquè té el mateix títol que vostè, ni més ni menys, el mateix títol que vostè, van defensar aquesta filosofia.

Res més, ara, la política té aquestes coses, i jo ho puc entendre.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pels grups parlamentaris, Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Deu ser errada meva. Jo li he intentat explicar en l'anterior intervenció. Vaig fer tot el que va estar en les meves mans quan estava dins de la Comissió per defensar la postura del grup parlamentari, que en aquell moment era un grup parlamentari de 8 persones, i que podia tenir una posició i una opinió majoritària que és la que defensàvem allà. Potser no unitària, cosa que vostè això no ho sap. Llavors jo li explico avui, que al nostre criteri avui, és diferent del que havíem de tenir en aquell moment. I el que vostè no em pot negar i de fet no ho fa i ho reconeix, és que jo en tot moment vaig defensar la postura lògica que sempre havíem dit del grup parlamentari dins de les taules.

Sempre intentant partir del principi que era en termes generals un model que compartíem amb algunes reserves vinculades a les esmenes que fèiem, i acabades les reunions de la taula de negociació, és quan apareixen els informes d'inconstitucionalitat.

Llavors Sr. Martí jo avui li explico, posats a fer, si comencéssim de 0 aquesta negociació, i amb una situació diferent dins del grup parlamentari, la nostra postura vostè no deu donar per fet que seria la mateixa. A mi em va tocar conjuntament amb el Sr. Pintat defensar la postura del Grup Parlamentari Liberal allà. I és el que vaig intentar fer, conjuntament amb el Sr. Pintat o en ocasions, si em va tocar algun dia en representació única del Grup Parlamentari Liberal.

Ara, vostè el que no pot pretendre és que a dia d'avui la postura sigui la mateixa que la que tenia llavors el Grup Parlamentari Liberal perquè no és el mateix Grup Parlamentari Liberal. Per tant, jo crec que li he explicat clarament i li he intentat argumentar. Altra cosa és que a vostè li agradi o no li agradi, penso que la motivació és aquesta. I li he reconegut que hi ha aspectes de la Llei que sí que són moderns, que poden ser positius, però hi ha d'altres coses, pel que fa a la Llei de transferències que pensem que es podrien millorar.

Pel que fa a la llei de transferències que pensem que es podria millorar. Li he parlat de la proporcionalitat d'alguns, la ponderació d'alguns criteris en aquest cas territori i població. I això no té res a veure amb els acords que puguem haver fet amb el grup parlamentari o els companys socialdemòcrates, perquè no votem en funció del que ells voten. Vostè

diu que no vota per res en funció del que puguin haver parlat o no amb d'altres membres d'altres grups. Nosaltres tampoc, però sí que votem en funció del què pensem els tres consellers del Grup Parlamentari Liberal. I per coherència, li he dit des del principi i pel seguit de votacions que hem fet sempre sobre aquestes lleis, el vot d'avui, malgrat no li agradi serà el d'abstenció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Dins del Grup Mixt, algun conseller desitja intervenir...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic. Molt breument, per això parlo des d'aquí.

I els percentatges Sr. Martí? D'on han sortit els percentatges del seu projecte de llei?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

No sé si el Govern vol intervenir o no...

Jo els hi agrairia si poguessin concloure el debat.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

És que els percentatges ja els hi hem explicat Sr. Pere López, però és igual ho puc tornar a explicar. Em dirà que estan inventats, ja el coneixem, per tant poca cosa més he de dir. Però ja s'han explicat pràcticament per passiva. Segur que s'han explicat, no els percentatges, els conceptes i darrera dels conceptes els percentatges. Escolti, ja no en sabem més, però tampoc hi ha massa voluntat d'escoltar-los.

I els seus? Però ara no ho fem durar. Venga va!

Gràcies.

(Se senten veus)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, donaríem per finalitzat el debat, i tot seguit procedirem a la votació final del conjunt del text resultant.

Els recordo que segons disposen els articles 57.3 de la Constitució i 112 del Reglament del Consell General...

Silenci si us plau!

...l'aprovació del text requerirà el vot favorable de la majoria absoluta dels consellers generals elegits en circumscripció parroquial i la majoria absoluta dels consellers generals elegits en circumscripció nacional. És a dir com a mínim el vot favorable de vuit consellers generals en cada una de les dues circumscripcions.

Vist que l'article 112 del Reglament del Consell estableix que aquesta votació serà pública i oral per crida i en aplicació de l'article 73 del Reglament del Consell General s'anirà cridant als consellers generals que respondran sí, no o declararan que s'abstenen.

Iniciarem la crida pels consellers generals elegits en circumscripció parroquial.

Sr. secretari si us plau.

El Sr. secretari general:

Sra. Mònica Bonell Tuset.

La Sra. Mònica Bonell Tuset:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí.

La Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Carles Enseñat Reig.

El Sr. Carles Enseñat Reig:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sra. Maria Martisella González.

La Sra. Maria Martisella González:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Antoni Fillet Adellach.

El Sr. Antoni Fillet Adellach:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Antoni Missé Montserrat.

Sr. Antoni Missé Montserrat:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sr Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells.

El Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sra. Judith Pallarés Cortés.

La Sra. Judith Pallarés Cortés:

Abstenció.

El Sr. secretari general:

Sr. Josep Anton Bardina Pau.

El Sr. Josep Anton Bardina Pau:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Carles Jordana Madero.

El Sr. Carles Jordana Madero:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Josep Majoral Obiols.

El Sr. Josep Majoral Obiols:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sra. Carine Montaner Raynaud.

La Sra. Carine Montaner Raynaud:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Miquel Aleix Areny.

El Sr. Miquel Aleix Areny:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Vicenç Mateu Zamora.

El. Sr. Vicenç Mateu Zamora:

Sí.

El Sr. síndic general:

Bé, a continuació anem a procedir a la votació dels consellers generals elegits en circumscripció nacional.

Sr. secretari, si us plau.

El Sr. secretari general:

Sr. Gerard Alís Eroles.

El Sr. Gerard Alís Eroles:

No.

El Sr. secretari general:

Sr. Marc Ballestà Alias.

El Sr. Marc Ballestà Alias:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Ladislau Baró Solà.

El Sr. Ladislau Baró Solà:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Joan Carles Camp Areny.

El Sr. Joan Carles Camp Areny:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Ferran Costa Marimon.

El Sr. Ferran Costa Marimon:

Abstenció.

El Sr. secretari general:

Sr. Jordi Gallardo Fernàndez.

El Sr. Jordi Gallardo Fernàndez:

Abstenció.

El Sr. secretari general:

Sra. Sofia Garrallà Tomàs.

La Sra. Sofia Garrallà Tomàs:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sra. Rosa Gili Casals.

La Sra. Rosa Gili Casals:

No.

El Sr. secretari general:

Sr. Pere López Agràs.

El Sr. Pere López Agràs:

No.

El Sr. secretari general:

Sr. Víctor Naudi Zamora.

El Sr. Víctor Naudi Zamora:

No.

El Sr. secretari general:

Sr. Josep Pintat Forné:

El Sr. Josep Pintat Forné:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sra. Patrícia Riberaygua Marme.

La Sra. Patrícia Riberaygua Marme:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Justo Ruiz González.

El Sr. Justo Ruiz González:

Sí.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Demanaria ara tot seguit a la Sra. secretària de Sindicatura si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Gràcies Sr. síndic.

Per la circumscripció parroquial: 13 vots a favor, cap en contra, 1 abstenció.

Per la circumscripció nacional: 8 vots a favor, 4 en contra, 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat i vist que es compleix la doble majoria requerida, declaro aprovat el projecte de llei.

Abans de passar al tercer punt de l'ordre del dia, suspenem la sessió durant 20 minuts. Reprendrem, -els demano puntualitat-, a les 12 en punt.

Ses suspèn la sessió.

(Són les 11.39h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 12.05h)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió.

Passem al tercer punt de l'ordre del dia.

3- Examen i votació de les esmenes a la totalitat presentades pels M. I. Srs. Gerard Alís Eroles, Rosa Gili Casals i Pere López Agràs, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt, i pels M. I. Srs. Josep Pintat Forné, Joan Carles Camp Areny i Josep Majoral Obiols, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt, al Projecte de llei de mesures urgents relatives a l'arrendament d'habitatges.

El projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 61/2018 del 25 de juny.

Per defensar la primera de les esmenes a la totalitat, l'esmena a la totalitat formulada pels M. I. Srs. Gerard Alís Eroles, Rosa Gili Casals i Pere López Agràs, intervé el Sr. Pere López.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López.

Gràcies Sr. síndic.

Debatem avui a l'entorn del que és la principal preocupació avui dia en el nostre país.

Abans de començar però, voldria fer-li Sr. Espot si m'ho permet algunes consideracions.

Tinc la sensació que vostè busca sovint convertir aquests tipus de debats particularment quan parlem de temes socials amb picabaralles entre vostè i jo. I que proposa unes discussions agres i a més al meu entendre amb constants provocacions.

No sé si té algun problema amb el PS, el partit amb el qual milito, que crec que sí el té, o si té un problema amb mi personalment, que també penso que el té. I no faci això, ens parla sovint de manera agressiva, enfadat, ens imputa tot tipus de maldats i mals possibles, avui fins i tot alguna incapacitat i per tant...

El Sr. síndic general:

Silenci si us plau!

El Sr. Pere López:

...li demano educació i respecte. Educació i respecte. I després maduresa i sinceritat. I posar-se una mica al lloc de les persones que avui ho estan passant malament.

Miri vostè ha vingut aquí varies vegades a improvisar i a imaginar suposades solucions i a crear falses esperances en el tema de l'habitatge, quan la realitat és per exemple que al darrer pressupost no hi havia ni un euro destinat a polítiques d'habitatge.

L'any 2017, per aquells que sostenen la teoria de què la problemàtica de l'habitatge ha estat sobrevinguda, li vaig demanar on es podia consultar l'estratègia d'habitatge d'aquest Govern?

Vostè amb un aire certament sobrat, em va dir que no calia publicar enlloc l'estratègia d'habitatge. Que vostè sabia quina era l'estratègia d'habitatge d'aquest Govern. Una estratègia que mai ha existit al nostre entendre.

Quan el conseller Gerard Alís defensava la congelació de l'IPC per l'any 2018, una bona mesura

al nostre entendre vist tot el que està succeint, vostè va evitar el debat i va anunciar, més aviat inventar de nou tota una sèrie de propostes que ni han existit, ni han vist la llum.

Miri no li puc acceptar. El tema és massa seriós per actuar d'aquesta manera. Això no és un joc de nens, ni una estratègia de comunicació. Hi ha gent que ho està passant molt malament, i vostè ho sap perfectament. I no exagero quan hi ha gent avui en dia malalta al nostre país, gent que no dorm, gent que està necessitant tractaments per la pressió que els suposa no poder pagar l'habitatge a finals de mes.

I crec sincerament amb tot el que he explicat, que vostè no s'ha agafat ni de forma prou seriosa ni responsable aquesta problemàtica.

Li proposo que tinguem un debat d'idees. Un debat honest i sincer parlant de la realitat que es viu avui en dia al nostre país. I un debat per com li deia abans, li demano maduresa i sinceritat. I que expliqui clarament quin és el seu model d'habitatge al país, i que no busqui anar a destrossar el Partit Socialdemòcrata o a la meua persona per evitar la realitat.

Fa uns dies el Sr. Aleix ho explicava ben clarament. Per Demòcrates per Andorra, el mercat de l'habitatge, la regulació de l'habitatge és la llei del mercat. És un mercat com qualsevol altre d'oferta i demanda. I de fet, la seva llei encaixa perfectament dins d'aquesta òptica.

El que vostè pretén és que uns habitatges que s'hauran de començar a construir i que no sabem quan s'acabaran sense cap garantia de quin tipus d'habitatge ni a quin preu, seran la solució.

Vostès creuen amb el mercat i només amb el mercat i ja hem vist on aquesta situació ens ha portat.

Pels socialdemòcrates, creiem que una veritable política d'habitatge, amb una estratègia d'habitatge treballada ha de contenir com a mínim quatre apartats, i cap d'aquests quatre apartats són el seu projecte de llei.

- Provocar una sortida efectiva al mercat dels habitatges buits.

- Promoure l'existència d'habitatge a preu assequible. I noti que he adaptat la terminologia per no generar confusió a l'entorn del concepte de pisos socials.

- Mecanismes per afavorir el creuament entre l'oferta i la demanda. Una oferta i una demanda que avui dia no coincideixen. S'estan produint habitatges de luxe quan el que s'està demanant són pisos pels joves, per a la gent gran, per a famílies monoparentals.

- I finalment establir mesures discriminatòries, discriminació positiva per aquells que tenen menys recursos.

Vostès com deia abans, no han volgut definir mai una estratègia global d'habitatge. Han anat improvisant propostes originant esperances que no han vist la llum. I no han sabut anticipar-se a circumstàncies que tothom sabia que havien d'arribar com per exemple la proliferació dels allotjaments turístics o l'arribada de l'intercanvi d'informació automàtic.

En relació a les propostes que proposem nosaltres, la sortida efectiva al mercat dels habitatges buits, i tornaré evidentment sobre la qüestió del registre de la propietat que vostès tampoc han inclòs en aquesta llei.

Vostè ens proposa una taxa sobre els pisos buits, una taxa que aparentment podria semblar positiva, però que si s'analitza una mica més és un pur exercici de cara a la galeria. Una taxa d'inscripció voluntària sense cap creuament de dades per exemple amb FEDA o la CASS i per tant, una taxa gairebé de caràcter voluntari.

Si es posa el pis a la venda, per exemple, sigui al preu que sigui, la taxa ja no es paga. Per tant, aquesta idea que podia semblar positiva, finalment es tracta poc més que d'una fal·làcia.

Siguem honestos i parlem de veritat del problema dels pisos buits. I ja que ho hem dit varies vegades però sembla que algú fa veure que no ho acaben d'entendre, doncs anem una mica més enllà del que ja varies vegades hem explicat.

A Andorra hi ha una gran quantitat de pisos que estan buits, afectats per la situació d'il·legalitat o de pendent regularització per part dels seus propietaris. L'intercanvi de dades automàtic ha tingut un gran efecte en aquest sentit. Hi ha propietaris que no poden obtenir ingressos per aquests pisos degut als riscos fiscals que això pot comportar.

És un tema que no és fàcil, evidentment, ningú ho pot discutir. És un tema que pot cremar i veig que a vostès els crema. Però és un tema que s'ha d'afrontar i s'han de posar noms i cognoms a aquests titulars i s'han de trobar solucions. I vostès ho saben perfectament, de fet segurament fins i tot em permeto dir que ho saben millor que nosaltres. I vostès en lloc de ser valents i atacar aquesta problemàtica per realment treure pisos al mercat, opten per mirar cap a una altra banda.

Sense aquests pisos que avui estan buits, no hi ha solució possible a curt termini pel problema de l'habitatge. Sense que aquests pisos surtin al mercat,

no hi ha solució possible. I cal valentia política, i cal transparència per fer-ho.

El que no es pot fer, és que per protegir alguns s'estiguin arruïnant a les famílies d'aquest país. El seu projecte de llei obvia absolutament aquesta realitat i ni tan sols afronta aquesta problemàtica.

El segon dels aspectes, els pisos socials o l'habitatge a preu assequible.

L'Estat ha de trobar les solucions perquè ja sigui en solitari o bé de manera concertada amb el sector privat, es pugui oferir un tipus d'habitatge per aquella part de la població que no pot pagar un preu de mercat, sigui quines siguin les circumstàncies no el poden pagar.

Parlava fa uns dies i es parlava en el primer punt de l'ordre del dia, el Raonador del Ciutadà que ens va explicar el percentatge de pisos buits als països veïns o fins i tot als petits estats.

El seu projecte de llei no fa cap menció ni cap consideració a l'entorn dels pisos socials o de l'habitatge a preu assequible.

El projecte de pressupost com deia abans, tampoc tenia cap partida per habitatge i encara és molt més pitjor que això com ja hem dit varies vegades, vostès proposen o parlen de reduir les cessions de terreny. Quan la destinació de les cessions de terreny amb la llei d'ordenament del territori, ja sigui econòmica o de terreny, va destinada entre altres qüestions a construir habitatge social.

Quan vostès parlen de què reduïrem les cessions econòmiques per afavorir la construcció d'uns habitatges que ningú impedeix que aquests habitatges puguin ser uns habitatges de luxe, el que estan fent és treure terreny o treure diners per fer habitatge social, per acabar construint habitatges que amb la llei del mercat segurament no serviran per les necessitats de les persones que realment ho necessiten.

Tercer dels punts, per tal de crear l'oferta i la demanda que avui en dia com deia abans no es produeix, cal imaginació, propostes o mirar una mica el que estan fent als països veïns. Un inventari de pisos, borses d'habitatge, fons de garantia de dipòsits. Afavorir després d'aquest inventari d'habitatges, la promoció d'habitatges que donin resposta a les necessitats socials. Hi ha moltíssims mecanismes, només cal mirar el que s'està fent per exemple, a les Illes Balears, a Mònaco, a Barcelona, qualsevol dels exemples que ara sembla que el Govern està començant a mirar.

La demanda de pisos no encaixa, i sola deixada al lliure mercat com fan vostès, ni encaixa, ni encaixarà.

I després, mecanismes de compensació en un mercat que és clarament desigual. Hi ha alguns que reforcen la seva posició, i hi ha altres que pateixen les seves circumstàncies dia a dia.

I el que fan vostès en aquest projecte de llei és justament el contrari del que es demanaria en un projecte de llei d'aquest tipus.

En lloc de fer mesures discriminatòries pels que tenen més dificultats, el que fan vostès, és fer-los pagar als habitatges de lloguer de luxe.

Vostè redueix impostos per construccions destinades a habitatge. Impostos que són evidentment de tots els ciutadans. Independentment del qui els paga, els impostos pertanyen a tots els ciutadans. En lloc d'aquells diners dels impostos destinar partides, afavorir aquests col·lectius que no poden pagar un lloguer d'habitatge, vostè renuncia a aquests ingressos, simplement davant la condició que l'habitatge es destini al lloguer i encara molt menys incompreensible a l'ús propi.

Per tant, aquestes rebaixes arbitràries d'impostos sense cap vinculació a què evidentment siguin projectes que ens beneficiïn com a comunitat, són del tot inacceptables.

Vostè va parlar fins i tot fa uns dies de regals fiscals. Jo no ho he dit, però segurament són més això que una altra cosa.

I ja per acabar, i vist el que està passant en qüestions d'habitatge, des del PS fa dies que ens plantejem si el dret a l'habitatge és un dret que està prou protegit en la nostra Constitució.

Si l'únic que pot fer un govern amb les circumstàncies que ens trobem és esperar que algú amb lliure mercat construeixi uns pisos per solucionar aquesta problemàtica, malament anem.

Si un govern fa les interpretacions de les obligacions constitucionals com ho està fent aquest govern de DA, cal canviar la Constitució, i cal reforçar la protecció del dret a l'habitatge.

El dret a l'habitatge no pot ser un dret que depengui, i cito: "De què es promoguin les condicions necessàries per fer efectiu el dret d'un habitatge. L'estat ha de poder garantir un dret tan bàsic per com és el fet de disposar d'un sostre.

Per tant, al nostre entendre cal una revisió constitucional per brindar i reforçar el dret de l'habitatge.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Tot seguit passàrem a la defensa de l'esmena a la totalitat formulada pels M. I. Srs. Josep Pintat Forné, Joan Carles Camp Areny i Josep Majoral Obiols.

Intervé per defensar l'esmena, el Sr. Joan Carles Camp.

Teniu la paraula.

El Sr. Joan Carles Camp:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Avui els consellers d'Unió Laurediana i els consellers generals Independents de la Massana passem a exposar l'esmena a la totalitat amb el retorn del Projecte de llei tal com preveu l'article 93 del Reglament del Consell General.

La problemàtica de l'escassetat d'oferta d'habitatges en el mercat de lloguer neix arrel de la manca d'un estudi d'impacte... Sí, senyors consellers! Aquesta problemàtica neix arrel de la manca d'un estudi d'impacte de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal.

Els hi agradi, o no, a la bancada de Govern aquest és un dels principals motius de la manca d'habitatge al mercat de lloguer. Sinó, com s'explica que al 2010 tinguéssim una població de 85.000 habitants i no tinguéssim manca d'habitatge? I avui amb 80.000 habitants tenim manca d'habitatge.

Ens vau fer creure els senyors de Govern que tots els habitatges que s'han acabat i han entrat al mercat des del 2005 fins a l'actualitat han anat a parar al sector turístic? Que cap d'aquests habitatges han estat destinats al mercat de lloguer residencial? Que els que van quedar buits a causa de la crisi i que aquesta avui encara ens afecta han anat tots a parar al sector turístic? Senyors de DA això no s'ho creuen ni vostès! I miri'n si ho tenien clar vostès mateixos de què no hi havia cap problemàtica en el sector de l'habitatge que en la darrera legislatura vostès van desmuntar la taula de l'habitatge i la borsa de l'habitatge. I si ho varen fer, suposo, és perquè no hi veien cap problema en el sector de l'habitatge i avui ens trobem amb un problema greu en el sector de l'habitatge i això és el que ens passa quan el Govern contrau compromisos internacionals com aquest, l'intercanvi d'informació en matèria fiscal sense haver elaborat un estudi d'impacte previ, sense analitzar d'on venim, sense analitzar de com ens afectarà aquest intercanvi d'informació, ni en l'habitatge ni en altres aspectes, com els nostres ciutadans que vulguin anar a treballar a l'exterior i com afecta a aquests ciutadans l'impost de successions entre altres, aquesta és una altra problemàtica que tenim amb aquesta Llei

d'intercanvi d'informació. En definitiva, no sabem o no volem explicar les nostres especificitats, i com que no tenen o no volen tenir els estudis d'impacte no són capaços de demanar quines derogacions -i dic derogacions- o quines exempcions ens calen per poder complir amb els compromisos internacionals contrets i que no comporti cap daltabaix a dins casa nostra... Poden riure però això és així senyors del Govern.

De totes maneres, els consellers d'UL més els Independents de La Massana els hi aportarem solucions, perquè estem aquí per treballar, per treballar pel poble.

Pel que respecta a l'habitatge la nostra proposta és una modificació de la Llei d'intercanvi d'informació en matèria fiscal en què quedarien exclosos d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal no només els comptes bancaris destinats a cobrir els pagaments vinculats a l'ús d'habitatges, sinó també als comptes destinats a rebre ingressos vinculats a l'arrendament fins un màxim de 50.000 euros anuals, per tal de fomentar l'arrendament d'habitatges buits que actualment doncs, no tenen aquesta possibilitat de rebre els cobraments d'aquests lloguers i se'ls hi donaria una cobertura legal perquè avui aquesta cobertura és interpretable.

Els consellers que represento doncs també creiem que disposar d'un impost als habitatges buits és una inòpia més del Govern de DA. Aquesta mesura tindrà uns efectes no desitjats en el mercat de lloguer com també en l'adquisició dels habitatges. Per una banda, foragitem tant el petit com el gran inversor que vulgui destinar part del seu capital al sector immobiliari. Aquest haurà de pagar tant si té l'habitatge buit com si el té ple. Quin estímul els hi donarem a aquests inversors?

També farem marxar, foragitem, als que vulguin adquirir una segona residència segons el Projecte de llei que vostès han presentat, a partir dels tres mesos, si no ocupen aquesta segona residència? Aquests senyors també hauran de pagar?

Vostès volen una altra vegada, i via reglament, que qualsevol reglament, que qualsevol organisme públic, o no, fins i tot la comunitat de propietaris d'un immoble col·laborin de manera obligatòria a posar a mans de l'Oficina Tributària quins habitatges estan ocupats o no. Vostès volen que tot el país faci de policia?

Senyores i senyors, això és d'una seguretat injurídica... jurídica, perdó, alarmant! Estem en una economia de lliure mercat, el que cal és estimular les inversions, pensem que la solució a la problemàtica dels lloguers no passa per penalitzar els pisos buits que entre altres raons pot ser que ens trobem amb

propietaris de pisos buits que per la seva economia no poden fer-se càrrec de les obres de rehabilitació de la reforma de la unitat immobiliària per tal de destinar-la al lloguer residencial i als quals un impost no els animarà a reparar aquesta unitat immobiliària i posar-la al lloguer. El que cal és adoptar mesures de tipus d'acció positiva com ara atorgar subvencions o ajudes a reformar aquests pisos. En el cas d'aconseguir també que el nivell salarial de la massa que treballa i que usa aquest habitatge, doncs pugui arribar a pagar les rendes que el mercat demana.

I ja que parlem de rehabilitació d'edificis, altres mesures que aportem els d'UL més els independents de La Massana és la utilització de la via pública per poder reduir els sistemes de calefacció amb combustible fòssils. D'aquesta manera alleugerim la factura als usuaris finals de la calefacció i contribuïrem a emetre menys gasos hivernacle a l'atmosfera. Només cal recordar doncs que en un any s'importen aproximadament a Andorra 56 milions de litres de fuel domèstic. El Raonador del Ciutadà es queixa que la calefacció és un tema recurrent als seus informes. Aquest consum doncs dóna un rati de 745 litres per habitant/any... Després volen que la calefacció sigui econòmica? Ja m'ho explicaran!

Aquesta esmena, els consellers que represento (els d'UL més els Independents de La Massana) en el canvi climàtic, en la Llei del canvi climàtic en el Projecte de llei ja la vam presentar i aquesta esmena no fou presa en consideració pels consellers de DA, i vostès saben que la gent es queixa per pagar la calefacció.

Prendre en consideració aquesta mesura no solament té efectes per l'usuari final de l'habitatge, també té efectes per la salut pública i també té efectes alleugerir la inversió tèrmica en el nostre microclima.

Aquest Projecte de llei de mesures urgents relatives a l'habitatge també entra en contradicció amb l'articulat d'aquesta Llei d'eficiència energètica doncs, aquesta llei prohibeix... prohibeix la venda de llum a un tercer i vostès en aquesta llei ho preveuen. I no solament per aquest motiu sinó també per seguretat, perquè suposo que salten el tema del butlletí elèctric i això va en benefici... en benefici de la seguretat de l'usuari de l'habitatge.

Ara bé, sí que en aquesta Llei de la transició energètica i del canvi climàtic es va prendre una consideració una esmena dels socialdemòcrates pel que respecta al certificat doncs... al certificat de l'eficiència energètica de l'habitatge en concret. Val, molt bé, en aquest apartat doncs ja que volen certificar amb un certificat l'eficiència energètica, doncs vostès preveuen que es puguin autoritzar també edificis que estiguin fora d'ordenació. Aquests

edificis queden exempts al compliment dels requisits mínims en relació de les places d'aparcament, en relació als ascensors, en relació a la ventilació, en relació a la il·luminació de les caixes d'escala, etc., etc.

Queda ben clar també, que aquestes disposicions no són aplicables si la reforma és per a ús turístic. També queda ben clar que l'aplicació d'aquesta disposició queda supeditada a què no es pugui vendre cap unitat immobiliària. Que la sol·licitud d'aquestes obres s'hagi de fer... s'hagi de presentar amb un termini de divuit mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. Mirin senyors del Govern, aquesta disposició transitòria és la capsa de galetes del Govern, és la capsa de galetes per a certes propietats, per a un temps determinat i per a una certa discrecionalitat.

Nosaltres no volem una capsa de galetes només per un sector, volem una capsa de galetes per a tothom, perquè tothom que tingui un habitatge o un edifici que sigui antic i no estigui a fora d'ordenació perquè estigui afectat per un vial, doncs que puguin fer les reformes necessàries. O tots sants o tots capellans! No només uns i els altres no.

El que cal és una modificació de la LOGTU i el que cal és una modificació del Reglament de construcció en aquells habitatges antics que avui han canviat les ordinacions i que quedarien fora d'ordenació per altres temes.

Només recordar que a finals de maig d'aquest 2018 es va aprovar en aquesta Cambra la darrera modificació de la LOGTU. Se'ls havia dit per activa i per passiva que aquesta Llei necessitava una revisió amb profunditat, vostès s'hi van negar al·legant que calia retocar només el més precís perquè era una llei complexa i requeria massa temps. I mirin, això vam fer-ho el mes de maig i vostès, Govern, presenten una modificació d'aquesta Llei doncs a mitjans del mes de juny, un mes i una setmana més tard volen tornar a modificar la Llei del sòl... D'això se'n diu "inseguretat jurídica absoluta"... No podem estar modificant lleis una vegada i una altra vegada.

I de la seguretat jurídica també passa per agilitar els processos de desnonament. Amb la modificació del Codi Civil que s'aprovarà avui en aquesta Cambra es farà un avenç en els terminis pels desnonaments però volem aportar una mesura més, una visió de més. Aquesta visió que volem aportar nosaltres és que les parts hauran de designar un domicili de notificacions i citacions, quin domicili haurà de ser sempre en territori andorrà. Amb aquesta modificació, si la volen acceptar, doncs estalviarem temps, estalviarem comissions rogatòries i estalviarem despeses necessàries.

Amb l'exposat els consellers d'Unió Laurediana i Independents de La Massana considerem que el Govern té o ha de tenir una visió global, un full de ruta clar que ha de preveure, que ha d'anticipar, que ha de programar les polítiques convenients perquè cap sector de la ciutadania i de l'economia d'Andorra quedi desatès, i més encara en un tema tan sensible com l'habitatge. I en aquest cas, aquest Projecte de llei no estimula i no soluciona la problemàtica de l'habitatge. El Govern no pot estar distret pensant en la seva avaluació electoral; el Govern no pot estar cedint a pressions externes; el Govern no pot estar modificant i tornant a modificar lleis una rere l'altra. El futur d'Andorra, senyores i senyors, no és el Govern. El futur d'Andorra és d'Andorra.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Seria ara el torn del Govern.

Sr. ministre, teniu la paraula.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Debatem avui dues esmenes a la totalitat que tenen per objectiu retornar el text del Projecte de llei de mesures urgents per a l'habitatge de lloguer al Govern, perquè cap de les dues esmenes a la totalitat no va acompanyada d'un text alternatiu. Dic això, d'entrada, perquè em sembla important que els membres d'aquesta Cambra coneguin quines serien les conseqüències de retornar aquest text al Govern, sense més.

D'entrada, deixariem passar l'oportunitat de donar més facilitats als propietaris d'immobles vells -situats majoritàriament als nuclis antics de les parròquies- per reformar o rehabilitar aquests immobles i posar-los en el mercat de lloguer. Perquè no hem d'oblidar que el problema del qual partim és una manca d'habitatges de lloguer. Una escassetat d'oferta que fa que els preus tendeixin a pujar i, també tot s'ha de dir, que alguns -molt pocs propietaris- s'aprofitin per incrementar els preus més enllà del raonable.

Si aquesta Cambra vota a favor de les esmenes a la totalitat també estarà tancant la porta a establir un impost sobre els pisos buits. Un impost que, segons el Projecte de llei, és moderat i no té un afany recaptatori; sinó que el que pretén és incentivar a què els pisos avui buits i en desús tornin al mercat de l'habitatge de lloguer.

Retornar aquest text al Govern també implicaria no tirar endavant l'augment de l'impost de radicació

aplicable als pisos turístics, un augment que ha d'ajudar a limitar la proliferació d'aquest tipus d'habitatges i afavorir que una part torni al mercat de lloguer.

A més, també estariem deixant de banda les reduccions fiscals per a aquelles compres d'habitatges que es destinin al lloguer residencial durant, com a mínim, un període de cinc anys.

D'altra banda, també quedarien paralitzades determinades mesures, molt reclamades pels agents econòmics, encaminades a flexibilitzar les condicions de lloguer dels locals comercials.

El Govern és molt conscient que cap d'aquestes mesures no és la panacea, que amb aquesta llei òmnibus no solucionarem el problema de l'habitatge de lloguer del dia a l'endemà. Perquè el problema de fons, i ho he dit, és la manca d'habitatges de lloguer, i aquest problema s'arregla afavorint que entrin al mercat de lloguer immobles que avui n'estan exclosos: perquè estan buits, perquè es destinen a altre usos o perquè la llei actual no permet reformar-los o rehabilitar-los. I també s'arregla, més a mitjà i llarg termini, incentivant la construcció de nous habitatges que es destinin al lloguer residencial.

I això és, precisament, el que fa aquest Projecte de llei. Una sèrie de mesures que contribuiran a pal·liar la mancança d'habitatge de lloguer, que ajudaran a incrementar l'oferta i contribuiran a moderar els preus.

És probable que puguem trobar entre tots mesures complementàries que vagin en la mateixa direcció i per això hi ha el tràmit d'esmenes a la Comissió Legislativa corresponent. I també és probable que amb aquesta llei no se solucioni tot el problema, però segur que contribueix a millorar la situació.

El que també és segur és que votar a favor de les esmenes a la totalitat i retornar el text al Govern, sense alternativa, és el pitjor dels escenaris; és no fer res davant d'una situació que ens preocupa a tots i que preocupa especialment aquelles persones menys afavorides des d'un punt de vista econòmic i social.

Això és el que ens proposen avui aquestes dues esmenes a la totalitat: davant de la problemàtica de la manca d'habitatge de lloguer, no fer res.

I això és especialment cert en el cas de l'esmena a la totalitat presentada pels consellers del Partit Socialdemòcrata. Un partit que fa mesos que posa el crit al cel per la qüestió de l'habitatge -una preocupació que ja he dit que compartim- i que intenta culpar al Govern de tots els mals del país. I després de tanta escenificació, després de criticar totes i cadascuna de les mesures que hem posat damunt la taula, quan el Govern presenta un paquet

de mesures per pal·liar la situació de la manca d'habitatge de lloguer, els consellers del PS proposen tombar el projecte de llei del Govern, sense aportar cap text alternatiu i sense ni tan sols fer esmenes a l'articulat, en cas que aquest projecte de llei superi avui, que ho espero, aquest debat d'esmena a la totalitat.

Dit d'una altra manera, un dels principals problemes que té Andorra en aquests moments -com és la manca d'habitatge de lloguer- sembla que al PS no li preocupa. Només l'utilitza com una arma llancívola contra el Govern i la majoria que li dóna suport en aquesta Cambra.

Avui, a més, el Sr. López ha anat una mica més enllà i ha aprofitat l'inici de la seva intervenció per fer al·lusions personals cap a la meua persona i apel·lar a un respecte, que sigui dit de passada, ell mai no ha tingut. Però ja li dic Sr. López, que no penso perdre ni cinc segons en aquest tipus de debat que no té altra finalitat que tapar la manca evident de projecte del PS al tomb de l'habitatge i la manca de propostes concretes més enllà de les generalitats que avui vostè ha posat de manifest.

Tanmateix només faré un petit incís per confirmar-li que no tinc, en cap cas, una animadversió personal cap a la seva persona. Li diré més, fins i tot m'inspira simpatia.

Dit això, quan vostè falta a la veritat en qüestions tan sensibles com les pensions de la nostra gent gran, o quan fa promeses que sé perfectament que no complirà mai si un dia governa, ha d'entendre que ho rebati amb certa vehemència però sempre de forma respectuosa.

Pel que hem pogut escoltar aquestes últimes setmanes, el PS està radicalment oposat a algunes de les mesures d'aquesta llei, com són els incentius fiscals a l'habitatge de lloguer -i ja li concedeixo que vostè no ha parlat mai de regals fiscals- però no ens proposa cap mesura alternativa.

Altres punts de la llei, com són l'impost als pisos buits o l'augment de la tributació dels apartaments turístics haurien d'agradar a un partit d'ideologia socialdemòcrata. Però amb la seva esmena a la totalitat sense alternativa, ho recordo, el que pretenen és deixar aquestes mesures sense efecte. Potser els sembla que es queden curtes, ho entenc, ho puc entendre. Puc entendre que vostès vulguin impostos encara més elevats per als pisos buits i per als apartaments turístics; però si fos així, podrien haver fet alguna esmena parcial en aquest sentit.

El PS també ha proposat mesures per limitar el preu dels lloguers. D'una banda, mitjançant una esmena al pressupost per tornar a congelar els lloguers i que no es pugui augmentar ni tan sols l'IPC. I, de l'altra,

proposant o insinuant -per bé que mai de manera formal- uns topalls màxims al preu del lloguer.

En qualsevol cas, aquestes mesures, també es podrien haver proposat per la via d'esmenes parcials, però no ha estat així. A més, mesures com les de limitar el preu dels lloguers o no deixar re valoritzar-los d'acord amb l'evolució del cost de la vida poden ser ben intencionades, però acaben tenint efectes contraproductius que agreugen -encara més- la situació. Ciutats europees com París i Berlín van adoptar -no fa gaire temps- mesures d'aquest tipus i l'únic que han aconseguit és que entre un 15% i un 20% dels habitatges desapareguin del mercat de lloguer, agreujant encara més la manca d'habitatge de lloguer.

Els consellers socialdemòcrates també han insistit -en diverses ocasions- en la creació del Registre de la Propietat com a solució a la problemàtica de l'habitatge. Puc compartir amb ells la necessitat que Andorra disposi d'un registre de la propietat o una institució similar; però també convindran amb mi que la tasca del Govern en matèria de Justícia ha estat ingent al llarg dels últims anys i que, per tant, no se'ns pot acusar d'inactivitat.

D'altra banda, i n'hem parlat a vegades, crec que cal precisar què és un registre de la propietat. En el registre s'hi inscriu la titularitat -és a dir, la propietat- dels béns immobles; i també totes aquelles altres càrregues i gravàmens de caràcter real que recauen sobre l'immoble: ja siguin servituds, usufruits, drets de superfície, etc. Però no arrendaments; l'arrendament no és un dret real i, per tant, no donaria lloc a la inscripció en el registre. Per tant, un registre de la propietat no ens serviria per saber quins habitatges estan buits o no o a què es destinen.

També podríem crear un registre d'arrendaments, si és això al que els consellers del PS es refereixen quan parlen d'un registre de la propietat; però en aquest cas el que tindríem és un instrument més per conèixer la realitat del mercat de lloguer, però no una solució. Els registres, les oficines i les estadístiques ens poden ajudar a comprendre millor la realitat, però no la modifiquen; no són -per si sols- una solució al problema.

I, finalment, el PS insisteix en la necessitat que el Govern es doti d'un parc d'habitatges de lloguer públic. Aquesta és una mesura que -a criteri de l'Executiu- suposaria un gran cost i que tindria efectes a llarg termini. Però en qualsevol cas no és una mesura que requereixi una habilitació normativa per dur-se a terme. No cal incloure-ho a cap llei, perquè és una mesura purament executiva. I no és contradictòria amb les mesures del Projecte de llei

que debatem avui. Per tant, des del meu punt de vista, tampoc no justifica una esmena a la totalitat al text del Govern.

Per tot l'exposat, demano als membres d'aquesta Cambra el seu vot contrari a l'esmena a la totalitat presentada pels consellers del Partit Socialdemòcrata.

Avui debatem també l'esmena a la totalitat presentada pels consellers d'Unió Laurediana i Independents de la Massana. En aquest cas, tot i que tampoc no comprenc el motiu d'una esmena a la totalitat, he de dir que -com a mínim- els consellers que donen suport a aquesta esmena tenen un posicionament més coherent, ja que han presentat també esmenes parcials per canviar, o més aviat suprimir aquells aspectes del Projecte de llei que no comparteixen, i per afegir alguns punts que troben a faltar, tal com ha argumentat el Sr. Camp.

L'oposició dels consellers d'UL i Independents de la Massana al Projecte de llei rau en el fet, així ho he entès, que consideren que l'acció que s'hauria de dur a terme sobre el mercat de l'habitatge s'hauria de limitar -exclusivament- a la promoció d'obra nova. Sens dubte, incentivar la construcció de nous habitatges -sempre i quan després aquests es destinin al lloguer residencial- és una part de la solució del problema. Però -també aquí- estem parlant d'una solució a mitjà i llarg termini.

El Projecte de llei que debatem avui, en canvi, proposa mesures que el que pretenen és fer aflorar aquells pisos buits o que avui tenen altres usos diferents al lloguer residencial o simplement no tenen cap ús, i retornar-los al mercat de lloguer. Sense tancar la porta a altres mesures, però intentant incidir en aquells aspectes que poden tenir un efecte més a curt termini.

Entenc que des d'una perspectiva conservadora potser no agradi que es posi un impost als pisos buits. Però aquesta figura tributària serà -com he dit- molt moderada i no té un ànim recaptatori, sinó simplement incentivador.

Puc comprendre que, des d'un punt de vista també conservador, es vegi amb cert recel l'augment de les taxes als apartaments turístics. Però, altre cop, és una qüestió d'equitat. Per què una activitat com la del lloguer d'apartaments turístics, que és molt més lucrativa que el lloguer residencial, ha d'estar més ben tractada fiscalment que el lloguer residencial? Quan el lloguer residencial compleix -a més d'una funció econòmica- una funció social que té efectes positius sobre el conjunt de la ciutadania.

El que ja no comprenc -des de cap punt de vista, ni més ni menys conservador- és que no es comparteixi la necessitat de flexibilitzar la normativa per tal que

immobles, estiguin o no fora d'ordenació, i que avui estan en desús als nuclis antics de les nostres parròquies es puguin reconvertir al lloguer residencial.

Sé perfectament que els consellers d'Unió Laurediana i Independents de la Massana són persones ben arrelades al territori, que es passen -n'estic segur- sovint pels nuclis antics de parròquies com Escaldes-Engordany o Sant Julià de Lòria. I saben que en aquests nuclis antics hi ha immobles vells, que no es poden reformar o canviar d'ús i destinar a lloguer residencial, perquè la normativa actual és massa estricta. No comparteixen amb el Govern la necessitat de flexibilitzar aquesta normativa? Per contribuir a solucionar la problemàtica de la manca d'habitatge de lloguer i -també- per tornar a donar vida als nuclis antics de les nostres parròquies, alguns dels quals s'estan despoblant i deteriorant a poc a poc. Estic segur que, si s'ho repensen, veuran que aquesta és una bona mesura. I que no va en contra de promoure habitatges de nova construcció.

D'altra banda, als consellers que promouen aquesta esmena a la totalitat tampoc no els agrada que al Projecte de Llei s'hi incloguin mesures relatives al lloguer de locals comercials. S'argumenta -així ho he llegit en la motivació de les seves esmenes- que el títol del Projecte de Llei parla exclusivament de l'arrendament d'habitatges; i ja els concedeixo que segurament aquí podríem haver estat més precisos. Però crec que també cal adoptar una posició pragmàtica i avaluar si aquestes mesures són necessàries. I a parer del Govern i de la majoria que li dona suport, són molt necessàries.

Flexibilitzar les condicions del lloguer de locals comercials és un punt important per contribuir a refermar la recuperació econòmica. A més, per primera vegada, aquest Projecte de Llei conté disposicions que permeten vincular l'evolució del lloguer dels locals comercials a l'evolució financera dels negocis que s'hi ubiquen, un element que pot ser especialment interessant per a nous projectes empresarials i per a joves emprenedors.

Són, totes elles, mesures reclamades per la Confederació Empresarial Andorrana i altres agents econòmics que coneixen bé la realitat del dia a dia de moltes empreses. I sí, ja he admès que no fan part del paquet de mesures destinades a dinamitzar el mercat del lloguer d'habitatges, però ens ha semblat pertinent incloure-les en aquest Projecte de Llei, perquè són igualment necessàries i urgents.

Per tant, per tot l'exposat, considero que tampoc hi ha motius que justifiquin l'esmena a la totalitat presentada pels consellers d'Unió Laurediana i

Independents de la Massana i -en conseqüència- demano als membres d'aquesta Cambra el seu vot contrari.

Entenc -ja per acabar, Sr. síndic- que el Projecte de Llei que ha elaborat el Govern aborda la problemàtica de la manca de lloguer d'habitatges per a ús residencial des d'una perspectiva realista i equilibrada.

Realista, perquè no proposem mesures cridaneres com focs artificials, que fan molt soroll i són ben intencionades, però poden acabar tenint efectes contraproductius. Realista, també, perquè el paquet de mesures que conté el Projecte de Llei es pot implementar amb relativa facilitat i el seus efectes s'han de deixar notar en un de temps relativament curt. Realista, en definitiva, perquè incideix en l'arrel del problema, que no és altre que la manca d'habitatge de lloguer i els pocs incentius que -a dia d'avui- tenen els propietaris i promotors privats per destinar a lloguer residencial el seus immobles.

I equilibrada. Equilibrada perquè en una qüestió delicada com la de l'habitatge de lloguer cal saber combinar el dret de les persones a accedir a un habitatge digne a un preu assequible, amb els drets inherents a la propietat privada, a la llibertat d'empresa i al mercat. Ficar-ho tot al mercat i a la iniciativa privada per construir nous habitatges, com es desprèn de l'esmena d'Unió Laurediana i Independents de la Massana, em sembla que equival a negar el problema de la manca d'habitatge i de l'augment més o menys accentuat dels preus en els últims temps. I pretendre que tot es pot arreglar des del Govern amb limitacions exagerades i intervencionisme i amb grans plans quinquennals d'obra pública -com ens proposen els socialdemòcrates; de paraula, perquè per escrit no ens han proposat absolutament res-, equival a proposar un remei que seria pitjor que la malaltia.

El nostre és un posicionament realista, equilibrat i raonable. Que no busca fer titulars de premsa ni ser utilitzat com una arma llançívola contra els adversaris polítics. El que busca és solucionar el problema en la mesura del possible. Sense prometre remeis miraculosos que -en el fons- ni són miraculosos ni són remeis.

I espero que aquest posicionament realista, equilibrat i raonable compti amb el suport majoritari del Consell General. Tant avui com durant la tramitació del Projecte de Llei a la comissió legislativa corresponent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És el torn ara dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jordi Gallardo, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

El problema de l'habitatge és una de les preocupacions dels ciutadans d'Andorra i requereix que s'actui amb celeritat abans que esdevingui un problema social.

No dubtem que la voluntat que persegueix el Projecte de Llei és millorar l'accés a l'habitatge, ara bé ens sembla que és una aproximació improvisada i poc reflexionada.

De fet estem convençuts que la manca de planificació i de previsió del Govern que fins i tot va eliminar el Departament d'Habitatge no li ha permès detectar la problemàtica fins que ens ha vingut a sobre.

El Grup Parlamentari Liberal som de l'opinió que el Projecte de Llei de mesures urgents relatives a l'arrendament d'habitatges no servirà per solucionar la situació que avui està experimentant el mercat d'habitatges de lloguers. Pensem que la incidència en positiu de la Llei serà més aviat poca en el sector d'accés a l'habitatge de lloguer.

Un sector del que podríem dir que es troba en una contradicció entre les percepcions que tenen els consumidors que demanen més oferta i a preus més assequibles, i el que defensen els mateixos professionals del sector, que expliquen que potser sí que existeixi manca d'habitatges a la vall central, però que en cap cas s'ha produït un augment generalitzat dels preus de lloguer.

Som de l'opinió que la millor manera d'incidir en aquesta situació és augmentant d'una banda l'oferta privada i de l'altra l'oferta publico-privada, cal millorar i potenciar la relació de confiança entre totes dues esferes.

S'han pres decisions sense tenir les eines d'anàlisi del propi sector, i no sembla molt coherent que un sector estigui exclòs dels grans debats que afecten de ple a la seva pròpia activitat. Almenys nosaltres no ho entenem així.

D'altra banda, pensem que mesures com l'impost als habitatges buits que planteja la Llei pot desincentivar que nous pisos es puguin afegir al mercat quan el que busca és tot just el contrari.

Si el que volem, que nosaltres hi estem a favor, és l'entrada de nous habitatges al mercat per assegurar més oferta a preus assequibles, cal informació del parc immobiliari i dades de forma agregada per poder planificar el comportament del sector. Només des de la planificació serem capaços de planificar el creixement del parc immobiliari, perquè sense produir una bombolla immobiliària puguem donar resposta a les demandes dels consumidors.

I aquí el paper dels comuns és clau, ja que són ells els que tenen eines al seu abast però també tenen l'obligació d'utilitzar aquestes eines per a incidir en el mercat i en aquesta problemàtica, adoptant un rol de responsabilitat social que també els hi correspon.

Som partidaris d'una reducció de la cessió obligatòria, ja que entenem que la cessió hauria d'utilitzar-se com a eina de planificació i no de recaptació.

Per concloure, no tenim unes expectatives en aquest moment molt altes que aquest Projecte de Llei pugui tenir un efecte immediat i important sobre el mercat de lloguer a curt termini, però no volem tancar tampoc la porta a què el treball en comissió pugui servir per millorar amb les aportacions de tots els grups la problemàtica actual. També és cert que valorem positivament que la Llei solucioni d'altres aspectes no vinculats directament al mercat de lloguer però que sí que compartim, en aquest cas, pel que fa al mercat de locals comercials.

Per aquest motiu no donarem suport a les dues esmenes a la totalitat presentades i farem un vot d'abstenció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, ens hem trobat amb un problema, amb un problema que és real, que és ja i que, evidentment, calen mesures a curt, a mig i a llarg termini. Aquest Projecte de Llei intenta abordar aquesta problemàtica des d'aquestes tres perspectives, tot i que probablement no serà la solució al problema. Vaig estar mirant el periòdic del dia 12 d'octubre, el Periòdic de Catalunya, i parlava, doncs, de quines mesures estaven prenent els ajuntaments amb el Govern central, justament amb la idea de poder intentar resoldre. Perquè no és un problema que tinguem aquí, és un problema internacional, abans

ha nomenat dos ciutats internacionals, però bé, passa a Barcelona, passa a Madrid, passa exactament pràcticament a tot arreu.

Aleshores, per exemple ells proposàvem, doncs, pròrrogues automàtiques, disminuir les mensualitats, regular o limitar les pujades, estímuls fiscals, habitatges de lloguer assequible, tot aspectes que crec que valdria la pena que discutíssim en comissió perquè seria la fórmula per poder intentar avançar una miqueta més.

Jo vaig presentar nou esmenes com a mínim per intentar aportar el que considero que pugui ser important per afrontar aquest tema de la millor manera. Perquè quan més triguem pitjor serà. El problema el tenim ja, el tenim aquest mateix mes amb l'arribada dels temporers que totes les estacions d'esquí ens estan alertant que no troben allotjament per poder estar d'una forma digna durant els mesos que estiguin treballant aquí. Jo penso que ho hem de treballar per això no li puc donar suport a les esmenes a la totalitat, perquè penso que hem d'afrontar aquest tema i penso que a través del debat en comissió podem intentar trobar alguna solució encara que sigui petita.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També dins del Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi, teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, comparteixo que el Projecte de Llei presentat pel Govern es mereixi com a mínim dues esmenes a la totalitat. He de dir que per part meva segurament s'hagués escaigut que n'hagués presentat una. No vaig presentar esmenes parcials perquè considero que el Projecte de Llei presentat pel Govern és difícilment esmenable i que es pugui arreglar. Té la virtut d'arreglar una sèrie de qüestions i de problemàtiques, d'actualitzar la Llei d'arrendaments de finques urbanes, entre altres qüestions. Però arranjar aquells errors que es va introduir o que va votar el grup de la majoria pel que fa a la Llei dels allotjaments turístics.

Bé, però en tot cas, difícilment rellançarà la problemàtica o la mancança d'habitatge. En tot cas, hi ha mesures també com la de posar una taxa als pisos buits, que penso que a la llarga pot tenir un efecte pervers i contrari.

En tot cas, el ministre reconeixia que no és la panacea, que aquesta Llei o aquest Projecte de Llei,

en tot cas, és un primer pas, però necessita moltes altres qüestions.

Quant a les esmenes a la totalitat presentades pel Sr. López, comparteixo alguns dels plantejaments que ha dit, però evidentment no els comparteixo tots. En tot cas valoro positivament que ja fa la diferència entre el que és habitatge social i habitatge d'ús protegit o de lloguer moderat, però fins i tot encara parlava abans de què no sap quins preus tindran els habitatges socials. Jo crec que són dos qüestions separades, els habitatges socials són necessaris per aquelles persones que no tenen recursos, i en tot cas és un dret, no és cap almoïna com es deia abans en l'anterior intervenció. Però no té res a veure en la creació d'habitatge que jo crec és habitatge que ha de tenir un lloguer moderat, i per tant això és una qüestió de donar solucions i d'incentivar i equilibrar l'oferta i la demanda, perquè estem en una societat de lliure mercat. I per tant, aquí és Govern qui ha d'incentivar i ajudar a equilibrar per la iniciativa i la potestat recau sobre el sector privat, no?

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Víctor Naudi:

Vaig acabant Sr. síndic.

Té en comú amb l'esmena a la totalitat presentada per Unió Laurediana i Independents de La Massana, el fet de dir que una de les causes és la Llei de l'intercanvi automàtic, i clarament no comparteixo el que diu el Sr. Joan Carles Camp en el sentit de canviar aquesta Llei. Jo crec que seria perillós.

En tot cas, hi ha altres causes, hi ha la Llei d'allotjaments turístics que és una altra causa.

Canviar la Constitució, Sr. López, bé, jo crec que no és necessari, i segurament aquí el que cal són iniciatives més clares del Govern, que no hi són, contràriament al que ens havia anunciat el ministre fa un any fent aquella comissió ad hoc inter ministerial amb la qual inicialment pretenia que els comuns s'impliquessin...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Víctor Naudi:

Vaig acabant.

I finalment declinar de fer-ho i per tant, això s'ha quedat en poca cosa.

En tot cas, Sr. síndic, en una següent intervenció, ja desgranaré més propostes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula el conseller, Sr. Carles Jordana.

El Sr. Carles Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es debat en el si de la Cambra el Projecte de llei de mesures urgents relatives a l'arrendament d'habitatges.

És un projecte de llei que pretén donar una resposta urgent a una escassetat palesa d'oferta d'habitatges de lloguer residencial, tenint en compte la demanda existent, i que comporta en alguns casos, en el moment en què s'extingeixin els contractes vigents, els arrendadors incrementin substancialment la renda i que els arrendataris no hi puguin fer front.

Entenem des del Grup Parlamentari Demòcrata que és una llei ambiciosa i innovadora per a fer front adequadament als inconvenients socials que aquesta situació està creant, amb la voluntat de fonamentar l'increment a curt, mitjà i llarg termini, com ha expressat el Sr. ministre del nombre de pisos disponibles en el mercat de lloguer d'habitatges, per evitar l'increment de rendes més enllà del que s'ha d'entendre com a raonable.

La llei té tres objectius principals:

- Flexibilitzar les condicions legals aplicables als contractes d'arrendament de finques urbanes i de local per a negoci.
- Incentivar i afavorir el creixement del mercat d'habitatges nous o rehabilitats destinats al lloguer com a residència habitual i permanent.
- Finalment, fonamentar l'arrendament residencial d'habitatges ja existents i que no es destinen al mercat de lloguer.

Com ha subratllat molt bé el Sr. ministre, ens trobem enfront d'una situació conjuntural promoguda per múltiples factors econòmics i socials que cal fer-hi front de manera realista.

Per assolir els tres objectius abans esmentats, el projecte de llei modifica un total de sis lleis, concretament modifica la llei d'arrendaments de finques urbanes del 99, flexibilitzant el règim de fiances i garanties implementant la possibilitat de substituir per exemple un aval bancari o qualsevol altre tipus de garantia que acceptin les parts, implementant també la possibilitat que les parts acordin un període de cadència per al pagament de la renda en cas que l'arrendatari hagi d'efectuar obres de reforma, creant també aquesta llei una nova

disposició per evitar situacions discriminatòries envers els arrendataris en l'accés a l'habitatge.

També s'introdueixen disposicions innovadores pels contractes d'arrendament de locals per a negoci, donant més llibertat a les parts per a què regulin llurs relacions reditícies per adaptar-se a la situació financera del negoci.

Modifica també la llei general d'ordenació del territori i urbanisme de l'any 2000, permetent als comuns que donin facilitats per pagar la cessió econòmica, que substitueixi la cessió obligatòria i gratuïta del sòl, sempre que es tracti d'obres relatives a la construcció i l'ampliació d'edificis, l'ús principal dels quals sigui el d'habitatge plurifamiliar destinats a lloguer residencial.

També atorgant, seguint uns requisits concrets, la possibilitat d'atorgar de manera excepcional, llicències de rehabilitació o de reforma encara que l'edifici es trobi en règim de fora d'ordenació, sempre que les obres tinguin com a finalitat condicionar un edifici per ser destinat íntegrament a habitatges en règim de lloguer residencial.

Aquest projecte de llei també modifica la llei de l'impost sobre les transmissions patrimonials immobiliàries de l'any 2000, així com la llei 10/2003, de finances comunals, eximint del tipus del gravamen estatal i si s'escau, i els comuns ho decideixin, del tipus de gravamen comunal de l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries, més conegut per l'ITP.

Si l'adquirent de l'immoble es dedica a l'arrendament d'habitatges i arrenda l'immoble adquirit amb una durada mínima de cinc anys.

També modifica la llei 16/2017, de l'allotjament turístic, amb l'objectiu de garantir que l'explotació d'habitatges turístics no sigui més avantatjosa a efectes tributaris que l'arrendament d'habitatges.

A l'empara de la llei d'arrendament de finques urbanes i en aquest mateix sentit també, es modifica la llei 11/2012, de l'IGI.

Srs. consellers, és una llei innovadora perquè crea un nou impost sobre els habitatges buits amb l'objectiu de vetllar per a la funció social de la propietat i l'accés a un habitatge digne, tot respectant el dret constitucional a la propietat.

Nosaltres, des del Grup Parlamentari Demòcrata, veiem aquest projecte de llei una manera eficient, immediata i realista per combatre un problema social sobrevingut en la nostra economia del mercat d'habitatges de lloguer residencial i ens dotem de les eines necessàries per combatre'l eficaçment.

És doncs per tot l'exposat, que el Grup Parlamentari Demòcrata no donarà suport a les esmenes a la

totalitat del projecte de llei presentades tant pel Grup Parlamentari Mixt, PS i el Grup Parlamentari Mixt, UL i independents de la Massana.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem a un segon torn d'intervencions, que s'iniciaria pels defensors de les esmenes a la totalitat.

Pels consellers del PS, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Deia el Sr. Camp que aquest Govern havia desmuntat la taula d'habitatge i la borsa d'habitatge, que és cert, però s'ha descuidat que també van desmuntar el departament d'habitatge. Tot un exemple de visió i de clarividència amb el que havia d'arribar.

I coincidint també amb vostès amb el tema d'habitatges doncs que està en objecte de l'intercanvi fiscal i és un tema que s'ha d'afrontar. Jo no sé si la seva solució que proposa és escaient, el que està clar és que aquesta és una problemàtica real, i que sense afrontar aquesta problemàtica no hi ha solució avui en dia pel problema de l'habitatge. Temps han tingut Srs. de DA per afrontar aquesta causa.

Ens deia el Sr. Espot que si es votaven les esmenes a la totalitat hi hauria tres causes principals que provocarien un greu perjudici, que no s'aprovaria l'impost als pisos buits, que no hi hauria l'increment d'impost als allotjaments turístics i que no hi hauria la reducció d'impostos per la construcció de nous habitatges.

Dons si aquest és el risc que hem de córrer, jo prefereixo córrer-lo.

Sincerament, l'impost dels pisos buits, com a molt, suposarà que algú pagui la taxa o l'import que es determini. No crec que algú tingui un risc fiscal, un risc societari de centenars de milions d'euros per l'import de la taxa, sigui el fet que la faci canviar d'opinió.

Si vostè creu que aquest petit increment sobre els impostos d'allotjaments turístics farà que algú que es pugui guanyar molt bé la vida amb els pisos turístics ho deixi de fer, crec que li passa el mateix que amb l'impost dels pisos buits. Com a mínim ingenu.

I molt pitjor el darrer. És a dir, nosaltres no volem aquesta reducció d'impostos per habitatge de lloguer, sense cap garantia de què aquesta reducció d'impostos anirà a finançar habitatge de luxe. No

només és el lloguer, també l'ús propi o la construcció de xalets o qualsevol altre tipus de construcció. Nosaltres acceptaríem, veuríem amb bons ulls una reducció d'impostos, un estímul del tipus que sigui per allò que vostè no vol: l'habitatge social, l'habitatge de preu assequible, l'habitatge destinat a les persones que avui en dia no troben habitatge.

Per tant, si amb aquesta llei hem de perdre aquests tres punts, perdem-los ja i treballem amb propostes que puguin ser una veritable solució.

Després ens deia el Sr. Espot, -a vegades ens diu que no tenim propostes-, després ha dedicat bona part de la intervenció a totes les propostes que des del PS hem plantejat, i ens diu que no hem fet esmenes.

És veritat que no hem fet esmenes, no creiem en la seva política d'habitatge, ja ho hem dit. Però és que a més la seva intervenció ens dona la raó al fet que no valia la pena fer esmenes. Vostè ha agafat totes i cadascuna de les nostres propostes i ha dit que no. Ni els topalls, ni la congelació de l'IPC, ni el registre de propietat, ni els pisos socials, ni el registre de lloguer, ni el fons de garantia. Per tant, als efectes del debat parlamentari, les esmenes ja han estat avui presentades i rebutjades per part de la majoria demòcrata. En tot cas, són conegudes i públiques i en tot cas, ben aviat doncs faran part de programes electorals, i els electors decidiran si creuen en la seva política d'habitatge o creuen en d'altres polítiques d'habitatge que no siguin de lliure mercat i que demanin, -Sr. Espot, vostè ho diu amb un to lleugerament despectiu-, d'una certa intervenció. Fa falta una certa intervenció en el mercat de lloguer, com es fa arreu. Si és lliure mercat com vostès proposen, passa el que ens està passant avui en dia.

I per tant, ja veurem com acaba aquesta llei, ja veurem com ens trobarem al mes de març o al mes d'abril. Les notícies cada dia són les que són. El Raonador del Ciutadà acaba de llençar una alerta en relació als increments del lloguer. Per tant, vostès mateixos si creuen que això és una situació que sigui sostenible.

I finalment torno amb el tema del canvi de la Constitució. Creiem que és un tema molt important, i és un tema en què ens ha abocat de fet la seva acció. Si davant d'una problemàtica com la que es viu al nostre país, l'actual Govern o l'actual majoria parlamentària només creuen que l'únic que pot fer el Govern és esperar que constructors privats construeixin pisos per arribar al problema, tenim un seriós problema. Si l'Estat fa una cessació de funcions i no és capaç de donar solucions als ciutadans, tenim un seriós problema.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Sr. Joan Carles Camp, en nom d'Unió Laurediana - Independents de la Massana.

El Sr. Joan Carles Camp:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Començaré per contestar als companys de Govern, i amb la contesta d'ells, molts de la resta dels companys dels consellers dels diferents grups, doncs també quedaran per contestats i sinó intentaré explicar-me de la millor manera possible.

Per nosaltres no és clar, és claríssim que la manca d'habitatge avui és per l'intercanvi automàtic d'informació. Sabem i som conscients, aquesta Cambra avui és conscient que tenim un problema amb l'habitatge. Si no hem fet una política anticipativa amb el tema de l'habitatge, l'única solució que tenim, l'única celeritat que deia el company Jordi Gallardo, que tenim, és ficar al mercat aquells habitatges que ja tenim construïts avui. Aquells habitatges que tenim construïts avui, són precisament els que no estan al mercat de lloguer. I els que no estan al mercat de lloguer, en gran part són aquests que estan tancats, perquè aquests inversors que van venir fa anys aquí estan atrapats. No poden ni vendre ni llogar l'habitatge. I això és culpa nostra. És culpa d'aquesta Cambra, aquesta llei la vam votar entre tots i nosaltres els vam avisar. Per tant, aquesta és una de les sortides claus si volem tenir celeritat i habitatge buit. Perquè si n'hem de construir, tenim un problema.

La segona part que volia contestar. No m'han entès bé en el tema de la rehabilitació. Jo no estic dient que no a la rehabilitació. Els consellers d'UL i els Independents de la Massana volem que hi hagi una rehabilitació, només faltaria! Però per tots els sectors. A ningú se li passa pel cap que a Barcelona tenim edificis vells i no es rehabiliten perquè no tenen places de pàrquing. I aquí, vam fer una llei del sòl tant ben feta, que si tenim un edifici antic i el volem reformar i no li posem unes places de pàrquing perquè en aquells baixos hi tenim uns locals, com poden ser l'avinguda Meritxell o qualsevol altre lloc, no el podem reformar. O si tenim unes escales que són estretes, no el podem reformar. Doncs per què no ho fem? Però no solament amb els que tinguin habitatge, o és que vostès no poden comprar un apartament en un edifici a la Barceloneta? O No poden comprar un apartament en un edifici de l'Eixample que no disposi de plaça de pàrquing?

Escolti, nosaltres no volem la caps de galetes només per a un, la volem per tots. O tots sants o tots capellans. O modifiquem la llei, -no em digui el que

pensen els altres, jo vull saber el que pensen vostès, això és el primer que vull saber Sr. cap de Govern.

Després vostès estan parlant del tema dels apartaments turístics. Miri, vostès ho volen criminalitzar tot. I ara, com que tenen un problema perquè hi ha una parròquia que aquesta parròquia no cobren amb l'inquilinat, doncs ara volen que tots els altres es declari com a activitat econòmica. I en aquesta parròquia s'han de dir les coses com són. És Canillo, és l'única parròquia que no cobra inquilinat. I com que aquesta parròquia no cobra inquilinat i no contribueix a les arques, aquests allotjaments turístics, ara volen crear això.

Sàpiguen que en totes les altres parròquies, els allotjaments turístics meriten, -sí Sr. cap de Govern-, almenys a la meua perquè ho he demanat i en d'altres-, meriten en concepte d'inquilinat. Que ho sàpiguen això! Els privats, una altra cosa són les empreses...

El Sr. síndic general:

Evitin diàlegs particulars, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Després, a veure hi ha un problema de què la gent no arriba a pagar l'habitatge. Vostès han analitzat alguna vegada els costos de construcció? Han analitzat per què els costos de construcció són tan cars? Han analitzat la quantitat de normatives i directives que estem fent aquí perquè aquests costos de la construcció siguin cars? A quin preu volen llogar vostès l'habitatge? Aquí n'hi ha alguns que són arquitectes, n'hi ha alguns que són empresaris, saben el cost de la construcció, per tant saben que el problema que tenim és que construïm car.

El problema és si les empreses del país, que els Srs. del Govern també ho saben, estan capacitades per incrementar els salaris dels seus empleats. Vostès saben quantes empreses del país es guanyen bé la vida, quantes les hauríem d'ajudar en el seu tancament perquè cada dia que passa perden diners i solament unes poques guanyen molts diners. Aquesta és la realitat, tenim una crisi. I això és anticipar i governar i veure les coses de molt endarrere i no d'ara.

Després doncs també a petició... tampoc hem tingut visió perquè escolti, portem deu anys sense deixar incrementar el preu de l'habitatge. Si portem deu anys amb els preus congelats, vostès què esperen dels propietaris? Que siguin les ànimes caritatives? I amb la publicitat que s'està fent, què passa?

El professional, l'empresari, no. Però el petit inversor que té una propietat, amb la publicitat que sestà

fent, diu: “escolta si el Pere incrementa el preu, doncs jo també l'augmento” Aquest és el problema.

I per acabar, la llei es diu: mesures urgents de l'habitatge. No es diu mesures urgents dels locals. El que no volíem en cap cas és que es retoqués tot el tema de la legislació, del lloguer dels locals amb aquesta llei perquè considerem que cal una revisió més pausada i més aprofundida per donar sortida a totes les problemàtiques. I el que no volem és que d'aquí dos mesos tornem a fer una llei que modifiqui aquesta.

Contestaré a la companya Sílvia Bonet, que el millor seria deixar els contractes que no es poguessin incrementar. És una manera encoberta de fer uns contractes indefinits. Doncs miri, a Espanya, a l'època que governava un gran dictador, veurà que els contractes indefinits van anar precisament en contra de què es creés habitatge. Sí que els que estaven creats es van ficar al mercat de lloguer, però les rendes fixes no van més enllà i a la llarga van en contra del lliure mercat.

I només amb el Pere López, amb els companys socialistes estem totalment d'acord de què s'ha de trobar aquesta sortida als habitatges buits, i els habitatges buits és el que els hi deia a l'inici de la meva intervenció, que són aquests habitatges que han quedat atrapats per la llei d'intercanvi d'informació fiscal.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Intentaré respondre a totes i cadascuna de les afirmacions o manifestacions que han fet els consellers dels grups parlamentaris de l'oposició. Intentaré agrupar-les per persones més que per temàtiques, tot i que aquelles temàtiques que siguin reiteratives en algunes de les intervencions, les tractaré conjuntament, i de la forma més breu possible.

Hi ha un argument que ha esgrimit tant el Sr. Jordi Gallardo com el Sr. Pere López, i de fet, ho hem fet de forma reiterada, segons el qual el seu parer seria la causa diguem dels problemes que tenim actualment amb l'habitatge de lloguer, o en tot cas seria la causa de la manca de planificació, segons ells esgrimeixen que és la pretesa supressió del departament d'habitatge.

En aquest sentit, i ho vaig explicar en el seu moment, el departament d'habitatge tenia tres competències.

D'una banda, la gestió dels ajuts a l'habitatge de lloguer. Aquests ajuts a l'habitatge de lloguer s'estan pagant i s'estan tramitant de la mateixa manera des del departament d'Afers Socials, i no només això, sinó que a més a més la dotació que ja hem anat donant cada any és superior, i per tant, doncs en aquest sentit paguem molt més del que es pagava per aquest concepte, quan els ajuts a l'habitatge de lloguer estaven gestionats des del departament d'habitatge. Tenien una altra competència aquest departament d'habitatge que eren els ajuts a la rehabilitació d'edificis.

Doncs bé, aquests ajuts a la rehabilitació d'edificis també es continuen tramitant i pagant però en lloc de fer-ho en el marc d'un departament d'habitatge, es fan per part del Ministeri de Medi Ambient i Sostenibilitat, que com bé sabeu doncs a principis d'aquesta legislatura se li va voler donar un calat més important i se li van atribuir moltes més competències que per cert, des del meu punt de vista s'han exercit de forma exemplar.

I finalment, és veritat que es gestionava una tercera competència, un tercer programa, que era la borsa d'habitatge. Però en aquest sentit, jo crec que també tots plegats hauríem de ser mínimament honestos. La borsa d'habitatge estava en punt mort des de molt abans que Demòcrates per Andorrà arribés a Govern. Ja no parlo d'aquesta legislatura, parlo fins i tot de l'anterior legislatura. I per tant, de facto, aquesta borsa d'habitatge a la qual nosaltres en la lletra de la llei hem posat punt final, ja era absolutament inexistent i inefectiva molt abans, bàsicament perquè mai havia tingut èxit, jo crec doncs que era una proposta ben intencionada però segurament, doncs, en un context quan es va implementar de manca d'escassetat però tot seguit després va venir la crisi econòmica i per tant, aquesta escassetat d'habitatge de lloguer ja no procedia, doncs aquesta intenció inicialment ben intencionada doncs després va resultar que la seva efectivitat no va acabar de ser la que un s'esperava.

Per tant, jo crec que també val la pena que posem les coses en el seu lloc, dit això, i evidentment tenint en compte aquesta problemàtica sobrevinguda en aquest darrer any, perquè també ho hem de dir, la problemàtica de l'escassetat d'habitatge de lloguer és una problemàtica sobrevinguda durant el darrer any tenint en compte aquesta realitat evidentment, i així ho vol fer el Govern, haurem de crear algun tipus d'estructura participativa i de coordinació al tomb de l'habitatge, però no creiem que això s'hagi de fer a través de la creació d'un simple àmbit organitzatiu

del Govern com pot ser un Departament d'habitatge, perquè com bé sabem la qüestió de l'habitatge és una qüestió transversal que afecta no només al sector públic sinó també al sector privat i pel que fa al sector públic afecta molt particularment també als comuns. Per tant, el que estem intentant bastir és una mena d'estructura molt més àmplia que l'antic Departament d'habitatge on creiem doncs, que es podran formular propostes que vagin més enllà del que estableix aquest Projecte de Llei de mesures urgents.

El Sr. Jordi Gallardo també ha parlat de la necessitat per trobar una solució a la problemàtica tant d'augmentar l'oferta privada com d'augmentar l'oferta público-privada. Bé, hi estic completament d'acord, no deixa de ser una generalitat més i en aquest sentit he de constatar que avui per part dels grups parlamentaris de l'oposició sentim moltes generalitats i poques propostes concretes. Dit això, malgrat ser una generalitat estic absolutament d'acord amb vostè, i és per aquest motiu que moltes de les mesures que conté aquest Projecte de Llei tenen com a finalitat darrera augmentar aquesta oferta privada, tant el fet doncs de què s'estableixin incentius fiscals, com el fet que s'augmenti la pressió fiscal als habitatges d'ús turístic, com el fet que s'introdueixi un impost sobre els habitatges buits, com el fet que s'introdueixin flexibilitzacions urbanístiques. Totes i cadascuna d'aquestes mesures no tenen altra finalitat que augmentar l'oferta privada tant d'obra nova com d'obra vella no destinada al lloguer residencial, destinar tots aquests habitatges al lloguer residencial.

I pel que fa a la col·laboració público-privada estic també absolutament d'acord amb vostè, i és per aquest motiu i crec que és de justícia dir-ho, que en aquests darrers anys el Govern ha incidit molt en aquesta temàtica i ha fet esforços importants. No cal anar més lluny, fa pocs mesos vam signar un conveni amb la Fundació ARMOR, per tant és un exemple palès de col·laboració público-privada, mitjançant la qual aquesta fundació va estirar a les seves costes un edifici nou i l'entregarà a través... a canvi d'un lloguer social al Govern perquè el Govern pugui destinar les unitats immobiliàries d'aquest edifici precisament a finalitats de caràcter públic o de caràcter social.

També fa referència al fet, i en aquest sentit és cert i també podem estar d'acord, que cal més informació i que calen més dades agregades. Evidentment sempre ho hem dit, per afinar les polítiques d'habitatge calen dades sobre el mercat, calen dades sobre els contractes d'arrendament i cal molta més informació de la que tenim avui en dia. Però jo crec que no hi ha cap de les mesures del Projecte de Llei que hem

promogut des del Govern que es vegi desvirtuada per la manca de dades agregades o de dades exactes al tomb de la situació del mercat de lloguer. La taula, o aquesta estructura participativa a la qual feia referència, també té com a finalitat doncs intentar incorporar totes les institucions públiques i privades que poden disposar d'una o d'una altra manera d'aquestes dades i per tant doncs coordinar-nos per obtenir una informació que sigui veraç i que ens permeti, com he dit abans, doncs afinar aquestes polítiques.

També he de dir en aquest sentit que no crec que la manca d'informació o la manca de dades agregades suficients es pugui imputar exclusivament al Govern perquè saben perfectament doncs que una part d'aquestes dades està en mans d'entitats parapúbliques o en mans dels comuns, i per tant, evidentment nosaltres exercirem la nostra funció de coordinació i de lideratge però necessitarem la bona voluntat d'aquestes institucions per disposar d'aquestes dades.

Pel que fa a la Sra. Sílvia Bonet només puc agrair-li el seu posicionament sempre constructiu, és cert que ella a diferència d'altres grups parlamentaris ha presentat esmenes a l'articulat, és cert que intenta aprofundir en les propostes de solució que es contenen en aquest Projecte de Llei, però també és cert així a priori, tot i que jo crec que evidentment en el treball legislatiu es podrà discutir més àmpliament, és cert que em sembla que les mesures que vostè ha apuntat són mesures que des del meu punt de vista, i crec que des del punt de vista del govern que represento i del grup parlamentari que ens dóna suport, són excessivament intervencionistes. I com he dit abans hem de ser molt curosos, no perquè estem des d'un punt de vista conceptual en desacord amb aquestes mesures intervencionistes, sinó perquè aquestes mesures intervencionistes que aparentment són ben intencionades poden tenir efectes molt perniciosos, efectes en definitiva que jo crec que acabarien... encara agreujarien més la problemàtica que tenim avui en dia perquè comportaria doncs que un percentatge important de l'oferta de lloguer residencial que tenim al país es reduís, i precisament el problema que tenim actualment és la manca d'oferta.

Pel que fa al Sr. Víctor Naudi, doncs bé, ell ha dit que secundava aquesta esmena a la totalitat, també forma part d'aquests consellers que no han estat capaços de posar sobre la taula propostes alternatives i evidentment en el seu parlament tampoc he vist que n'ofereixi cap de proposta alternativa, per tant, jo crec doncs que des d'aquest posicionament entre cometes "obstruccionista" i poc col·laborador no crec

doncs que contribueixi a resoldre una problemàtica evident a la qual hem de fer front al nostre país.

Pel que fa al Sr. Pere López, ha manifestat doncs que tant els increments impositius que aplicàvem als habitatges d'ús turístic com l'impost sobre els habitatges buits que havíem implementat, eren tan petits o tan poc rellevants que des del seu punt de vista no tindrien un efecte incentivador. Bé, aquest no és el parer del Govern, el Govern el que considera és que és un import raonable, més o menys equivalent a la mitjana de l'impost d'inquilinat que apliquen els comuns, i a més a més creiem que l'impost sobre els habitatges buits no ha de tenir una finalitat recaptatòria a diferència d'altres impostos o d'altres tributs que el que pretenen és sostenir les finances públiques i permetre que es faci, per exemple despesa social, en aquest cas aquest impost té una concepció finalista, i en certa forma el que vol fer és fer aflorar pisos que actualment estan, no es posen en lloguer perquè potser és un negoci poc rendible quan es posen els pros i els contres a la balança. Creiem que aquest impost, des d'aquesta perspectiva raonable, pot fer desequilibrar la balança a favor de la decisió de posar-los en el mercat de lloguer.

Però, en qualsevol cas jo crec que la seva posició, evidentment, és absolutament legítima. Un partit d'ideologia socialdemòcrata sempre és partidari de què la càrrega fiscal sigui més important que altres partits d'una ideologia més de centre o més de centre dreta. Però, en qualsevol cas el que penso és que si aquest és el seu posicionament una visió constructiva i una visió positiva de les coses hagués requerit que vostè fes una esmena precisament; era tan fàcil com esmenar un dels apartats de l'article que estableix aquest Projecte de Llei sobre l'impost dels habitatges buits per incrementar aquest impost en l'abast en què vostè consideri que això pot ser suficientment incentivador. I el mateix li dic pel que fa a les càrregues fiscals suplementàries destinades als habitatges d'ús turístic.

També ha fet referència, i de fet varies vegades s'hi ha referit, al fet de què vostès no estaven d'acord amb les reduccions fiscals, si aquestes reduccions fiscals tenien com a objectiu finançar habitatges de luxe destinats al lloguer... Bé, li dic el mateix, si vostè considerava que per exemple calia establir alguna limitació i que per tant, habitatges que es destinessin al lloguer residencial per damunt d'una renda determinada, 1.000, 2.000, 3.000 euros, era tan fàcil com esmenar, com presentar una esmena a l'articulat en el concret article que fa referència a aquestes qüestions i crec que més enllà d'aquest exercici d'escenificació que vostè fa tot sovint,

hagués fet una proposta concreta i que hagués tingut més oportunitats de prosperar.

Jo li he de dir que no estic d'acord amb aquest posicionament perquè si vostè analitza quants pisos destinats al lloguer residencial de luxe tenim al país jo crec que estaríem parlant d'un percentatge ínfim del parc immobiliari de lloguer. Dit això, conceptualment puc estar d'acord amb vostè que evidentment les deduccions o les reduccions fiscals han d'estar destinades o a reactivar l'economia o a projectes o a iniciatives que tinguin una finalitat social o d'interès general, i per tant doncs crec que si hagués fet una esmena a l'articulat en aquest sentit hagués estat útil i hagués pogut ser valorada i contemplada pel grup parlamentari majoritari.

Ha dit una cosa en la seva primera intervenció que crec que és important matisar, quan vostè ha dit doncs que havíem eliminat les cessions econòmiques en cas de sòl urbà consolidat, no és el cas, i que aquests diners que s'han destinat a equipaments o finalitats socials, per tant, es deixarien de destinar a aquesta finalitat... No és el que diu el Projecte de Llei. El Projecte de Llei, d'acord amb el consens que vam assolir amb els comuns és que aquesta cessió econòmica es pot fraccionar el pagament durant com a màxim a deu anys, però igualment l'import de la cessió econòmica s'haurà de satisfer i per tant estarà destinat a aquesta finalitat social o d'interès general que vostè reclama.

També ha dit, fent aquestes afirmacions sempre posant en boca dels altres coses que no hem dit mai, que des del Govern no volíem habitatge social o habitatge a preu assequible. Jo crec que el Govern i que el grup parlamentari que li dóna suport mai ha dit que no volgués habitatge social o habitatge de preu assequible. Altra cosa és que ens puguem posar d'acord, o no, en el concepte que crec que la veritat és una discussió que és poc útil, però jo crec que hem fet esforços efectius que demostren que apostem per l'habitatge social o per l'habitatge de preu assequible. Altra cosa és que evidentment ho hem fet des de la perspectiva de la capacitat econòmica que té el Govern i no fent promeses que no es podran complir com vostè sembla que fa.

I a més a més ha dit que... Vostè ha justificat que no faria esmenes perquè no creuen en la nostra política d'habitatge. No es tracta Sr. López de creure, o no, en la nostra política d'habitatge, es tracta de què vostè ha tingut una ocasió d'or a través de la promoció d'aquest projecte de llei per posar blanc sobre negre a través d'esmenes a l'articulat que podien modificar no només les lleis que nosaltres modificàvem sinó altres lleis si vostè hagués volgut, ha tingut una ocasió d'or per realment mostrar a la ciutadania d'aquest país quina era la seva política

sobre l'habitatge i malauradament, permeti'm que ho constati, penso que ha quedat palès que vostè no té política d'habitatge, vostè té la política d'anar en contra de totes i cadascuna de les propostes que nosaltres posem sobre la taula però a l'hora de la veritat quan se li dóna l'oportunitat de demostrar clarament quina és la seva política d'habitatge, doncs s'ha quedat molt curt per dir-ho de forma suau.

Jo crec que haver fet esmenes a l'articulat hagués suposat assumir la seva responsabilitat de grup parlamentari de l'oposició, que com a grup parlamentari de l'oposició evidentment no se li demana que estigui sempre d'acord amb el que el Govern proposa, però crec que els ciutadans del nostre país també reclamen que els grups parlamentaris de l'oposició facin la seva feina, la seva feina constructiva a través d'esmenes a l'articulat que no són altra cosa que la plasmació de propostes concretes.

Vostè ha fet, o ha dit: "Ja ho posarem en el programa electoral"... Home, posi's d'acord! Si realment vostè considera que la problemàtica que tenim sobre l'habitatge és tan greu i tan imminent que requereix respostes immediates, no esperi el programa electoral per establir les seves propostes concretes, faci-ho a través de l'esmena a l'articulat i això hagués pogut comportar que aquestes esmenes prosperessin en un termini raonable d'un mes o dos.

M'ha interessat, li he de dir, la proposta que ha fet avui per primera vegada o en tot cas no l'havia sentit mai fins avui perquè de tant en quant va llençant així propostes molt generals, però crec que valdria la pena, tant per nosaltres com pels ciutadans que ens escolten, que la concretés de la creació d'un fons de garantia. A priori, a mi una proposta d'aquestes característiques no em sembla malament, però una vegada més vostè ha fet aquí una proposta molt genèrica que no ha concretat i que crec que mereixeria en un debat com el d'avui que la concretés perquè puguem saber doncs on anem a parar.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, perdó.

I de la mateixa manera també li he de dir que quan parla de canviar la Constitució, és veritat que vostè la canviaria per múltiples motius. És a dir, segurament la Constitució que vostè voldria promoure no s'assemblaria en res a la Constitució que actualment ens regeix. Per tant, ha dit doncs

que caldria canviar-la pels motius que avui ens ocupen. Què inclouria? Perquè el dret a l'habitatge digne està reconegut a la nostra Constitució. També crec que val la pena que ens faci unes precisions al tomb d'aquesta qüestió.

Ha quedat al tinter poder respondre als arguments del conseller Camp, en tot cas aprofitaré el posterior torn de paraula.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc dir que el nostre grup ha fet esmenes a l'articulat i una sobretot que és important per nosaltres, que és la creació d'aquest cens d'habitatges de lloguer, que va en la línia de la meua intervenció, que és que si no hi ha suficients dades agregades d'informació per fer una planificació de política d'habitatge, totes les mesures que es puguin fer -i així és el que he intentat explicar- que estan recollides en aquesta Llei són mesures que, primer no tindran un impacte immediat, per tant, el concepte d'urgència ja no el veiem tan clar, sí que poden ser algunes d'elles mesures que poden ajudar a millorar aquesta situació de problemàtica d'accés a l'habitatge, i per aquest motiu el nostre vot, entre altres com he explicat, era d'abstenció perquè entenem que cal aportar entre tots propostes fins a les nostres capacitats i possibilitats per intentar donar resposta a aquesta problemàtica.

Ha parlat el ministre sobre el Departament d'habitatge i, la crítica o la constatació que he fet respecte a què s'havia eliminat del Departament d'habitatge i ho ha justificat vostè dient que tenia aquest departament tres competències que en el seu moment, quan vostès arriben al Govern pràcticament no tenia sentit que continuessin perquè algunes les havien reconduït cap a altres departaments. Bé, vostè parlava d'una de les competències que és la gestió d'ajuts a l'habitatge, competència doncs que van traspasar, i constaten que hi ha hagut un augment a més a més de les ajudes que es donen en aquest sentit per tant aquest és el primer símptoma que hauria de tenir un departament d'habitatge per constatar que hi ha una problemàtica com a mínim del preu, o una relació entre la capacitat adquisitiva de les famílies i el preu del mercat.

A més a més vostè em diu que els ajuts a la rehabilitació també s'han assumit i potser de manera important també en un altre departament, perfecte, res a dir, i parla d'una altra competència que en aquest cas tenia aquest departament que és la borsa d'habitatge, que en el moment que vostès arriben al Govern doncs ja no tenia sentit que era una borsa, segons ha manifestat, que o no donava resposta, o estava obsoleta, o no responia perfectament a les necessitats del propi mercat. Bé doncs, miri, no els hi hauria impedit per a res reconduir... reconduir aquest Departament d'habitatge en altres competències si el que hagués volgut tenir el Govern en aquell moment, és la voluntat d'avançar-se a les polítiques d'habitatge que sovint, com saben els experts en mercat -jo no ho sóc- són polítiques cícliques que, de vegades, es poden solucionar en un moment donat però que la pròpia bombolla econòmica o immobiliària pot tornar a fer aflorar aquestes problemàtiques.

Per tant, fer desaparèixer el Departament d'habitatge per a nosaltres no va ser una decisió encertada. Si les competències no estaven ajustades a la situació del moment es podien haver dotat de noves com entre elles, per exemple, que aquest mateix Departament d'habitatge hagués tingut la proactivitat i la iniciativa de fer aquest recull de dades agregades que avui no tenim, no té el Govern i no té per fer una planificació de la mà del sector privat per veure com ens podem anticipar doncs al moment en què arribés la problemàtica de manca d'accés d'habitatge de lloguer al mercat, poder estar més preparats.

Jo no atribueixo exclusivament la responsabilitat a la manca de dades agregades al Govern. Vostè ha dit que no totes les dades les té el Govern perquè hi ha altres parapúbliques i fins i tot els mateixos comuns, però sí que entenc que un Govern ha de tenir l'obligació d'anticipar-se i, per tant, si s'hagués cregut o s'hagués volgut mantenir un departament d'habitatge en aquest sentit, segurament avui en dia podríem haver fet, o podien haver vostès presentat unes propostes potser urgents que tinguessin una resposta de manera més immediata que, en la nostra opinió, la Llei no aconseguirà de manera immediata sinó que serà a curt i mig termini... i també li dic, benvingudes siguin, i no pel fet de què no siguin immediates no han de ser bones.

Vostè em deia també que hem parlat de generalitats i ja li he dit que hem fet dintre de les esmenes una proposta molt concreta que per a nosaltres és clau per fer una planificació, que és la creació d'aquest cens d'habitatge, i també li he manifestat que aquí la clau també la tenen els comuns, i la cessió obligatòria que s'ha de fer, i quin ús s'ha de fer

d'aquesta cessió obligatòria. I aquí li dic molt clarament que la nostra postura és que aquí hi ha una responsabilitat social que tenen els comuns també i que haurien d'assumir i que pensem que el Govern hauria de reclamar i que nosaltres estarem al costat del Govern si és que així la reclama, perquè entenem que si hi ha una problemàtica en aquest sentit, i si l'Estat som tots i ens ho creiem, doncs a l'hora de la veritat hem de fer aquests esforços.

I per últim, ja li he dit en la meua primera intervenció que hi havia altres aspectes de la Llei que valorem positivament, aspectes que no estan directament relacionats amb la problemàtica de l'habitatge però que també són positius i que hi haurà un benefici en el si de la societat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn dels consellers del Grup Mixt, si desitgen intervenir...

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Bé, gràcies Sr. síndic.

Començaré precisant un aspecte que ha destacat el Sr. ministre en la seva densa i accelerada rèplica de fa una estona. Parlava de què secundava les esmenes a la totalitat presentades, i al mateix temps deia que no presentava propostes. Bé, primer que jo sàpiga de moment sí que he dit que tenia el plantejament d'aquestes dues esmenes, però de moment que jo sàpiga no les he secundat, ni m'he pronunciat encara.

Bé, començaré desgranant algunes propostes i entendre el que jo faria i en tot cas entendre que és difícil que s'hi puguin fer aquestes propostes, es puguin plasmar amb esmenes en aquest Projecte de llei. En tot cas també, avui mateix publicava un article en un mitjà informatiu que li recomano que el llegeixi.

El primer punt que caldria al meu entendre, és diversificar, dinamitzar l'economia del país dins d'un model de país que sigui sostenible, per tal de dotar de més poder adquisitiu les famílies, al defugir dels models que hem tingut fins ara. Models de creixement amb alts i baixos, creixements exagerats que només porten que problemàtiques afegides. I per tant, cal un creixement sostenible, sostingut, però que sigui assumible.

Després cal actuar sobre l'oferta i la demanda, sobre aquesta qüestió de l'habitatge, i, per tant, crec que

cal reduir els costos a l'origen, els costos a la construcció, i l'única manera de fer-ho, de forma concreta i clara, i és veritat que totes aquestes mesures són a llarg termini, però bé, s'ha de començar d'una manera o altra, és reduint el valor de la cessió econòmica en les taules de valoració que tenen establertes els comuns, que això no vol dir canviar les cessions de sòl. En tot cas és un problema de costos i, per tant, aquí cal que els comuns s'impliquin, cosa que a banda del que dèieu, que són mesures tímides de fraccionar aquests pagaments de cessió, que ja ho podien fer i ho allargueu, però això és la xocolata al lloro, doncs, jo crec que cal anar molt més enllà i ser més valents.

Cal una reducció de taxes i dels impostos tan comunals com a nivell de Govern, amb IGI's i sobre materials i declaracions fiscals, i després calen mesures incentivadores. En contrapartida, evidentment, caldria que aquestes promocions que han de provenir de la iniciativa privada suportada o ajudada pel Govern, ja que Govern no pot substituir-se i no pot voler fer de promotor, crec que això no és de lliure mercat, ha de ser el privat. En tot cas, la contrapartida hauria de ser que aquests promotors d'habitatges amb els costos més baixos es comprometessin, doncs, a fer, a posar uns preus de lloguer per sota el preu de mercat, escalonats i indexats amb un IPC sense augments durant el període d'amortització d'aquests edificis, com a mínim a 30 anys.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Víctor Naudi:

Vaig acabant Sr. síndic.

El tercer punt, l'Administració es podria portar garant del que són els dipòsits de garantia que han de fer els llogaters davant del propietari per evitar que el llogater hagi de desembossar en un primer moment pagaments excessivament cars.

Hi ha altres mesures, evidentment, però aquestes són unes d'elles que jo crec que si no anem per aquí, difícilment es construirà o es posarà més oferta d'habitatge en el mercat, i ja dic, sense anar amb una massificació. Parlo d'un creixement sostingut i admissible.

I per acabar, doncs, abans no ho he fet, per tranquil·litzar el ministre, el meu sentit de vot serà contrari tant en una esmena, amb l'esmena del PS com la d'Unió Laurediana-Independents pel fet, doncs, comparteixo alguns dels punts i especialment alguns dels punts que parla el Sr. Joan Carles Camp

al final. Però el fet de modificar la Llei d'intercanvi d'informació fiscal jo crec que és una temeritat.

Hi hauria altres formes jurídiques, jo entenc, potser per fer front a aquests pisos que no canviar la Llei aquesta.

I això no vol dir que el meu vot contrari a les esmenes a la totalitat presentades doni o sigui un aval al Projecte de Llei del Govern, que tampoc m'agrada i no crec que el voti.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, hi ha intervenció...

Sr. Carles Jordana.

El Sr. Carles Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. López, començaré per vostè, vostè és el primer que ha fet la intervenció i en la seva primera reserva d'esmena a la totalitat. Miri, vostè ha començat el seu discurs davant d'aquesta sala queixant-se de respecte, educació i maduresa, i el primer que ha fet és faltar-li el respecte al Sr. ministre menyspreant-lo i menystenint-lo. Em quedaré amb la paraula que ha utilitzat ara amb el Sr. cap de Govern, qui més parla hauria de callar, sincerament!

Dit això, vostè no ha posat cap proposta, no ha fet cap proposta. Ni tan sols s'ha molestat a presentar unes esmenes a l'articulat per poder defensar el seu projecte, com molt bé ha dit el Sr. ministre. I la meua pregunta és aquesta: per què no ho han fet? Per què no ha presentat ni tan sols un text alternatiu que tradueixi el seu programa electoral?

Jo li diré perquè. Perquè vostè aquí ha vingut a fer companya electoral. He tingut la impressió escoltant-lo que estàvem davant d'un meeting del PS i que l'únic que ens faltava per veure eren les roses i globus vermells.

Dit això, pel que fa al Sr. Camp, per la seva reserva d'esmena. Miri Sr. Camp, ja n'hem tingut més que un o altre debat, però és que vostè ve aquí a defensar l'estatus quo. De dir que el problema i afirmar que el problema de l'habitatge està provocat pel problema de l'intercanvi d'informació, és venir a defensar l'estatus quo. Només recordar-li que des de l'any 2007, amb l'acord i el compromís de París del cap de Govern de l'època, el Sr. Albert Pintat, Andorra va encarar un camí diferent. I aquest camí ha sigut el de la transparència fiscal, aquest camí ha sigut el de

voler sortir de les llistes negres de l'OCDE, de passar les avaluacions del Moneyval i hem renunciat a l'opacitat, hem renunciat al secret bancari, i per això ha culminat amb lleis d'intercanvi d'informació fiscal.

Per tant, no em vingui a dir que és alguna cosa novadora i que no s'ha tingut temps per actuar. Fa 11 anys que aquest camí s'ha emprat.

Com va dir una vegada el Sr. ministre Cinca, la solució és molt fàcil Sr. Camp, la solució passa perquè aquesta gent que té pisos tancats per culpa de l'intercanvi automàtic d'informació fiscal, regularitzi la seva situació. Ni més ni menys!

Vostè que sí que li agraeixo que ha fet esmenes a l'articulat i podem tenir una idea del projecte, ha presentat una esmena de fer la modificació de la Llei esmentada, la Llei d'intercanvi automàtic d'informació fiscal, per poder fer sortir aquests habitatges perquè puguin cobrar els lloguer i pagar les despeses. Però vostè creu sincerament i jo li puc parlar com a cap de la delegació del Consell d'Europa, que quan vinguin els organismes del Moneyval, GRECO, OCDE, si aprovéssim una esmena d'aquest tipus, ens aprovarien?

Creu vostè que això que és simplement donar una coartada encara més al blanqueig de diners, encara més a l'opacitat i cobertura a gent que no ha declarat fiscalment els seus béns, vostè creu que faríem un pas endavant o tres enrere? Com ens miraria el món de l'entorn? Ja no parlo de l'era europea, que ja m'ha estranyat que no m'ho tregui! (3.47'.15")

Ja m'ha estranyat que no em tregui el conveni de negociació. Però en tot cas, amb els compromisos internacionals que ara mateix tenim contrets, em sorprèn molt que presenti una esmena d'aquest calat, sense valorar les conseqüències temeràries que tindria a nivell internacionals.

A més a més, després d'haver passat una crisi com la que hem passat tan dura de la BPA, és que no goso ni imaginar com ens mirarien a nivell internacional.

Però vostè ha basat única i exclusivament el problema de l'habitatge a això. Però quina referència tenim? A mi m'arriben molts inputs igual que a vostè, que també tenim el problema dels bancs. És a dir, recordem de la crisi que hem passat o que sembla que tenim al darrera, en la qual, doncs, molta gent no podia fer front -és la famosa crisi de les hipoteques, no podien fer front al pagament d'aquestes hipoteques- i consegüentment, els bancs, executaven les seves garanties i es quedaven aquests habitatges. Al moment es parlava que hi ha una bossa important d'habitatges propietat dels bancs. Però és que ningú ho sap! No tenim cap xifra, tot és

especulatiu. Xifres que s'han tret són inventades perquè no tenim cap marge de referència.

Però és que a més a més, vostè és un aferrissat defensor del no registre de la propietat. Vostè ho ha dit aquí públicament. Per tant, no l'entenc.

També com és contradictori que critiqui ara els arrendaments de pisos turístics, quan ens va posar de volta i mitja amb la Llei d'habitatges, una Llei que jo també vaig defensar amb el ministre Camp, i que justament vam posar els deures a sobre la taula de dir, tenim un problema, s'ha augmentat -a l'època recordo Sr. ministre, em corregirà, que estàvem al 120% de disbaixa de pisos d'allotjaments turístics i que van afectar directament l'economia, doncs, hem fet una Llei per posar remei. Una Llei valenta, en la qual, bé, ara tornem a fer el repàs d'aquesta Llei, però s'ha actuat. Però és que ara vostè ve aquí i també no li sembla bé. L'esperit de contradicció no l'entenc, sincerament.

Pel que respecta al Sr. Gallardo i a la Sra. Bonet, els hi haig d'agrair sincerament el to constructiu, tot s'ha de dir. I haig de reconèixer que algunes de les seves esmenes que heu presentat, i tampoc ara voldria entrar en el debat de les esmenes que crec que el lloc que s'ha de fer és a la comissió, valdrà la pena debatre'ls, perquè entenc que almenys heu aprofitat l'oportunitat d'aquesta Llei presentada pel Govern per aportar solucions i no simplement tancar-se en banda o defensar no *statu quo*, sinó que plantegeu unes esmenes interessants, així per exemple aquest registre del cens, que se'n pot parlar. Ja seria una mica el que hem comentat abans, no podem tenir un registre de propietat, però un registre d'arrendament tampoc, i és perquè com molt bé ha dit el ministre no és un dret real, però bé, són idees productives i entenem que per aquí avancem el debat.

Pel Sr. Naudi. Miri, Sr. Naudi, encara no sé quin és el posicionament que defensa, i tampoc ha fet esmenes a l'articulat. Conseqüentment he hagut d'escoltar detalladament el que ha dit. Llavors, bé, potser si llegissin les seves tribunes que fa i que publica als diaris, potser ho fa saber, i li he de reconèixer que la que ha publicat aquest matí casualment... casualment encara no m'ha donat temps de llegir-ho, però bé...

Sentint la seva intervenció redueixo, perquè m'han dit que vostè ja me l'ha llegida, per tant, entenc que tampoc està proposant res. I el que és molt sorprenent és que el que ha dit va en contra dels seus excompanys perquè és que no té res a veure amb el posicionament que presenta el PS. Vostè se'n va per un altre posicionament molt diferent que res té a veure, i que tampoc té res a veure amb el problema

que estem debatent aquí perquè, repeteixo, la Llei és una llei de mesures urgents a l'habitatge, al lloguer, a l'arrendament d'habitatge i vostè no me n'ha parlat de l'arrendament d'habitatges, vostè m'ha parlat d'una altra cosa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Començaríem pels presentadors de les esmenes.

Sr. Pere López, té la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Referint-nos al Departament d'habitatge ja llegíem les funcions que tenia el Departament d'habitatge tal qual es va crear. El Departament d'habitatge que existia, Sr. Espot, tenia atribuïdes moltes més funcions -ho deia també el Sr. Gallardo- de les que vostè diu, i tenim l'article del Departament d'habitatge, les que tenia atorgades. En tot cas, no em negarà que tal com estem avui en dia, ja no dic que un Ministeri de l'Habitatge -un ministeri del tot habitual als petits països o en indrets en què hi ha problemàtica d'habitatges-, però una Secretaria d'Estat seria del tot necessària. En canvi, no tenim ningú. Vostè ara ens parla d'un nou cos que s'ha de crear transversal, i demés, que s'estigui ocupant directament de la problemàtica de l'habitatge. Em sembla que és gravíssim i un exemple de la mala gestió i organització de recursos d'aquest Govern.

És a dir, finalment tenim problemes de dades, no tenim cap mena d'informació, no sabem quants pisos hi ha al país, quants pisos estan buits, quines afectacions tenen aquests pisos pel fet d'estar buits, no hi ha creuament de dades com vostè havia anunciat ni amb FEDA ni tan sols amb els comuns, i no tenim a ningú que se n'ocupi, i vostè suposo que té moltes carteres i que no discuteixo que faci molta feina però també crec que és difícil ocupar-se de tot i suposo que de tant en tant se'n va ocupant del tema de l'habitatge i així estem...

Amb el tema de les dades que deia el Sr. Jordana, doncs bé, justament amb altres dades la mancança de la informació, el registre de la propietat no compartit pels companys consellers Independents de La Massana i UL, però és una necessitat que aquest país té i una necessitat que vostès sempre han negat.

Després, tot i que tant el Sr. Jordana com el Sr. Espot s'hi han referit, jo insisteixo en el poc respecte que tenen cap a les nostres intervencions. Que el Sr.

Espot diu sovint que fem exercicis d'escenificació... Tot sovint! El Sr. Jordana diu que només estem aquí pel micro i per sortir a la televisió... Home, si això és respecte parlamentari, que algú m'expliqui on està aquest respecte parlamentari. Jo no he parlat mai d'exercicis d'escenificació, són les nostres opinions, és el nostre treball parlamentari. És clar, llavors és molt fàcil dir que desperto simpatia o que... Però, és clar, amb aquests comentaris són comentaris del tot amb falta de respecte, falta d'educació. Escolti, si la nostra opinió no li agrada ho debatem, però titllar una intervenció parlamentària d'un exercici d'escenificació ho trobo lamentable, i és una i una altra vegada. I llavors, quan li demano educació i respecte doncs potser s'ofèn, però és que vostè demostra que no té aquesta educació ni té aquest respecte cap a les nostres opinions. I la qualificació de les intervencions quan són moderades, o no, ja ho sabem: si se'ls hi vota en contra no som moderats, quan es vota a favor o s'absté... Vull dir, el seu criteri no depèn de l'opinió sinó del resultat del vot. Bé ho torno a dir, si això és respecte parlamentari que algú vingui i m'ho expliqui!

I amb el treball d'esmenes és el mateix, vull dir, no hem fet esmenes... Si ja sabem quin resultat hi hauria de les nostres esmenes. El Sr. Espot en la seva primera intervenció ni tan sols ha obert una petita porta a poder parlar de les nostres propostes i ha dit que no a totes i cada una de les nostres propostes. Per tant, escolti, ja està clar! Nosaltres hem explicat avui clarament les nostres propostes, alguna pel que he sentit ara el Sr. Espot la valora positivament, però la seva primera intervenció, a tot el que havíem defensat altres vegades ha dit que no a tot. Doncs, aquest treball d'esmenes com en tants altres casos és absolutament estèril.

I finalment, evidentment, doncs hi haurà els programes electorals, hi haurà les propostes, espero que tothom sigui clar i valent d'explicar què és el que s'ha fet al llarg d'aquesta legislatura en matèria d'habitatge i nosaltres aquestes propostes que avui hem explicat, i avui és un bon moment per fer-ho en un debat de totalitat que no és un debat obstruccionista com també s'ha insinuat aquests dies als mitjans de comunicació sinó que és un lloc de debat polític per explicar els nostres posicionaments com nosaltres hem fet avui de manera clara.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn ara del conseller Joan Carles Camp, també en defensa de l'esmena a la totalitat.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sembla que algú del cantó de la bancada demòcrata no m'ha escoltat quan he fet la meva primera intervenció. He començat la meva primera intervenció doncs dient que el problema que teníem era que no havíem fet cap estudi d'impacte, Sr. Jordana, i és evident que no hem fet cap estudi d'impacte i li he dit que no sabem o no volem explicar les nostres especificitats, i com que no volem demanar cap estudi d'impacte o no volem explicar les especificitats, caiem en el que caiem.

Vostè m'ha acusat a mi de no ser transparent en matèria fiscal. Vostè m'ha acusat a mi... Bé, m'ha dit que com ens ho faríem, però bé, prengui-s'ho com vulgui. Però jo li diré, miri, haguéssim pogut explicar les nostres especificitats als organismes que ens estan estrenyent, i haguéssim pogut dir: *“Mirin senyors, a partir d'ara serem més transparents que l'aigua, però d'aquí enrere tot el dinar que no provingui de delictes que ja estan penalitzats a Andorra, no passarem certa informació”*.

Aquests petits inversors que s'han trobat atrapats al país no són delinqüents, són petits industrials, són petits professionals liberals independents que van comprar un habitatge a Andorra perquè creien en Andorra, van comprar un habitatge a Andorra com a segona residència per pujar a esquiar, i ara, d'acord que ells no han fet la seva feina a baix però nosaltres els estem girant l'esquena. Aquest és el problema! No podem negar aquesta realitat, a l'igual que encara tenim molts documents antics d'escriptures irrevocables de compra-venda que, com les legalitzarem? Quantes n'hi ha? Hem de saber d'on venim. No podem renunciar al que avui som Andorra i gràcies a què. Per tant, sí que hem de ser transparents, només faltaria! Però d'un punt en endavant, i en els altres punts hem de ser col·laboradors. I els nostres veïns ens han d'entendre. Altra cosa és que nosaltres tinguem la capacitat, o no tinguem la capacitat de voler explicar la nostra idiosincràsia, hem de ser un pol d'atracció del Pirineu, no podem ser l'ovella negra del Pirineu i això és feina nostra.

Vostè m'ha dit que no valoraríem nosaltres les conseqüències internacionals des de fora, des d'aquestes pressions... Sí que les valorem, sí. El que passa és que vostès en cap cas han valorat les conseqüències nacionals que té a dintre de casa nostra a l'adoptar totes aquestes mesures.

I ja que vostès volen ser tan transparents amb el tema de l'intercanvi d'informació, vostès saben millor que jo que una les fórmules de l'intercanvi d'informació doncs és l'intercanvi d'informació

espontani, és a dir, quan l'Estat andorrà coneix que un ciutadà -que s'ha firmat un procés d'aquest tipus- doncs, sabem que té unes propietats i sabem que no les té declarades, Andorra què farà en aquest cas? M'ho poden explicar senyors del Govern?

Es tornen a acarnissar amb els apartaments turístics... Deixin els apartaments turístics! Diguin des de què s'ha fet la Llei d'allotjaments turístics, quants allotjaments turístics a les zones del Pas de la Casa i del Tarter, que és on hi ha més, i alguns d'Arinsal han entrat a formar part del mercat de lloguer residencial? Diguin si us plau. Estan criminalitzant un sector perquè no tenen una visió global, i un Govern ha d'analitzar tots els aspectes i no s'estan analitzant. Aquest és el seu problema. L'únic que aconseguiran amb els apartaments turístics és que la zona del Pas de la Casa i el Tarter es vinguin menys forfaits, això sí que ho aconseguiran.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Li donaré ara la paraula al Sr. ministre.

Els hi demanaria a tots potser d'anar sent més breus per poder anar tancant aquest debat.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Intentaré respectar el temps al màxim possible, però és cert doncs que contestar a tots els consellers amb una única intervenció i de forma resumida, a vegades és una mica difícil. En qualsevol cas intentaré ser breu i començaré donant resposta al conseller Camp, tenint en compte que abans no he tingut ocasió de rebatre-ho, en tot cas de valorar els seus posicionaments.

Pel que fa a la qüestió de l'intercanvi automàtic d'informació, jo crec que el conseller Jordana ja s'hi ha manifestat amb molt bon criteri des del meu punt de vista i des del punt de vista del Govern.

Entengui'm Sr. Camp, jo crec que evidentment la seva esmena pot tenir una utilitat des de la perspectiva de la finalitat que estem cercant amb aquest projecte de llei. I des d'aquest punt de vista per part del Govern, i he tingut ocasió de parlar-ne amb el ministre de Finances. També estem oberts a poder valorar la possibilitat de fer una modificació de la llei que pugui aconseguir aquesta finalitat a la qual m'he referit.

També li dic, no farem cap modificació de la llei d'intercanvi automàtic d'informació que no estigui prèviament avalada per l'OCDE perquè crec que ens hi juguem molt.

Vostè és un gran defensor i en certa forma puc entendre-ho. De les persones efectivament ho ha dit, no eren criminals, no blanquejaven diner del narcotràfic, ni del tràfic d'éssers humans. Vostè ha dit que eren comerciants, eren industrials, però també hem de dir que són persones que reiteradament havien estat avisades que havien de complir amb les seves obligacions fiscals en el seu Estat d'origen, i que no ho han fet. I per tant, el que no podem fer, podem intentar cercar solucions raonables, però el que no podem fer és comprometre la nostra reputació internacional i les conseqüències que això comportaria per la nostra economia i per la nostra societat per intentar ajudar a 1000, 2000 no sé quantes persones que no han complert amb les seves obligacions al país d'origen.

Per tant, crec que des d'una perspectiva raonable tots plegats o en tot cas vostè i nosaltres ens hi podrem trobar.

Pel que fa a la qüestió de la rehabilitació. La veritat és que segueixo sense entendre el posicionament del seu grup parlamentari.

Diu que no perquè ho vol per tots els sectors, i com que ho vol per tots els sectors, al final no n'hi haurà cap, si hagués prosperat la seva esmena a la totalitat, que es podria beneficiar d'aquesta disposició transitòria.

Jo puc entendre que vostès tinguin una visió més excessivament lliberal des del meu punt de vista de l'economia, però també pot entendre que aquelles disposicions transitòries o aquelles mesures de flexibilització temporals han de tenir un transfons de respecte de l'interès general o d'una problemàtica social concreta d'un moment.

És evident que una persona que rehabiliti o reformi un edifici vell o en desús per destinar-lo a lloguer residencial, està complint una finalitat d'interès general major que aquell que fa el mateix per revendre-ho i per tant per lucra-se en major mesura.

Jo crec doncs que això mereix que el tractament urbanístic i fiscal que aportem a una situació o a una altra sigui diferent.

Finalment vostè també ha dit que part de la problemàtica amb la qual ens trobàvem avui, era que durant deu anys, les rendes o els preus dels contractes de lloguer havien estat congelats.

Jo sempre he compartit també aquest diagnòstic de la situació, i és per això que abans quan responia a la

Sra. Sílvia Bonet, li deia que hem de ser molt curosos amb les mesures excessivament intervencionistes.

Segurament el resultat de la situació amb la qual ens trobem avui és la conseqüència per dir-ho d'alguna manera d'haver fet cada cop menys rendible el negoci del lloguer residencial.

Ara bé, també hem de prendre en compte quin era el context socioeconòmic durant tots aquests anys en què el preu del lloguer estava congelat i per tant no es podia augmentar ni tan sols l'IPC.

Està en una situació de greu crisi econòmica, en una situació d'increment cada cop més important de les persones que estaven sense feina, amb una problemàtica social evident, i per tant doncs, calien mesures que permetessin doncs que l'accés a un habitatge digne estigués degudament garantit.

Evidentment aquesta situació, amb independència de l'escassetat de l'oferta que és la problemàtica principal d'avui en dia, aquesta situació de crisi econòmica ja no existeix. I és precisament perquè estem en un context per recuperació econòmica, que tenim menys oferta i tenim més demanda i tenim la problemàtica amb la qual ens trobem avui. I és per aquest motiu que nosaltres no vam voler secundar una esmena d'un grup parlamentari de l'oposició que pretenia prorrogar aquesta situació i per tant, continuar agreujant la situació fent menys rendible el lloguer residencial.

Pel que fa al Sr. Jordi Gallardo, estic totalment d'acord, és veritat que no ho he dit en la meua anterior intervenció, també ells han fet esmenes a l'articulat i per tant celebro aquesta actuació constructiva. Celebro també que hagin posat sobre la taula una proposta de creació d'un cens de l'habitatge. Ja analitzarem doncs com ho hem de perfilar o com ha de quedar redactat al final, però jo crec que hi ha bona predisposició per part del grup parlamentari que ens dóna suport a intentar introduir algun mecanisme d'aquestes característiques, de la mateixa manera que jo crec que també hi hagués hagut bona predisposició si el Partit Socialdemòcrata hagués fet el mateix que hem fet vostès. És a dir fer esmenes parcials per intentar introduir les seves propostes. Per tant, no val l'argument del Sr. Pere López segons el qual sempre estem tancats a qualsevol proposta que no sigui una proposta que provingui del Govern o del grup parlamentari que li dóna suport.

Ha parlat un altre cop de la borsa d'habitatge. Jo li reitero el que ja li he dit anteriorment. I a més a més li dic una altra cosa, quan la vam suprimir, no hi havia la problemàtica al tomb del lloguer residencial que tenim actualment. Però, jo crec doncs que no serveix de res, -i al Sr. Pere López en aquest sentit li

agrada molt fer-ho-, no serveix de res de remuntar-nos al passat, què es va fer fa dos, tres o quatre anys quan la situació no era la mateixa que la que ens trobem avui en dia? El que hem de fer és intentar entre tots plegats mirar cap el futur i intentar trobar solucions que siguin ajustades a la problemàtica actual.

Pel que fa al Sr. Víctor Naudi, la veritat és que entre la seva primera intervenció i la seva segona intervenció, per mi ha estat com la nit i el dia. Lamento que potser he interpretat malament el seu sentit de vot, la veritat és que no em preocupa especialment el sentit del seu vot, el que em preocupa i el que celebro és que vostè per primera vegada també posí propostes a sobre la taula. Llàstima que aquestes propostes no les hagi traduït mitjançant esmenes a l'articulat. Un article a la premsa no crec que serveixi per poder introduir aquestes propostes en el projecte de llei. Més útil que un article a la premsa o de forma complementària a l'article de la premsa que no ha tingut ocasió de llegir hagués estat fer esmenes a l'articulat introduint algunes de les propostes que vostè fa, que jo també les veig amb bons ulls. Per exemple el que ha dit de no posar en entredit la qüestió de la cessió econòmica però potser de revisar l'import associat a aquesta cessió econòmica que apliquen els comuns, em sembla una proposta molt raonable. Malauradament no la podem introduir perquè vostè no ha fet una esmena a l'articulat.

I pel que fa al Sr. Pere López, ja li he dit Sr. López, li he dit cinc segons, però és que no en perdre ni un a entrar en el debat de si em falta al respecte, si no em falta al respecte, si em faig il·lusions personals, si no me'n fa. Escolti'm, hem vingut aquí a parlar d'una problemàtica segurament central actualment al nostre país. Els nostres ciutadans exigeixen que aportem respostes i solucions constructives a aquesta problemàtica. Vostè creu que els ciutadans del nostre país tenen ganes de sentir si jo li falto al respecte, a l'altre li diu, al Sr. Jordana li diu que no sé què del globus dels colors... Escolti, deixiu estar, som tots prou madurs i tenim una missió encomanada, tenim una responsabilitat molt important, i des d'aquest punt de vista, jo crec que totes aquestes consideracions de caire personal les hem de deixar de banda.

En qualsevol cas, i per anar diguem al fons de les qüestions que vostè ha esmentat, tot i que no n'ha esmentat gaires. Ha dit que el departament d'habitatge tenia més funcions. No és cert. El departament d'habitatge, una cosa és la relació de funcions genèriques que pugui establir un decret d'estructuració del Govern, però de forma efectiva vostè sap perfectament perquè a més a més en va ser

el titular en el seu moment, el departament d'habitatge tenia tres funcions molt concretes que són les que jo li he comentat, i una d'aquestes funcions quan vostè era el ministre de Finances i titular del departament d'habitatge tampoc s'estava portant a terme, i és per aquest motiu que de fet, aquesta borsa d'habitatge era un projecte que feia molts anys que com a tal ja no existia. I tampoc es preocupi per si algú o ningú s'ocupa de la problemàtica de l'habitatge de lloguer al Govern. Ja li dic, me n'ocupo jo. Potser sí que tinc molta feina, però a mi la feina no em destorba, i per tant em dedico i de forma molt particular a aquesta problemàtica perquè com li he dit abans, més enllà de consideracions personals, és una de les preocupacions principals dels nostres ciutadans i des d'aquest punt de vista penso que els nostres ciutadans haguessin agraït per part de tothom. Crec que el Govern ho ha fet, crec que alguns grups parlamentaris de l'oposició ho han fet, de fet, lamento que gairebé de forma exclusiva ha estat el seu grup parlamentari que no ha estat capaç de traduir amb esmenes a l'articulat propostes concretes. I jo crec que això obeeix i lamento dir-ho, i no és una qüestió de falta de respecte, ni és una qüestió que tingui cap caire personal, és una constatació objectiva del seu treball parlamentari. Crec que no tenen cap tipus de proposta i com que no tenen cap tipus de proposta són incapaces de traduir-les en esmenes a l'articulat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Seria el torn del Grup Liberal, si desitja intervenir...

No hi ha intervenció...

Per part del Grup Mixt, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Molt breument, simplement per contestar les paraules, ara, del Sr. ministre i també del Sr. Jordana abans.

Bé, crec que o bé no m'ha escoltat abans quan he dit que difícilment les propostes que jo feia es podien plasmar amb esmenes, crec que ho he explicat, he fet unes propostes. Sr. ministre, no és la primera vegada que faig propostes en altres intervencions anteriors parlant d'aquesta problemàtica, ja havia desgranat altres tipus de propostes, i bé jo crec que en tot cas tant a vostè com al Sr. Jordana que abans, o no m'ha escoltat o ha citat unes explicacions genèriques que devia tenir preparades i per tant crec que no m'ha

escollat, en tot cas li torno a recomanar que llegeixi el meu article.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, no sé si hi ha intervenció...

Sr. Jordana.

El Sr. Carles Jordana:

Molt breument Sr. síndic. Només per puntualitzar al Sr. Camp que en cap moment l'he volgut acusar, simplement estava fent una exposició i un resum d'un posicionament polític. Res més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, Gràcies Sr. síndic. També molt breument.

Miri, l'opció de fer esmenes o no fer esmenes és una opció política. Vostè no pot posar-nos notes aquí com fan tot sovint de nota positiva al que fa esmenes i nota negativa al que no fa esmenes. Perquè a més, no vulgui fer creure allò que no és, Sr. Espot, ni que és el seu Govern. Vostès si s'han caracteritzat per alguna cosa aquesta legislatura és per rebutjar tot el que ve de l'oposició.

Vostès han fet de la política del nostre país una política d'enfrontament. Per vostès l'oposició són rivals, enemics, i totes les medalles i tots els mèrits els hi correspon a vostès. Vostè ho ha dit claríssim en la seva primera intervenció. Diu de vegades que no tenim proposta, que no tenim model... He desgranat una llista que estava comptant ara com de vuit o nou propostes, però és que vostè ja en la primera intervenció ha dedicat el temps a negar que totes aquestes propostes fossin bones i amb el seu argument. Per tant, no faci l'exercici de què les esmenes haurien servit per res, perquè vostès estan tancats en banda en aquesta qüestió i en moltes altres, governen sols, ho fan a la seva manera i la política d'habitatge haurà de ser un examen que haurà de passar aquest Govern.

A vostès se'ls ha avisat amb temps, perquè tota aquesta idea de què aquesta ha estat una problemàtica sobrevinguda no és certa. L'any 2016 se'ls hi va fer demandes d'informació, l'any 2017 li

vaig fer unes preguntes sobre l'estratègia d'habitatge que m'ha contestat més o menys el mateix que avui, que vostè fa la política d'habitatge d'aquest país... Perdoni, em preocupa! Si el ministre que té més carteres en el Govern s'ha d'ocupar de l'habitatge i no té suport ni estructura amb què treballar, doncs així som.

Per tant, no vingui ara a fer creure que la problemàtica de l'habitatge és la culpable de què el PS no hagi fet esmenes. Vostès han governat tots aquests anys, se'ls ha avisat sobre aquesta qüestió i a més hi ha un problema de models, ho deia abans, no és un problema de les esmenes. Vostès creuen en un model de lliure mercat i nosaltres hem fet una sèrie de propostes que vostè no comparteix, per tant no hauria servit de res que haguéssim fet esmenes. No vingui ara a fer aquest exercici de culpabilitzar-nos tan propi de la seva gestió que al final és una inversió de la prova. La culpa és dels que estem a l'oposició i no accepten vostès la responsabilitat dels seus actes que és la maduresa mínima. Vostè ha estat el ministre d'Habitatge des de principis del 2016 quan va assumir les funcions, i d'ençà a ara la circumstància de l'habitatge ha empitjorat molt. Hi havia qüestions que eren conegudes: l'allotjament turístic, l'intercanvi automàtic, canvis en el mercat de l'habitatge... I vostè no ha fet res! És més, ha anunciat coses que no havia estudiat, i ara s'ha despertat a última hora amb una llei molt de mínims, que millora quatre coses de la Llei d'arrendaments i del contracte d'arrendaments, però que no aporta solucions a l'habitatge, però ho ha d'assumir, el que no pot ser és culpabilitzar als altres del que ha estat la seva gestió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Joan Carles Camp, teniu la paraula.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només dir-li al Sr. Jordana que de vegades la dialèctica parlamentària pot comportar això, però evidentment no hi ha cap problema ni amb vostè ni amb cap conseller general.

Gràcies per la seva banda també.

Volia fer un parell de comentaris més. Volia doncs agrair, en aquest cas al ministre, al Sr. Espot. M'agrada que ens hagi agafat el guant de què estudiarà tot el tema de la Llei d'intercanvi d'informació, això ens preocupa. Per a nosaltres ja li ofereixo, vostè l'ha donat amb pincetes però jo li

agafo perquè amb això segurament podríem solucionar amb certa immediatesa el tema de l'habitatge sense voler anar més lluny, que també em fa por, que passa amb els compromisos contrets, com li he dit abans, amb l'intercanvi d'informació espontani que a partir d'aquí no tinguéssim un altre problema. Per tant, penso que és una de les coses que s'hauria de ficar sobre la taula i que valdria la pena estudiar.

També voldria fer-li un comentari que vostè potser no m'ha entès, però bé, i es referia a la reforma dels edificis. Bé, la reforma dels edificis doncs, no hem de buscar el motiu de la problemàtica avui en dia sinó que l'hem de traslladar a l'any 2000, l'hem de traslladar a quan es va fer la Llei del sòl. Segurament algun conseller o el Sr. cap de Govern, doncs estava present en el Consell en aquella època i, és clar, quan fem una llei tan important com la Llei del sòl que vam fer un copiar i pegar de la llei espanyola, -aquest és el primer gran defecte que tenim-, que és un 95,5% de la superfície del sòl d'Espanya, privat a públic i aquí tenim exactament a l'inrevés, les coses no funcionen. I quan fem una llei del sòl en un període que la construcció començava a tirar i fort, doncs tampoc és una bona llei del sòl.

Per tant, si som sabedors que tenim una Llei del sòl que no funciona, que no està adaptada al nostre país, que es va fer en una època que anava a *tutti pleni*, doncs l'hem de modificar i quan abans millor. L'hem de modificar pels habitatges -vostè ho ha dit-, l'hem de modificar pels locals comercials, no tenim zones industrials al país. Per tant, l'obligació d'un govern és anticipar-se i intentar solucionar els problemes. Doncs, vostès han governat vuit anys, altres han governat abans, i el que convindria és que d'una vegada per totes fessin una llei del sòl adaptada a l'estructura d'Andorra. Per tant, si modifiquem aquesta Llei del sòl no solament es podran fer, reparar aquells habitatges, o arreglar aquells edificis que ara estan fora de normes, perquè ha canviat la normativa, perquè el Reglament de construcció ho ha variat tot, també hi haurà altres edificis que estan obsolets i que no es poden arreglar i que també poden tenir altres utilitats. Ho dic en aquest sentit. Estem d'acord en què es puguin arreglar tots aquests edificis que estan als nuclis antics, però tots, i no solament que es pugui fer un habitatge, també ens podem trobar amb casos d'hotels o amb altres figures, per tant, ho hem d'intentar. I d'aquí també es despenja una part del Reglament d'accessibilitat doncs que potser hi ha certs edificis que no podran complir mai amb l'accessibilitat, i no els hem pas d'enderrocar... penso jo! Han de tenir alguna altra finalitat.

Per tant, jo demano una revisió profunda del Reglament de... de la Llei del sòl i dels reglaments que es despengen perquè sigui tot més viable i ho fem a mida del país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Molt breument, només per respondre a aquestes darreres manifestacions del Sr. Camp.

Crec que el Govern i el grup parlamentari que li dóna suport comparteix amb vostè que una llei que es va fer en un context determinat, i ja fa gairebé doncs vint anys tot i que s'han fet algunes modificacions parcials, algunes de més o menys calat durant aquests vint anys, mereix una revisió profunda. Dit això, jo crec que no és l'objectiu del Projecte de llei que avui estem discutint i una cosa no treu l'altra. És a dir, el fet de què mereixi aquesta revisió profunda per poder introduir o flexibilitzar tots aquests aspectes que vostè ha enunciat no ha de ser obstacle per poder fer una modificació puntual que des del nostre punt de vista pot ser molt útil per fer aflorar o fer incrementar el parc immobiliari de lloguer.

Però, en qualsevol cas crec que no tenim discrepància sobre aquest punt.

Pel que fa al Sr. López, la veritat és que lamento... Lamento en certa forma el fet que ell digui que no ha presentat esmenes perquè igualment aquestes esmenes haguessin estat rebutjades i a més a més, bé... ens ha acusat de sectaris o bé... quan diu això no falta al respecte, eh? En canvi quan nosaltres podem dir alguna cosa que està una mica pujada de to, de seguida li faltem al respecte.

Però dit això, jo crec que en el fons l'hem posat davant l'evidència Sr. López. És a dir, el fet de què vostè no hagi presentat esmenes a l'articulat, des del meu punt de vista, és un error polític major perquè és la mostra més clara de què vostè no és capaç de proposar un projecte alternatiu en matèria d'habitatge. I ha dit una frase que crec que és molt reveladora d'aquesta forma de pensar, quan vostè ha dit que: "*La política d'habitatge era una assignatura del Govern*".

No Sr. López, la política d'habitatge no és una assignatura del Govern, la política d'habitatge és una assignatura del país, i per tant, ens concerneix a tots:

a Govern, evidentment en primera instància, per aquest motiu promou aquest Projecte de Llei però també les altres administracions públiques que tenen moltes competències en l'àmbit d'habitatge i també al Consell General. I del Consell General també en formen part els consellers dels grups parlamentaris de l'oposició. Des d'aquest punt de vista, jo crec que el fet que vostè no hagi presentat aquestes esmenes a l'articulat vol dir que vostè aquesta assignatura no l'ha acabat de complir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions donaríem per acabat el debat i procediríem tot seguit a la votació de les dues esmenes a la totalitat.

En primer lloc procedirem a la votació de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Gerard Alís Eroles, Rosa Gili Casals i Pere López Agràs recordant que sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí.

3 vots a favor, 22 en contra, 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat, queda desestimada aquesta primera esmena a la totalitat.

Finalment, a continuació, procedirem a la votació de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Josep Pintat Forné, Joan Carles Camp Areny i Josep Majoral Obiols, recordant que sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

8 vots a favor, 17 en contra, 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat, queda desestimada l'esmena a la totalitat i havent estat presentat... Perdó, Sr. López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Només per una breu explicació de vot tot i que ha quedat clar que hi ha algunes qüestions que no compartim amb els altres presentadors de l'esmena a la totalitat. Al nostre entendre la demanda del retorn del text era la mateixa, en aquest sentit el nostre vot és positiu.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, en qualsevol cas doncs queda desestimada l'esmena, aquesta segona esmena a la totalitat, i com que s'han presentat esmenes a l'articulat, el Projecte de Llei seguirà el seu tràmit a la Comissió Legislativa d'Economia.

Abans de passar al quart punt de l'ordre del dia, suspenen la sessió durant un parell d'hores. Reprendríem a dos quarts de cinc de la tarda.

Se suspèn la sessió.

(Són les 14.23h)

(Es reprèn la sessió)

(Són les 16.35h)

El Sr. síndic general:

Reprenem la sessió.

Passem al punt número 4 de l'ordre del dia.

4- Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei de creació de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis d'Andorra.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat en el Butlletí número 91/2018 del 2 d'octubre. Intervé per exposar l'informe de la comissió, la M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme, nomenada ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

La Sra. Patrícia Riberaygua:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 26 de març va entrar a tràmit parlamentari el Projecte de llei de modificació de la Llei de creació de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis d'Andorra, i de conformitat amb l'article 92.2 del Reglament del Consell General, es va obrir un període de 15 dies per a la presentació d'esmenes, el qual va prorrogar-se 6 vegades.

Durant el termini de presentació d'esmenes, el ministre d'Economia, Competitivitat i Innovació, Gilbert Saboya, acompanyat, entre d'altres, del president i la directora de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis d'Andorra, va comparèixer davant de la Comissió, a iniciativa pròpia, per presentar el Projecte de llei de modificació de la Llei de creació de la Cambra.

Durant el termini d'esmenes, tots els grups parlamentaris van presentar esmenes a l'articulat, un total de 23 esmenes.

- 4, la consellera general, Sílvia Bonet.
- 3, el Grup Parlamentari Demòcrata.
- 2, el Grup Mixt-UL consellers Independents de La Massana, i
- 14, el Grup Mixt-PS.

El 2 de juliol, el Projecte de llei i les esmenes presentades van ser tramesos a la Comissió Legislativa d'Economia, i el 7 de setembre, la Comissió va iniciar els seus treballs amb la meua nominació com a ponent, i a reunir-se, a més del dia 7 de setembre, els dies 14 i 28 de setembre, per debatre i votar les esmenes presentades.

Del total d'esmenes presentades:

- 2 esmenes van ser aprovades per unanimitat.
- 1 esmena va ser aprovada per majoria.
- 11 esmenes van ser transaccionades i aprovades: 10 per unanimitat i 1 per majoria.
- 7 esmenes van ser rebutjades i
- 2 esmenes van ser retirades.

Del resultat d'aquests treballs, se'n desprèn l'informe de la Comissió que avui se sotmet a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, té la paraula el ministre, Sr. Gilbert Saboya.

El Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies Sr. síndic.

Pel projecte de llei, el text resultant del debat en comissió que avui es sotmet a votació, s'ha estructurat sobre la base d'un treball conjunt amb la Cambra. La Cambra ens va efectuar doncs una proposta de redactat després de 25 anys ja pràcticament de l'anterior projecte de llei, i que permetia la seva adaptació als temps més moderns. El Govern doncs va reprendre gran part d'aquest text i la veritat és que he de saludar i agrair el treball que s'ha fet en comissió. Agrair que també se'ns rebés, acompanyats pel president de la Cambra i de la seva directora, i agrair el bon ritme de treball que ha permès que avui puguem votar aquest text, que és un text que ens serà especialment útil també en la perspectiva de l'aprovació dels pressupostos sobre els quals tant la Cambra com nosaltres hem de treballar de cara a l'any que ve.

Les modificacions han anat en base a dos grans blocs. Un bloc de modificacions que anaven molt més doncs amb l'adaptació de funcions i mecanismes de funcionament de la Cambra. No m'estendré a repassar en detall, però sí que m'agradaria mencionar el fet que hi haguessin algunes noves atribucions de funcions a la Cambra, especialment en l'àmbit de la mediació i de la conciliació, que són dos àmbits on jo crec que poden desenvolupar una bona tasca que ha de millorar el clima empresarial. I després doncs els elements de major participació i de major representativitat d'alguns dels sectors de la Cambra, especialment també introduint el concepte de pes social i no només el pes econòmic com a element perquè siguin presents en els òrgans de decisió.

L'altre element important era el tema referent al propi finançament de la Cambra. Una modificació de la fórmula de finançament que incorpora una assignació fixa de 600.000 euros actualitzable amb base anual conforme a l'índex de preus al consum. Aquest import fixe es complementa amb un variable que es calcula amb base al 10% de l'import recaptat en taxes d'inscripció en el registre de comerç per la creació neta de negocis, i per tant, un incentiu que en moments de creixement econòmic permeti vincular l'esforç de totes les administracions però també de la mateixa Cambra, i que per tant això derivi amb uns ingressos extraordinaris que permetin també planificar per quan en moments potser de recessió es pugui esmerçar aquests recursos en altres projectes. Aquesta fórmula mixta vol ser un incentiu que premii l'alineament de les accions de la Cambra cap a la creació neta d'activitat.

Aquestes dos partides han de permetre garantir el nivell de prestacions i d'iniciatives que la Cambra avui en dia ja desenvolupa. És veritat que el text també preveu un tercer mecanisme de finançament que seria la capacitat de poder desbloquejar un

màxim del 10% del pressupost fixe, és a dir uns 60.000 euros complementaris amb tot d'iniciatives que estiguin pactades entre el Govern i la Cambra i que obeeixin a aquests objectius de posar en valor el teixit productiu andorrà. I per tant, la Cambra haurà de presentar al Govern una proposta de marc pressupostari d'aquests projectes que siguin de valor afegit i que es pactaran entre ambdues institucions. Aquesta novetat promou la idea de partenariat públic privat, que crec que és important i promou també els conceptes de coresponsabilitat i subsidiarietat en les accions.

Estem treballant de fet actualment des del ministeri amb la col·laboració també del Ministeri de Turisme en iniciatives conjuntes amb la Cambra que probablement ja es podrien inscriure a partir de l'any que ve en aquest tipus de partenariat públic i privat.

De fet, com ja sabeu, des de la Cambra, ja que va estar nomenada com a líder o impulsora d'aquesta mesura dins del pla estratègic del comerç, s'està desenvolupant una feina sobre la creació d'un label de qualitat del comerç andorrà. De fet, si no m'equivoco la Cambra ja ha escollit l'empresa adjudicatària en un concurs internacional per anar avançant en la feina. Aquest programa el que hauria de permetre és que els comerços especialment tots aquells petits i mitjans comerços que són la gran part del teixit productiu andorrà tinguin la capacitat de tenir un diagnòstic del seu punt de venda, i un pla personalitzat de com fer més competitiu el seu negoci. Jo crec que aquesta idea de personalització és molt important i jo crec que aquest pla hauria de servir com a base per poder després en aquells programes de l'estil que hem llançat fa pocs dies amb la iniciativa ACTUA d'ajudes a la competitivitat, jo crec que seria ideal que un nou programa d'ajudes que vingués a acompanyar l'execució d'aquests plans personalitzats i que per tant, obeeixin a una solució adhoc per cada negoci, seria una excel·lent idea. Des del punt de vista del ministeri estem plenament alienats que pugui ser així ja des del pressupost del 2019.

Finalment, també mencionar que en contrapartida d'aquest esforç que avui segurament doncs els consellers donaran suport, també és exigible transparència, també és exigible seguretat en el control comptable, i per tant, s'han afegit totes les disposicions perquè la Cambra hagi de presentar per part del comitè executiu, les auditories escaients. També doncs per part d'una empresa independent i també doncs que aquests comptes auditats s'hagin de fiscalitzar de forma anual pel Tribunal de Comptes en algunes aportacions que han suscitat debat en la comissió, i que jo crec que han contribuït a millorar el text.

Permeti'm ja tancant aquesta intervenció, ja que parlem de mecanismes de control, ja que parlem també de dotar de més recursos a la Cambra, destacar el sentit de la responsabilitat d'aquesta institució, d'aquesta entitat durant els darrers anys, on va acompanyar l'esforç de racionalització de la despesa, especialment en els primers anys del primer mandat. Anys que van ser particularment difícils i que exigien renunciar a ingressos propis a canvi d'assegurar la sostenibilitat global dels comptes públics. Gradualment també, hem intentat revertir aquesta situació i a mesura doncs que hem assistit a un major creixement de l'economia, una recuperació de l'economia, hem anat actualitzant també les línies de finançament, i jo crec que el debat d'avui o la proposta d'avui jo crec que tancaria un bon entorn per garantir doncs a la Cambra que es doti dels bons nivells.

Per tant, voldria expressar en nom del Govern l'agraïment a la Cambra també per haver estat al costat de les institucions en moments més complicats, especialment dels seus presidents, el Sr. Marc Pantebre i el Sr. Miquel Armengol que han tingut el plaer de treballar amb mi en aquest últim any i mig, però també amb el ministre Camp i el Ministre Alcobé en el seu moment, i sobretot, expressar la confiança de què serem capaços de seguir treballant junts, també amb les decisions que vostès prendran avui arrel d'aquesta votació en fer més competitiu el teixit productiu andorrà. Estic segur que aquesta llei així hi contribuirà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Obrim un torn d'intervencions per part dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Ferran Costa, teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

No m'allargaré molt amb les bondats d'aquest nou text legal que tenim damunt de la taula. Estem molt alienats amb les explicacions que acaba de fer el ministre Saboya i per tant ja avanço que el Grup Parlamentari Liberal votarà a favor d'aquesta nova llei.

Sí que potser val la pena recordar que la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis d'Andorra es va crear fa 26 anys, la qual cosa cal modificar una llei que permeti adequar-la a l'actual context jurídic i econòmic per pura evidència. 26 anys de bona feina,

una feina consolidada i una institució que s'ha consolidat justament amb aquesta naturalesa pública i base privada, que és clau pel desenvolupament econòmic i social del nostre país.

La Cambra, abans ho recordava l'exposició de motius del mateix text legal, vertebra les activitats econòmiques privades, representa i defensa els interessos generals i és un instrument útil pel sector públic per orientar i articular la política econòmica del Govern.

També el nostre model de Cambra continental, aquesta adscripció universal garanteix la representativitat de tota l'activitat econòmica i empresarial del nostre país i la seva independència enfront de l'Estat és essencial, i també reforça en aquesta llei en mode de representació la manera d'escollir la representació i exposar la seva opinió i l'interès general de les empreses.

Per tant, estem completament d'acord que cal continuar enfortint la bona feina de la Cambra i per tant el garantir la seva sostenibilitat econòmica, que també ho fa a aquesta llei per exercir les seves funcions que té encomanades és de vital importància.

Per tot això, votarem a favor de la llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

La Cambra de Comerç representa l'organisme on conflueixen els interessos públics i privats amb l'objectiu de contribuir a orientar i articular la política econòmica del nostre país, sobretot en una societat canviant i amb reptes econòmics importants.

Vaig presentar 4 esmenes orientades amb dos objectius.

El primer, que el seu reglament intern regulés el seu funcionament, i el segon, aspectes relacionats amb el finançament que el ministre ja ha explicat de manera més detallada.

El treball en comissió, el que ha assolit és un text que considero que ha millorat moltíssim, sobretot amb aspectes relacionats amb la transparència.

Per aquest motiu el meu vot serà favorable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També dins del Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi, teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El meu vot serà favorable al Projecte de llei de modificació de la Llei de creació de la Cambra, Indústria i Serveis d'Andorra.

Aquesta modificació permet a la Cambra dotar-se d'un marc legislatiu en acord amb la realitat actual, després de 25 anys de funcionament en els quals, cal destacar-ho. La dedicació de la Cambra amb una dinàmica constant ha contribuït a enfortir el nostre teixit empresarial, exercint alhora un acompanyament del mateix, tant en l'àmbit normatiu com en l'àmbit de la promoció interna i externa al país.

Sens dubte el projecte de llei que avui votem permetrà a la Cambra afrontar els nous reptes de futur que ens esperen.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També dins del Grup Mixt, pels consellers del PS, Sra. Rosa Gili, teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Avui debatem i votem la modificació de la Llei de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis a la qual els tres consellers del PS hem presentat 14 esmenes, amb l'objectiu de millorar la llei.

És important destacar que les funcions de la Cambra són de caràcter públic-administratiu tal com recull l'article 3 de la Llei de la seva creació de l'any 1993.

Per aquesta raó, des del PS vam proposar, a través de les nostres esmenes, una contractació i una gestió del règim del seu patrimoni ajustades al dret públic, en l'exercici de totes les seves competències de caràcter públic. No per totes les seves funcions però sí per aquelles de caràcter públic!

L'objectiu era deixar palesa la necessitat de recórrer a la competència de les empreses i aportar la transparència que reclamen els nostres ciutadans en totes les entitats públiques.

Lamentem que els consellers de la majoria no van voler considerar positivament la nostra aportació en el treball en comissió.

També vam esmenar en relació al finançament de les activitats de la Cambra, retornant al text anterior, ja que no consideràvem necessari plasmar la necessitat d'una aportació fixa de 600.000 euros, així com tampoc vèiem necessari l'aportació suplementària d'un 10% sobre l'import recaptat de la taxa sobre el Registre de Titulars d'Activitats Econòmiques.

La nostra esmena s'argumentava probablement per la manca d'informació pública sobre la gestió econòmica de la Cambra, cosa que dificulta el seguiment de les seves necessitats pressupostàries.

La presentació i el treball d'aquest projecte de llei van evidenciar que els comptes de la Cambra de Comerç no havien estat mai auditats per Tribunal de Comptes, contràriament a la resta d'entitats públiques.

Havent constatat tots els grups l'anomalia, es va clarificar aquesta qüestió i a través de les esmenes presentades pel PS, d'altres grups i també de la majoria de DA, a partir de l'aprovació d'aquesta llei també auditarà el Tribunal de Comptes els comptes de la Cambra de Comerç.

D'altra part i avui aprofito aquesta tribuna per demanar a la Cambra més transparència en la publicitat dels seus acords al BOPA, ja que actualment la informació pública facilitada és al nostre entendre insuficient.

Els ciutadans interessats en les actuacions d'aquest òrgan públic ho tenen molt complicat per seguir les seves accions i decisions. Hi ha publicacions al BOPA sí, però aquestes han de ser més explícites segons el nostre criteri.

En el mateix sentit, en comissió, es va acordar que els criteris de repartició dels membres del Ple es publicuessin en el Reglament de règim intern i demanem que aquest es faci públic com un acord adoptat pel Ple, tal com regula l'article 15 de Llei del 1993.

De fet, en aquest sentit va anar la voluntat de la Comissió d'Economia durant el treball d'aquest projecte de llei.

Així, i en conclusió, malgrat se'ns van rebutjar esmenes com les que acabo d'explicar, reconeixem que el text final presenta algunes millores.

I per tot l'explicat, els tres consellers socialdemòcrates donarem suport a la modificació de la Llei de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pels consellers dins del Grup Mixt, d'Unió Laurediana-Consellers Independents de la Massana, Sr. Josep Majoral, teniu la paraula.

El Sr. Josep Majoral:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a aquest Ple el Projecte de llei de modificació de la Llei de creació de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis d'Andorra. Projecte de llei, val a dir, fou treballat de manera conjunta entre la Cambra i el Govern d'Andorra.

D'ençà de la creació de la Cambra l'any 1993, i no perdent mai de vista la voluntat d'aquell moment, que no era altra que la Cambra contribuís a orientar i a articular la política econòmica, ha arribat l'hora d'introduir petites modificacions que faran possible que la Cambra pugui realitzar les seves tasques de manera totalment conjuminada entre el context econòmic actual i l'ordenament jurídic.

Per nosaltres la Cambra és una institució clau per al desenvolupament econòmic i social del nostre país.

Així doncs, entenem que és necessari garantir la seva sostenibilitat econòmica, però això, com no pot ser d'una altra manera, basant-nos sempre sota el principi de transparència. Per això, el Tribunal de Comptes fiscalitzarà els estats financers d'aquest organisme.

És per tot l'exposat, que els membres d'Unió Laurediana més independents de la Massana, donarem suport a aquest projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Demòcrata, té la paraula la consellera, Sra. Maria Martisella.

La Sra. Maria Martisella:

Gràcies Sr. síndic.

Tal i com ha exposat el ministre en la seva intervenció, la llei que avui es sotmet a votació pretén adaptar el text vigent de la Llei de la Cambra que és de l'any 93, i alhora pretén consolidar el paper de la Cambra en la seva competència de representació dels interessos econòmics de l'activitat econòmica i empresarial del Principat.

El ministre ja ha explicat molt bé i detalladament les bondats d'aquesta llei. Jo una mica el que voldria fer

esment és dels treballs en comissió, que han permès precisar més en el funcionament d'aquesta entitat de dret públic, i en aquest sentit voldria destacar dues esmenes treballades en comissió i que han estat aprovades per unanimitat, i que estableixen de manera clara en el cos de la Llei l'obligació per part de la Cambra d'una part, de retornar els ingressos... de retornar al Govern els ingressos obtinguts amb les transferències i no utilitzats durant el seu exercici pressupostari, i d'altra part, l'obligació de sotmetre els seus comptes anuals a la fiscalització del Tribunal de Comptes.

Des del grup parlamentari encoratgem la Cambra de Comerç a continuar treballant com fins ara per al desenvolupament econòmic i social del Principat.

Per tot l'exposat, el grup parlamentari votarà favorablement a aquest Projecte de Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

No sé si algú més desitja intervenir...

Si no hi haguessin més intervencions i si no hi ha objecció tampoc vist el manifestat, proposo l'aprovació del Projecte de Llei per assentiment.

Declaro aprovat el Projecte de Llei.

Passem al cinquè punt de l'ordre del dia.

5- Examen i votació del Projecte de Llei del Codi de procediment civil.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat en el Butlletí número 93/2018, del 4 d'octubre.

Intervé per exposar l'informe de la comissió el M. I. Sr. Carles Jordana, nomenat ponent per part de la comissió. Teniu la paraula.

El Sr. Carles Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

El proppassat 3 de setembre la Comissió Legislativa d'Interior em va nomenar ponent del Projecte de Llei del Codi de procediment civil, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa d'Interior va examinar en les reunions mantingudes els dies 3, 10, 17 i 24 de setembre, i el primer d'octubre el referit projecte de Llei així com les 38 esmenes presentades: 30 per part del Grup Parlamentari Demòcrata i 8 per part del Grup Parlamentari Mixt, PS.

D'aquestes, se n'han aprovat 20 per unanimitat, 4 per majoria i 4 han estat retirades per ser transaccionades i posteriorment aprovades per unanimitat; de la resta, 5 no han estat aprovades per la comissió, i finalment 5 han estat retirades.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Govern, té la paraula el ministre, Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Si el Consell General aprova avui el Projecte de Llei del Codi de procediment civil -en el qual el Govern ha estat treballant al llarg dels últims anys- Andorra farà un pas decisiu en el camí de dotar el seu ordenament jurídic de major seguretat i transparència.

Com les conselleres i consellers saben perfectament, el nostre país no va viure el procés codificador del dret que la majoria de països europeus i llatinoamericans van dur a terme al llarg del segle XIX. Andorra es va mantenir com una illa enmig d'una Europa plenament codificada fins ben entrat el segle XX.

Al llarg de les últimes dècades, el nostre país ha viscut una positivació progressiva del dret que està configurant un procés de codificació adaptat a la nostra realitat -marcada per l'estabilitat institucional i el reformisme- i respectuós amb la tradició jurídica andorrana i, per tant, allunyat de la pirotènia conceptual i la voluntat de fer tabula rasa que van caracteritzar la codificació vuitcentista.

En la passada legislatura es va fer un avenç important amb la positivació i sistematització del dret de successions, i en la present legislatura el Grup Parlamentari Demòcrata ha estat treballant en el mateix sentit pel que fa al dret de la persona i de la família.

Però tant o més necessària que la codificació del dret material era la codificació en matèria processal. Perquè si alguna cosa ha canviat en el dret civil des dels temps del *ius commune* fins als nostres dies, ha estat precisament el procediment, la via per dirimir els litigis i adoptar una decisió fonamentada en dret. La codificació del dret processal civil era doncs,

encara més urgent que la codificació del dret material civil.

Aquesta necessitat ja es va posar de manifest en el moment d'aprovar-se la Constitució. Fins aleshores, diversos decrets dels delegats permanents i dels veguers -que anaven des de l'any 1918 fins al 1986- regulaven de manera fragmentada el procés civil. El desembre de 1993, el Consell General va aprovar la Llei transitòria de procediments judicials per adaptar la regulació anterior al nou marc constitucional; i ja aquella llei establia que calia elaborar una "Llei general de procediments", i deixava aquesta feina, vista la complexitat, per a la "nova legislatura".

És ben sabut per molts professionals del dret que res no dura tant com les disposicions o les lleis transitòries. I aquest seria un bon exemple, perquè la "nova legislatura" a què es referia la llei transitòria de 1993 no va ser la primera legislatura constitucional que es va estendre de 1993 a 1997, ni la segona, ni la tercera, ni la quarta, ni la cinquena.

No va ser fins a la sisena legislatura constitucional, és a dir, la passada, que el Govern va posar fil a l'agulla en la redacció del Projecte de Llei del Codi de procediment civil. El 2012 l'Executiu va crear una comissió integrada per experts en dret processal civil, batlles, magistrats, fiscals, secretaris judicials, procuradors, amb posterioritat saigs i, evidentment, consellers generals. Aquesta comissió ha treballat amb un criteri exclusivament científic i tècnic per concloure un text que avui sotmetem a votació que comprèn una regulació senzilla, ordenada i sistemàtica de les institucions i normes processals.

Una regulació que respecta i continua la tradició jurídica andorrana -de la qual ens sentim orgullosament hereus- i que també està atenta i inclou totes les innovacions referides a les noves tecnologies pel que fa a les comunicacions processals i a la documentació de les actuacions.

El resultat és una llei de 439 articles, agrupats en cinc llibres, i complementats per quatre disposicions addicionals, cinc disposicions transitòries, una disposició derogatòria i 29 disposicions finals, que els grups parlamentaris presents en aquesta Cambra coneixen des de fa temps perquè han tingut ocasió de participar en els treballs previs a l'entrada a tràmit parlamentari del Projecte de llei.

La voluntat de consens, juntament amb el rigor tècnic, ha estat la tònica d'aquests anys de treball de redacció del Projecte de llei del Codi de procediment civil.

Un Codi que està regit pels principis propis de la jurisdicció civil, com són els d'audiència i igualtat de les parts en el procés, el principi dispositiu i el d'aportació de part. Així mateix -i aquesta és,

probablement la novetat principal- el Codi limita el principi d'escriptura a l'inici del procés, i és el principi d'oralitat el que preval en la resta de passos processals. Això s'ha de traduir, sens dubte, en una major agilitat dels processos civils i en una descongestió de l'Administració de Justícia que seran positives per a l'economia i la societat en el seu conjunt.

Aquest resultat també s'aconsegueix gràcies a una simplificació dels procediments i de les normes que els regulen: al costat de l'oralitat, la concentració d'actes i la immediació dels batlles i magistrats marquen tots els passos processals. Així mateix, s'unifiquen els terminis per contestar, recórrer i acomplir els diferents tràmits, i es concentra la pràctica de la prova en el judici oral. Un procés més àgil, més oral i més senzill. Aquesta és la divisa del Codi de procediment civil que aquesta Cambra debat avui.

El Projecte de llei preveu dos grans classes de procediments. Per a litigis amb una quantia igual o superior als 20.000 euros o de quantia indeterminada es preveu un procediment ordinari, que consta de demanda, contesta, audiència prèvia i judici oral; per a litigis amb una quantia inferior als 20.000 euros, així com per a incidents sense un procediment específic i procediments especials, es preveu un procediment abreujat, que consta de demanda, contesta i judici oral.

La sentència que es dicta en el procediment només és susceptible de recurs d'apel·lació si la quantia supera els 1.500 euros.

Com he dit abans, l'únic moment del procediment en què regeix el principi d'escriptura és el moment inicial: la demanda es presenta per escrit i, a partir de la presentació, el demandat té vint dies hàbils per presentar contesta, també per escrit. No hi ha rèplica ni dúplica i la demanda només es pot ampliar abans de la contesta del demandat. Demanda i contesta han de contenir totes les al·legacions i els fonaments de dret i s'han d'acompanyar dels documents i dictàmens pericials. Així mateix, la contesta ha de contenir totes les excepcions processals i de fons.

D'aquesta manera s'aconsegueix concentrar els tràmits processals i evitar dilacions innecessàries del procediment.

El mateix succeeix en els tràmits de l'audiència prèvia -només present, ho he dit abans, en el procediment ordinari- i el judici oral. L'audiència prèvia consisteix a oferir a les parts la possibilitat d'arribar a un acord, així com a resoldre les excepcions processals, delimitar l'objecte del litigi i proposar i admetre proves; el judici oral és el moment central del procediment -tant en l'abreujat

com en l'ordinari- en què es practiquen les proves de forma concentrada -sempre i quan sigui possible-, es vehicula l'interrogatori lliure de les parts i els testimonis, i finalitza amb unes conclusions orals, que es poden complementar succintament per escrit dins dels 5 dies hàbils següents.

A més, en el procediment ordinari, si durant l'audiència prèvia les parts estan d'acord en els fets i la controvèrsia només rau sobre la qualificació jurídica dels mateixos, no hi ha judici oral i es dicta sentència de forma immediata.

Evidentment, tot procediment -ordinari o abreujat- es pot complementar amb les diligències per a millor proveir, previstes per practicar aquelles proves que no s'han pogut practicar en el judici oral per causes alienes a les parts o aquelles proves acordades d'ofici pel tribunal quan sigui imprescindible per dictar sentència, però mai per suplir la inactivitat de les parts.

Els procediments ordinari i abreujat es complementen amb sis procediments especials, que se substancien seguint l'esquema del procediment abreujat amb algunes modificacions.

El procediment d'injunció, que és una solució ràpida i eficaç per cobrar deutes documentals que es poden acreditar de manera suficient pel creditor. En aquests casos, el tribunal dicta un requeriment de pagament que -si no hi ha oposició- és executiu sense cap altre tràmit. Fins ara aquesta via estava limitada a litigis de fins a 3.000 euros i ara queda oberta de manera general; el procediment de tutela sumària, que és un procediment urgent per a la tutela de drets en determinats supòsits com els interdictes d'obra nova o possessoris, la suspensió d'acord societaris, el cessament provisional d'activitats o la sol·licitud del deute d'aliments, entre d'altres. En aquests casos, si hi ha prou acreditació documental, tot el procediment se substanciat en un total d'entre vuit i deu dies hàbils; i els procediments d'arrendaments, laboral, de família i de modificació de la capacitat, als quals s'apliquen les normes del procediment abreujat, però se'n redueixen els terminis fins a un total de tretze dies hàbils per contestar, admetre proves, assenyalar el judici oral i dictar sentència.

Tot plegat configura, com he dit, un marc processal relativament senzill, amb pocs passos que concentren la majoria d'actuacions i on preval el principi d'oralitat. Aquesta reforma s'hauria de traduir doncs en una major agilització i descongestió de l'Administració de Justícia. Un efecte que, evidentment, no es produirà del dia a l'endemà, però que -ben segur- es farà palpable a mitjà i llarg termini.

Agilitzar l'Administració de Justícia, sense perdre -ans al contrari, augmentant la seguretat jurídica- ha estat un dels objectius principals del Ministeri de Justícia en els darrers anys. És amb aquest objectiu que vam iniciar la passada legislatura una reforma global de l'Administració de Justícia, que vam definir clarament la carrera judicial i que vam externalitzar l'execució de sentències civils i actes administratius. I és amb aquest mateix objectiu que avui demano als membres del Consell General que votin favorablement aquest Projecte de llei.

No vull acabar, Sr. síndic, sense fer un reconeixement a totes les persones que han participat en aquest procés d'elaboració del Codi de procediment civil; que són moltes. He citat abans els diferents grups que integraven la comissió que hi ha estat treballant. Crec que avui pertoca agrair especialment la participació dels membres del Consell General en aquesta comissió de treball, perquè gràcies a la seva participació activa i a l'esperit de consens que va presidir la comissió s'ha pogut agilitzar molt la tramitació parlamentària del Codi de procediment civil.

D'altra banda, crec que també cal ser agraïts amb el passat. Hem dit abans que el Govern i el Grup Parlamentari Demòcrata no aborden el procés de codificació del dret civil des de la perspectiva del que va ser la codificació del segle XIX. No ens creiem investits de cap legitimitat extraordinària, no tenim una confiança cega en el poder gairebé taumatúrgic de la llei positiva a l'hora d'ordenar la societat i de resoldre els conflictes, no volem fer tabula rasa amb el passat ni renunciem -sinó tot el contrari- al pòsit de decantació que -al llarg dels segles- ha anat configurant l'ordenament jurídic andorrà.

Per això avui cal mirar enrere i saber agrair la feina dels delegats permanents i dels veguers que, al llarg del segle XX, van anar actualitzant el nostre dret processal. A ells els va tocar viure una època en què Andorra canviava molt ràpid i el nostre país vivia en pocs anys les transformacions que a d'altres llocs havien trigat segles a produir-se. Ells van saber anar acompanyant els canvis socials amb canvis legals; amb un esperit equilibrat, respectuós i reformista.

Amb el mateix esperit que aquesta Cambra, espero avui, votarà favorablement a favor del Projecte de llei del Codi de procediment civil.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sra. Judith Pallarés teniu la paraula.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs avui, després d'un laboriós procés podem passar a considerar, prendre en consideració, i votar aquest text, el Codi de procediment civil. Jo no entraré a valorar, avui en aquesta intervenció, l'ampli contingut que és important i necessari i que sense cap dubte ha explicat el ministre i jo no ho podria fer millor que ell -segurament em faria mal si ho provés-, però tampoc entraré a explicar les bondats i imperfeccions que aquest Codi pot contemplar.

La modernització i la millora de les relacions entre les institucions i els ciutadans són obligació de l'Estat i hem d'entendre que això és una acció que ha de ser dinàmica i continuada. El Codi de procediment civil persegueix aquesta voluntat, una justícia adaptada als temps actuals i que millora les relacions entre la Justícia, els seus ciutadans i els procediments que s'han d'emprar per executar-la.

Els lliberals hem estat presents en les reunions de treball i hem seguit amb molt interès tot el procés de consulta i de debat del contingut d'aquesta Llei. També hem tingut l'ocasió de participar aportant els nostres comentaris en allò que vam considerar necessari i que, hem de dir, van ser comentats i acceptats de bona manera.

El procés de participació i consulta, que ha estat llarg i molt tècnic, i on tots els actors implicats han pogut participar, i on també s'han convidat als membres de la Comissió d'Interior doncs, va ser veritablement positiu i crec que va donar molts bons resultats.

De fet jo li vull agrair, crec que ja ho vaig fer en el seu moment de forma personal, ja que aquesta Llei és de gran envergadura i requereix un treball profund i rigorós. Tot i així, lamento que de vegades el Govern no hagi emprat aquesta mateixa forma de procedir amb altres textos legals, com per exemple amb la Llei de la funció pública, on un format de les mateixes característiques segurament hagués pogut ajudar a solucionar molts dels debats que tenim avui en dia.

Igualment pensem i considerem que són molts els textos que necessiten d'un temps de treball igual d'important com el que s'ha procedit amb aquesta codificació del procediment civil.

Vostè ja ho sap Sr. ministre, que tot i la meva formació bàsica en dret jo no sóc jurista i penso que tampoc no cal ser-ho cap de nosaltres per entendre que la justícia si és lenta, no és justícia.

Els ciutadans quan estan implicats en qualsevol cas jurídic, en aquest cas parlem de qüestions civils, volen solucions i les volen de forma ràpida, i és un dret i és la nostra obligació facilitar-ho.

Aquest ha estat el nostre criteri, al seguir aquest debat i aquesta discussió quan hem estat a la taula, l'intentar defensar el fet de què tots els procediments quan es revisaven dins d'aquest codi afectessin al ciutadà sempre de forma positiva, i de fet pensem que així ho serà. Es simplifiquen els procediments, ho ha explicat molt bé, es redueixen terminis i s'obliga a totes les parts implicades -també als batlles- a complir amb aquests terminis que s'emplenen i que es redueixen.

La instauració del procés oral és una de les grans novetats. He pogut constatar dins del treball de la taula amb la qual formàvem part que representarà un canvi i un esforç important per a tot el col·lectiu jurídic i entenem que no serà evident aquesta implementació però que sense cap dubte facilitarà l'agilització de molts dels processos com ja ha explicat el ministre. Això sí, un cop que la nova Seu de Justícia entri en funcionament però tot i així hi haurà prou temps perquè tothom es pugui preparar per aquests canvis.

El Codi no és perfecte. Si alguna cosa he pogut també veure és que la implementació doncs, com deia, no serà fàcil i fins que no estigui en ple rodatge no es podrà percebre que funciona molt bé i que no funcionarà en cap cas, o que potser en algunes de les expectatives no s'arriben a complir. Però, això significarà que amb molta probabilitat s'haurà de revisar amb algunes qüestions en el futur, i aquí el meu comentari en relació a què aquesta codificació segurament serà dinàmica quan veiem com es pot implementar.

Però ara mateix la reforma que tenim, la que es presenta en aquest Codi de procediment, en la seva essència la considerem necessària, i si s'implementa amb èxit serà un pas endavant important i vull felicitar-lo a vostè i també a tots els membres que van formar part d'aquesta gran tasca i d'aquest treball en tot allò que han pogut aportar i per això nosaltres votarem favorablement.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Seré molt breu perquè penso que el ministre ha fet una explicació molt detallada de tot el Codi de procediment civil, per la qual cosa penso que el més important potser no és entrar, és important de

disposar d'un Codi de procediment civil però, penso que el que s'ha de remarcar, que també ho ha fet la Sra. Pallarés, és el treball en equip que hi ha a darrera, i amb això també m'afegeixo a agrair-li doncs que aquest treball sigui fruit d'aquest consens, d'aquest grup d'actors implicats entre experts i persones del món judicial que han arribat a un temps consensuat i que realment millorarà tots els procediments amb l'objectiu sobretot de promoure un sistema judicial, com també s'ha dit, més àgil i més eficient. Penso que era un treball necessari, important i per aquest motiu li donaré suport.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També dins del Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de Llei presentat del Codi de procediment civil, és fruit d'un llarg treball, i hauria de servir per dotar-nos d'un mecanisme de regulació processal en els procediments civils, i que avui dia esdevé necessari.

La necessitat d'un marc general que garanteixi els drets dels ciutadans, en un entorn segur, i que eviti allargaments innecessaris dels processos judicials es feia del tot indispensable. En tot cas, les virtuts del projecte ja ens les ha explicat el ministre. Tot aquest procés era un procés molt llarg i prova d'això són les manifestacions fetes pel ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior que a finals del 2012 deia que el Projecte de Llei entraria en vigor abans de finals de la legislatura anterior, però aquest no és el problema, més val dedicar els passos de temps necessaris i disposar d'un bon projecte de Llei que acaba fent un mal resultat degut a la precipitació.

En tot cas en aquell moment el Govern va optar per aprovar la constitució de la comissió d'experts per l'elaboració d'un avantprojecte de Llei formada per representants del Consell Superior de Justícia, el Ministeri de Justícia i Interior i el Col·legi d'Advocats d'Andorra, sense oblidar-me de la participació de dos assessors externs de procedència espanyola.

Finalment i a partir d'aquest any els consellers generals de la Comissió Legislativa d'Interior vàrem tenir l'ocasió de participar en una revisió del Projecte de Llei juntament amb altres col·lectius del món judicial, fiscals, secretaris judicials, saigs i procuradors entre altres.

Doncs bé, un repte d'aquesta magnitud únicament es pot dur a bon terme amb un màxim consens, entenent que un consens absolut és pràcticament impossible d'assolir.

Tot i així i al meu entendre, el Projecte de Llei és excessivament ambiciós, i pateix d'una exagerada transposició del dret espanyol.

Per altra banda, el pas decidit que es fa en adaptar la Llei als procediments informàtics sense disposar de les garanties d'una Llei de procediments digitals, és un salt al buit perillós, i més si recordem que la Batllia depèn de la gestió i manteniments de programaris situats en territori estranger.

És una Llei que acabarà afavorint en excés els gabinets d'advocats amb molts mitjans i perjudicarà l'exercici dels advocats que treballen individualment o amb pocs mitjans.

Al meu entendre el Projecte de Llei hauria d'haver comptat amb una participació més àmplia del col·lectiu d'advocats incloent aquells que no es consideren representats pel Col·legi d'Advocats, i establir un Codi de procediment civil més apropiat a la realitat del nostre país.

Per tot l'exposat, no donaré suport al projecte de Llei presentat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També dins del Grup Mixt, pels consellers del PS, Sr. Gerard Alís.

El Sr. Gerard Alís:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Sotmetem a consideració de la Cambra la Llei del Codi de procediment civil. Dit text, té per objecte codificar i regular el conjunt dels procediments civils.

Com els meus companys ho han fet no m'estendré jo en el contingut del mateix, doncs, a banda del contingut tècnic del mateix, el ministre àmpliament ha pogut fer-ho.

Molt resumidament destacarem que el text suplirà les mancances existents en el nostre ordenat en matèria de processos civils, completant i també modernitzant les normativa aplicable en l'actualitat.

Al nostre entendre el text aportarà seguretat jurídica en la tramitació dels procediments judicials civils, disposant d'una norma concreta i completa que reguli els mateixos així com les casuístiques que es poden donar lloc en el dia a dia. També permetrà

agilitzar aquells procediments, incorporant-se una major concreció dels terminis i implementant una part oral en el procediment que ha de permetre resoldre les qüestions a litigi de manera més ràpida.

Cal destacar, com també ho han fet els que m'han precedit, que el text ha estat treballat amb el conjunt dels operadors jurídics del nostre país, principals afectes pel seu desplegament i posada en pràctica, gaudint d'un ampli consens. No obstant això, sempre queden discrepàncies tècniques les quals únicament l'aplicació pràctica del Codi permetrà evidenciar si han de ser millorades o no. Alhora cal ser conscients que l'aplicació pràctica del Codi requerirà un procés d'adaptació important per part dels operadors de la justícia, els quals de ben segur faran els esforços necessaris, però que tindran a curt termini un impacte sobre el funcionament de la justícia, que a mitjà i llarg termini millorarà i serà més eficient. En aquest sentit, creiem que caldrà estar atents al retorn que els operadors de la justícia donin de la seva aplicació per tal de poder corregir, si escau, les difusions que puguin sorgir, amb consens i agilitat també, garantir l'eficàcia de la reforma dels procediments civils que avui adoptem.

Entenent doncs que el text aporta una millora substancial en la justícia del nostre país, havent de donar més seguretat jurídica i més agilitat i eficiència a la tramitació dels processos civils, els consellers socialdemòcrates donarem suport al Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També dins del Grup Mixt, pels consellers d'Unió Laurediana i consellers Independents de La Massana, Sr. Josep Pintat, teniu la paraula.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei del Codi de procediment civil que avui ens ocupa, té com a finalitat donar seguretat i transparència tant en el marc jurídic substantiu com als procediments d'enjudiciament, cobrint al mateix temps el dèficit en matèria processal civil que Andorra té en aquest àmbit.

Actualment, només es disposa d'una regulació fragmentada i no adaptada completament al Marc constitucional.

Des del Grup Unió Laurediana i Independents de La Massana compartim, que aquest impuls codificador, donarà resposta a les transformacions profundes que experimenten les societats modernes, és a dir, procediments àgils i senzills, respectuosos amb els

drets fonamentals, prescindir de formalitats vàcues i tràmits innecessaris, que impedeixen, i dificulten el dret de demanar i d'impartir justícia.

En definitiva, aquest text adapta el contingut de la legislació processal vigent a les necessitats actuals i a l'experiència pràctica amb una única finalitat, resoldre les demandes, en un termini de temps raonable, mitjançant un sistema procedimental, que permeti als tribunals, dictar sentències fonamentades.

Així doncs, vist tot l'anteriorment exposat i atenent el fet de què el present Projecte de llei ha estat consensuat pels diferents col·lectius de l'Administració de Justícia i els seus col·laboradors juntament amb el Col·legi d'advocats, el nostre vot serà favorable.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula la consellera, Sra. Sofia Garrallà.

La Sra. Sofia Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei del Codi de procediment civil culmina el conjunt de reformes realitzades en relació amb la Justícia, endegades farà aviat vuit anys.

El Grup Parlamentari Demòcrata considera que es tracta d'una llei moderna i útil, que fixa uns procediments àgils i alhora senzills, per a què es pugui impartir justícia en un termini de temps raonable. De fet, s'ha buscat conjuminar la modernitat amb la tradició jurídica andorrana.

Sí que voldria destacar, com també ho ha fet el ministre i algun dels grups parlamentaris que m'han precedit, que el Codi introdueix la major novetat - gosaria dir- que és l'oralitat, oralitat especialment en primera instància. Per bé que l'inici del procediment amb els escrits de demanda i contesta continuarà escrita, posteriorment l'oralitat prevaldrà tant en l'audiència prèvia al judici oral com en la pràctica de proves.

Quant als procediments, també ho ha exposat el ministre extensament i per això tampoc hi entraré, en preveu dos tipus: l'ordinari i l'abreujat.

Sí que voldria destacar també un altre dels canvis que és la competència per conèixer de tots els processos civils en primera instància, competència que correspondrà al batlle com a tribunal unipersonal, mentre que l'apel·lació continuarà, com

fins ara, essent coneguda per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

Només he destacat algunes de les novetats introduïdes pel Projecte de Llei del Codi de procediment civil, compte tingut que el ministre Espot ja ha entrat extensament.

Considerem que també s'ha de tenir en compte que fruit de les esmenes presentades -30 per part del nostre grup parlamentari-, el treball en comissió ha permès precisar i millorar la redacció d'alguns preceptes, adaptant-los a les lleis vigents com ara a la Llei del saig, la Llei dels notaris o el Conveni de les Nacions Unides relatiu als drets de les persones amb discapacitat.

Ja per concloure i reprenent l'exposició de motius, el Codi de procediment civil permetrà que Andorra disposi d'una regulació processal moderna i completa del procés civil, regulació que s'afegeix a la ja existent en matèria processal administrativa i penal.

No voldria acabar, però, sense felicitar al Govern, i més concretament al ministre Espot, així com a tots els membres que participen en la comissió de treball, atès que malgrat feia anys que es parlava de la necessitat d'un Codi de procediment civil, no ha estat fins avui que se sotmet a l'aprovació d'aquesta Cambra, aprovació d'aquest Projecte de Llei que de ben segur suposarà un abans i un després en matèria processal civil.

Examinat el Projecte de Llei del Codi de procediment civil, el Grup Parlamentari Demòcrata hi votarà favorablement.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, molt breument Sr. síndic. Gràcies. Només per agrair el suport gairebé unànime dels consellers d'aquesta Cambra a aquest Projecte de Llei que, com he explicat anteriorment, crec que serà de gran calat i de gran importància pel futur de l'Administració de justícia del nostre país.

I dit això, sí que voldria fer un parell de mencions molt ràpides a algunes manifestacions que ha fet el Sr. Naudi que jo crec que no s'adeqüen a la realitat.

En qualsevol cas, la crítica segons la qual aquesta Llei és una transposició d'una llei espanyola jo no la puc compartir. És veritat que comparteix certs principis o certs aspectes propis de la "*Llei de*

enjuiciamiento civil" però, bàsicament és el principi d'oralitat, i aquí només es podien escollir dos sistemes diferents: el sistema que fa primar l'oralitat o el sistema que fa primar l'escriptura. És cert que a Espanya fa primar l'oralitat, però hi ha molts altres països del nostre entorn jurídic que també fan primar l'oralitat, i per tant, és des d'aquest punt de vista que podem entendre que el Codi de procediment civil s'assimila a la llei espanyola. Però de la mateixa manera que hi ha aspectes similars als de la llei espanyola, també té aspectes molt similars com per exemple del "*Code de procédure civile*", per exemple. Tot el relat i ventall de principis processals a l'inici de la llei és propi, per exemple, de la llei francesa. Els terminis processals no tenen res a veure amb els de la "*Llei de enjuiciamiento civil*" sinó que són terminis molt propis de la tradició jurídica andorrana. El sistema d'execució provisional i definitiva no té res a veure tampoc amb el de la llei espanyola; i el procediment d'injunció, per exemple, és un procediment molt típic contingut en el sistema d'enjuiciamiento civil francès.

Per tant, jo crec que aquesta crítica fàcil, com li deia, no s'ajusta a la realitat.

Dit això, penso que també les seves manifestacions no deixen de ser una mica contradictòries. D'un costat diu que és impossible aconseguir a tothom i fer la unanimitat, i per un altre costat doncs sembla que treu legitimitat al Col·legi d'advocats. Vull recordar que no venia una persona en representació del Col·legi d'advocats, venien fins a mitja dotzena d'advocats en representació del col·legi i, a més a més, alguns dels consellers generals també estaven degudament assessorats per altres advocats andorrans col·legiats al col·legi que no formaven part de la Junta de Govern.

Per tant, jo crec que aquí hi ha hagut una participació molt plural i molt àmplia per part del col·lectiu d'advocats. Altra cosa és que potser vostè defensí o es faci ressò d'alguna opinió dissident d'algun altre advocat, però en tot cas, jo crec que hagués estat més útil que aquest advocat l'acompanyés en els treballs de participació de la comissió i pogués allà expressar, per boca seva o directament, la seva opinió i hagués pogut fer d'aquesta manera les aportacions pertinents per millorar el text.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Algun conseller desitja intervenir...

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, és simplement per contestar o per precisar més aviat el que deia ara el ministre. En tot cas, sí que reconeix... -i tampoc crec que sigui molt problema-, però sí que reconeix que hi ha una forta influència del dret processal espanyol.

I només una precisió, quan parlava de la legitimitat del Col·legi d'Advocats, jo en cap moment he volgut dir que no tingués la legitimitat, simplement he volgut expressar que qualsevol col·legi de qualsevol col·lectiu evidentment hi ha una junta elegida per majoria, com ha de ser, però sempre hi ha col·legiats que discrepen o que no participen plenament dels arguments de la majoria, i jo em refereixo a aquestes minories que segurament amb aquest Projecte de Llei no s'hi senten representades i, per altra banda, entenc i comparteixo com he dit en el meu exposat que feia falta que ens dotessin d'un Codi de procediment civil, però potser al final aquest treball que és llarg i segurament, evidentment no es tanca mai perquè és evolutiu amb el temps, caldrà millorar-lo i adaptar-lo als plantejaments de futur. Però, possiblement en aquest final de mandat, segurament s'ha accelerat amb excés i a mi el que em preocupa és que no es donen les garanties necessàries pels traspàs de dades amb les qüestions informàtiques, i és bàsicament això el que em preocupa.

Per tant, el meu sentit de vot anava en aquest sentit per poder exposar una mica aquestes preocupacions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sr. ministre...

Bé, si no hi ha més intervencions...

El Sr. Xavier Espot:

Molt breument.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, teniu la paraula.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, crec que tampoc hem de generar una preocupació a la nostra ciutadania.

L'objecte d'aquesta Llei no regula el traspàs de dades. En tot cas, això es farà per via d'una Llei específica que regularà aquesta qüestió del traspàs de dades i a més a més no necessita l'empara d'un Codi

de procediment civil. El que requeria el Codi de procediment civil és establir els principis generals respecte de com s'han de vehicular els actes de comunicació processal.

Per tant, jo crec, doncs, que l'aprovació d'aquesta Llei en res modificarà el sistema de traspàs de dades, i per tant crec que una vegada més aquest argument no mereixia. Evidentment, legítimament vostè pot fer el que consideri oportú però crec que no mereixia un vot desfavorable. Però, en qualsevol cas evidentment respecto plenament el sentit del seu vot.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions i a tenor del manifestat, obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sr. síndic.

27 vots a favor i 1 en contra.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de Llei.

Passem al següent punt de l'ordre del dia, el punt sisè.

6- Examen i votació de la Proposició de Llei de modificació de la Llei 32/2017, del 20 de desembre, de col·laboració entre l'Administració general i els comuns, i entre els comuns.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat en el Butlletí número 94/2018, del 4 d'octubre.

Intervé per exposar l'informe de la comissió la M. I. Sra. Maria Martisella, nomenada ponent per part de la comissió. Teniu la paraula.

La Sra. Maria Martisella:

Gràcies Sr. síndic.

El proppassat 3 de setembre la Comissió Legislativa d'Interior em va nomenar ponent de la Proposició de llei de modificació de la Llei de col·laboració entre l'Administració general i els comuns, i entre els comuns, i com a tal exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa d'Interior va examinar en les reunions mantingudes els dies 24 de setembre i 1 i 2 d'octubre la referida Proposició de llei així com les 3 esmenes que s'hi van presentar, totes elles per part del Grup Mixt-Partit Socialista. D'aquestes una s'ha rebutjat i les altres dues han retirat per posteriorment ser transaccionades i aprovades per majoria. Amb l'aprovació d'aquestes esmenes s'han modificat els articles 5 i 11 de la llei original.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Obrim el torn d'intervencions per part dels grups. Per part del Grup Parlamentari Liberal, Sra. Judith Pallarés, teniu la paraula.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument. Nosaltres vam entrar aquest text per poder modificar una errada molt simple, però és veritat que es van entrar unes esmenes com s'ha comentat en aquest informe del Ponent i a les quals nosaltres també vam votar favorablement perquè enteníem que modificaven el text original. Per aquesta raó, tal com ho vam fer a l'inici, també votarem favorablement.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, no sé si voleu dir alguna cosa.

Des de la tribuna, si us plau.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només dir que el vot favorable... que votaré favorablement a aquesta Proposició de llei perquè no era una altra cosa que modificar una errada tècnica que hi havia en el text original, per la qual cosa el vot és favorable.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També dins del Grup Mixt per SDP, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, malgrat es tracti d'una modificació d'un projecte de llei de millora, el Projecte de llei entenc que tan sols estableix els instruments i els procediments administratius per articular el principi de lleialtat institucional i col·laboració entre l'Administració general i els comuns, i entre els comuns.

Malgrat el Projecte de llei configura els procediments i dona més cobertura legal per articular les formes de col·laboració als comuns i entre ells, cal recordar que això ja ho poden fer fins a la data els comuns, amb totes les garanties emparats pel principi d'autogovern establert a la Constitució.

Sembla com si ara el poder legislatiu els atorgués una nova competència.

Però per altra banda, cal dir que el projecte de llei crea una nova figura jurídica, la de la mancomunitat que, malgrat estigui sota la tutela de les corporacions locals que en formin part, acaba generant un nou òrgan amb personalitat jurídica pròpia, amb les úniques limitacions que estableixin els representants comunals que hi participin però també les que estableixin els seus propis estatuts.

Estatuts que els hi poden atribuir les potestats normatives, organitzatives, tributàries i financeres, les expropiatòries i d'execució forçosa, i sancionadora entre altres.

Dit d'una altra manera es podria acabar convertint en el vuitè comú. I aquí neix la paradoxa, la finalitat per la qual es volen crear les mancomunitats per tal d'optimitzar els recursos, finalment pot acabar tenint l'efecte contrari esdevenint una administració paral·lela nova.

Una vegada més la majoria de DA s'emmiralla en figures de gestió administrativa espanyoles creades per gestionar comunitats petites disgregades dins del territori i separades entre elles per distàncies importants, o de gestió de serveis en ciutats mitjanes que res tenen a veure amb la realitat andorrana.

Aquest projecte de llei, una vegada modificat evidencia que de res haurà servit la reforma de la llei de competències comunals, quant per una altra banda es configuren noves figures jurídiques en paral·lel amb aquesta llei marc.

Al meu entendre aquest projecte de llei acabarà limitant el principi d'autogovern dels comuns, alhora que es traduirà en un impacte de tràmits més feixuc i costós per la butxaca dels ciutadans.

En lloc d'agilitzar l'Administració i fer-la més sostenible en recursos i estalvis s'acaba fent la inversa.

Per tot l'exposat, el meu vot no serà favorable al projecte de llei presentat en coherència amb l'anterior vot.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, pels consellers del PS, Sr. Gerard Alís.

El Sr. Gerard Alís:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, sotmetem a debat una modificació de la llei de col·laboració entre Administració general i comuns i entre comuns, que fou adoptada per aquesta Cambra el 20 de desembre de 2017.

Sense voler reiterar el debat que ja vam tenir en aquell moment, recordaran que no compartim en el fons aquesta llei, entenent que suposa la creació de noves entitats públiques, amb el que això comporta des d'un punt de vista de contractació d'assessors, de personal, d'informes i estudis, o altres, és a dir amb la generació de més despesa pública.

Ja vam reprotxar en el seu moment que el projecte de llei presentava moltes mancances, i s'evidenciava que havia estat presentat amb una voluntat que les mancomunitats no tinguessin cap mena de control. Malgrat que el text va ser millorat en base al treball en comissió efectuat en aquell moment, aquelles circumstàncies van fer que no hi vam donar suport.

La proposició de llei que avui es sotmet a debat té per finalitat procedir a la correcció d'un error de remissió en un article, sense modificar el fons del text.

El treball en comissió ha permès al nostre entendre millorar encara més alguns aspectes del text. Així en base a les nostres esmenes s'ha pogut incorporar limitacions a la contractació de nou personal i sobretot deixar clara la submissió de les mancomunitats a la fiscalització de les intervencions comunals i a la normativa de les finances comunals.

Hem de lamentar però que no s'ha volgut plasmar en la llei l'obligació de tenir una representació de les minories comunals en els consells de les mancomunitats; la majoria de DA entén que això ha

de ser regulat pels estatuts de cada mancomunitat, però ens sembla que es perd així un mecanisme legal de control, control polític en aquest cas, que al nostre entendre serviria per contrarestar algunes de les mancances que en el seu dia vam exposar.

Dit això, entenem amb l'actual modificació, almenys quedarà assegurat el control financer sobre les mancomunitats i sobretot el control de l'endeutament públic. En aquestes circumstàncies, i malgrat el nostre desacord amb el referit text, entenem que s'han d'incorporar millores importants, i per això ens abstindrem en la votació.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pels consellers d'Unió Laurediana- Consellers Independents de la Massana, Sr. Josep pintat, teniu la paraula.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a aquest Ple la Proposició de llei de modificació de la Llei 32/2017, del 20 de desembre, de col·laboració entre l'Administració general i els comuns, i entre els comuns.

La present proposició, únicament, pretenia corregir una errada en la remissió a un article.

En efecte, l'apartat 2 de l'article 3, "Informació mútua, de la vigent Llei 37/2017", fa remissió a l'apartat 3 de l'article 1.

Ara bé, aquest darrer apartat no consta en la Llei 32/2017 del 20 de desembre, de col·laboració entre l'Administració general i els comuns, i entre els comuns.

Per tant la present proposició corregeix aquest error, i a més, s'ha aprofitat per modificar també els articles 5 i 11 de l'esmentada llei per tal de, precisar més, la modalitat de creació de la mancomunitat d'obres i serveis.

Aquest fet ens ha d'alertar a tots plegats que hem de ser més curosos en el desenvolupament de la tasca parlamentària.

No pot ser que es publiquin al BOPA lleis, que entrin en vigor, l'endemà de la seva publicació, i siguin inaplicables.

Legislar així no és cap garantia de seguretat jurídica, ans el contrari.

I aquest comentari no és en va, tenint en compte, el gran nombre de lleis, que estan avui a tràmit

parlamentari. Totes elles d'una complexitat considerable.

Seria raonable, i en dirigeixo a tots els grups, i especialment al Grup Demòcrata, prioritzar els textos que han de veure la llum, abans del final d'aquesta legislatura.

Seria una bona notícia per a tots els nostres ciutadans. En tot cas si en volen parlar, hi estem disposats.

Fetes aquestes observacions, el nostre vot serà favorable.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula la Sra. Maria Martisella.

La Sra. Maria Martisella:

Gràcies Sr. síndic.

La present proposició de llei pretenia únicament corregir una errada en la remissió a un article de la vigent llei de col·laboració entre l'Administració general i els comuns, i entre els comuns.

Ara bé, tal i com han dit els consellers que m'han precedit, els treballs en comissió han permès anar més enllà i clarificar encara més l'obligació del ple sotmetiment de les mancomunitats a les lleis de finances, sostenibilitat i contractació públiques.

Val a dir que, en els treballs del projecte de llei original, aquell que va donar lloc a la llei vigent, les propostes de transacció que vam plantejar en aquest mateix sentit no van ser acceptades pel PS.

És precisament per aquesta raó, és a dir que en el seu dia el PS no va voler acceptar les esmentades propostes de transacció, que vam rebre amb estranyesa i sorpresa les esmenes que han presentat ara a la proposició de llei que avui sotmetem a examen i votació.

I dic "amb sorpresa" perquè les seves esmenes d'ara responen exactament a les mateixes propostes de transacció que aleshores no ens van voler acceptar.

Tot sigui dit, aquesta era una voluntat que ja va ser introduïda al projecte de llei inicial gràcies al Grup Parlamentari Liberal (abans de la seva escissió) que va transaccionar les seves esmenes i va introduir aquestes referències a l'exposició de motius.

És cert que l'exposició de motius només té valor interpretatiu i no normatiu, però en qualsevol cas és essencial per conèixer de manera clara i inequívoca la voluntat del legislador.

En fi, sense entrar a valorar els motius del PS, -que pel que hem vist no són de fons, sinó més aviat de voler captar l'interès mediàtic, mal li pesi Sr. López-, el Grup Parlamentari Demòcrata va tornar a presentar les mateixes propostes de transacció que ja havíem presentat ara fa un any.

Aquesta vegada, però, i amb l'afegit d'alguna puntualització, les hem pogut aprovar i, per tant, ens congratulem que avui se'ns presenti la possibilitat de tenir una llei més clara i molt millor.

En conseqüència, i per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Demòcrata votarà favorablement a la proposició de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Govern, té la paraula...

No hi ha intervenció per part del Govern...

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sr. Gerard Alís.

El Sr. Gerard Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només per precisar una mica.

Dues qüestions importants.

Primer, s'ha introduït una cosa que no està en les propostes de transaccions que és que l'endeutament que puguin generar les mancomunitats computi en l'endeutament comunal, que no es reflectia en el text i tampoc es reflectia en les propostes de transacció, i que agraeixo que hagin acceptat perquè creiem que és important.

I en segon lloc, ja vam parlar d'aquest tema en comissió, però els blocs de transaccions com es proposaven, no es podien permetre ser acceptaves en aquell moment malgrat certament algunes de les modificacions que ara s'han acceptat, d'una certa manera eren proposades allà, però com he dit han estat millorades.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sra. Maria Martisella.

La Sra. Maria Martisella:

Gràcies Sr. síndic.

Permeto discrepar Sr. Alís, perquè la cara que se li va quedar a vostè a la comissió quan li vaig ensenyar les propostes de transacció, és la mateixa que la meua quan va llegir les esmenes. Vull dir que es va quedar parat també. Perquè va veure que eren quasi bé les mateixes, sinó que les hem puntualitzat.

El que era el tema referent al sostre d'endeutament, se'n va parlar. Però el seu company, el Sr. López que era quan vam debatre inicialment la llei, que estava en comissió, no va voler, no les va acceptar, no hi ha cap problema. Avui, ja ho hem dit, millorem, s'han acceptat i no hi ha cap problema.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions i vist el manifestat, obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sr. síndic.

24 vots a favor, 1 en contra i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat, declaro aprovada la Proposició de llei.

Passem al setè punt de l'ordre del dia.

7- Examen i votació de la Moció instant al Govern a què impulsí la creació d'una comissió per l'elaboració d'una Estratègia Nacional pel Comerç així com per al seguiment del pla estratègic del turisme de compres.

La moció fou publicada en el Butlletí número 94/2018, del 4 d'octubre i no s'hi han presentat esmenes.

Per defensar la moció presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs juntament amb els M. I. Srs. Gerard Alís Eroles i Rosa Gili Casals, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt, intervé el Sr. Pere López. Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Llegiré en primer lloc la moció i després, en tot cas, faré una exposició de les seves motivacions.

La moció presentada diu: "*Vist que el sector comercial està experimentant canvis importants vinculats als nous àmbits de compra així com a noves demandes per part dels consumidors.*

Vist que les dades assenyalen una disminució de vendes de forma continuada i sostinguda en el temps.

Vist que el Pla estratègic de turisme i de compres impulsat pel Govern conté propostes i iniciatives que poden ser interessant, positives però que el seu desenvolupament no s'està produint al ritme que seria necessari, especialment per a un sector que necessita solucions amb rapidesa.

Vist que en aquesta recerca de solucions és important comptar amb la participació dels agents econòmics implicats però també amb la dels diferents grups polítics, com així es demana des de la Cambra de Comerç o des d'associacions de comerciants.

El Consell General adopta el següent Acord:

S'insta al Govern a què impulsí la creació d'una comissió per l'elaboració d'una Estratègia Nacional pel Comerç així com per al seguiment del Pla estratègic del turisme de compres, que incorpori representants dels diferents agents econòmics així com dels grups polítics amb representació al Consell General per poder treballar de forma conjunta i amb consens les solucions per a la situació d'un sector clau per l'economia andorrana."

I un cop llegida la moció, si em permeten voldria explicar una mica el context en què aquesta es produeix.

El Govern va aprovar el Pla estratègic de turisme i de compres al qual em referia el 8 de novembre del 2016 -almenys aquesta és la data que figura en el document que nosaltres tenim.

Aquest Pla estratègic conté 111 accions, que no són poques, accions a curt termini, accions a mitjà termini, accions que afecten a l'oferta comercial, a l'oferta turística, a l'espai urbà, a la promoció turística i moltes altres, i dins d'aquestes 111 accions, hi ha 11 accions catalogades com a prioritàries o més urgents. Accions com ara els *outlets* al Pas de la Casa, la millora dels accessos a la frontera, el Pla de gestió conjunta Meritxell-Vivand, la formació del personal, inversions claus i estratègiques com el *Cloud*, el recinte multifiral i d'altres totes elles actuacions que fins ara no s'haurien dut a terme. També és cert, és així, que hi ha altres previsions que sí s'han dut a terme: el tema dels esdeveniments esportius, per exemple, o altres de les accions que s'hi contenen.

Si entrem més en el detall de les petites accions que es contemplaven per diferents zones o diferents àmbits trobem els labels de qualitat del sector comercial com a mesures no aplicades, les ajudes a les reformes per exemple als aparadors, ajudes i promocions; la creació de dinamitzadors comercials amb diferents àrees de comerç, per exemple no només a Andorra la Vella sinó també actuacions que s'havien previst en altres zones que també tenen un caràcter comercial com poden ser no només al Pas de la Casa sinó també a Encamp, a La Massana i a d'altres.

El Projecte de promoció conjunta Vivand-Meritxell sabem que s'hi està treballant però també sabem que hi ha problemàtiques i també som conscients que algunes de les promeses que s'hi havien fet de dinamització i de formació en altres espais com per exemple Riberaigua i Travesseres, o Carlemany i Travesseres, o el cas antic no s'han dut a terme.

Les associacions de comerciants demanen... I vostè Sr. Camp s'havia compromès a tenir, com deia abans, suport, ajuda, dinamitzadors comercials per l'impuls de determinades actuacions.

Sr. Martí, si em permet... En tot cas, no sé si tindrem temps avui de fer el balanç d'aquest pla, un pla que ja han passat dos anys i que també déu tenir alguna cosa que ha caducat, entre altres per exemple, les inversions que s'hi proposaven, però el que nosaltres avui demanem és que s'hi faci un exercici de transparència, que puguem tenir accés a un seguiment clar d'aquest Pla estratègic del comerç i treballar plegats, com es diu sovint, pel futur del comerç. Sr. Martí, vostè veig que està molt mogut en aquest tema. Era present el dia de la presentació de la Cambra de Comerç en la que, per exemple, el Sr. president li reclamava aquest treball conjunt de les forces polítiques.

Si ens creiem que el comerç és un eix central de la nostra economia, si ens creiem que el comerç que està passant per dificultats, i si ens creiem que hem de treballar tots pel futur del comerç, aquesta no pot ser més que una proposta positiva i de transparència, una proposta que a més vindria a engreixar el balanç d'aquest Govern perquè la seva aplicació es produiria en aquesta legislatura.

Deixi'm, però, que pensi quina serà la reacció dels demòcrates davant d'una proposta com aquesta, ho dic abans d'escoltar la intervenció del Grup Demòcrata, i a risc d'equivocar-me i de quedar en evidència d'aquí uns pocs minuts.

Vist com porten vostès altres negociacions com per exemple el tema de la Unió Europea o el tema de la sanitat, propostes en les que també havíem de treballar plegats tots junts i en les quals fins i tot en

aquest Consell es va aprovar una resolució per un treball conjunt pel futur de la sanitat difícilment, i veient el seu tarannà, potser aquesta proposta serà ben acollida.

En tot cas, escoltarem quines són les propostes o l'alternativa que ens proposen des del Grup Demòcrata per una futura intervenció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel grup parlamentari...

Comencen amb les intervencions dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Ferran Costa, teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Ja avanço que el Grup Parlamentari Liberal donarà suport a la moció que presenta el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i també els demano que no facin elucubracions metafísiques, o si estem en aliances electorals, o no, penso que aquest suport simplement respon al sentit comú i a la coherència, a aquests dos factors, al sentit comú i a la coherència, perquè és una evidència aclaparadora vista la realitat del sector del comerç -un dels pilars cabdals de la nostra economia- que la situació doncs, deixa de ser reeixida, i és un sector que està patint i que està patint moltíssim amb la qual cosa qualsevol mesura que es vulgui implementar i qualsevol iniciativa que serveixi per ajudar a aquest sector, doncs penso que tots hi hauríem de donar suport.

També hi ha el tema de la coherència perquè justament el que planteja ara el Partit Socialdemòcrata, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, és una de les propostes que la nostra formació política recollia en el seu programa electoral l'any 2015, creiem que tant la Cambra de Comerç com el mecanisme de coordinació i de col·laboració amb les associacions de comerciants per la dinamització del sector. Per tant, sentit comú i coherència és el que fa que donem suport a aquesta iniciativa.

Recordava el Sr. López fa uns moments que és una evidència a peu de carrer que els nostres comerciants estan preocupats per les dades de visitants i pel volum de les compres perquè també mengen i tenim menys compres. I entenem també que el ministre Camp encarregat d'aquesta cartera, cartera de Turisme, doncs faci una interpretació de les dades

que és la quina és, ho entenem, però de vegades també li hem de dir que no suposen pas ni de bon tros un bàlsam terapèutic per aquell que les escolta, perquè quan diuen unes coses i la realitat és tossuda i en demanen unes altres doncs, de vegades no acaben de conjuminar les dues versions i llavors la preocupació pot ser més que evident.

És cert, també ho admetia el Sr. López, que els reptes globals que presenta el sector del comerç són importants, són difícils i seria injust no reconèixer-ho. Hi ha nous hàbits de compra, el món de la tecnologia i el món d'internet juguen un canvi important, hi ha demandes per part de la gent. Per tant, són reptes que cal donar-hi resposta i quantes més persones i més actors estiguin implicats doncs, pensem que serà molt millor.

Cal escoltar el sector, cal escoltar tots els agents implicats perquè no fer-ho, pot passar -i també ho ha mencionat el Sr. López- que sorgeixin situacions com les proposades que vostè feia de l'outlet al Pas de la Casa que ja sap vostè que molt ben vinguda aquesta proposta, per no dir un altre eufemisme, no va ser.

La qual cosa, implicant tots els actors de manera transversal pensem que fem un favor a justament trobar unes proposades que són més sostingudes i més sòlides en el temps.

Vostès van impulsar un pla estratègic del turisme de compres. Un bon document amb unes bones intencions, s'ha de reconèixer, però també li he de dir de manera clara que és insuficient, que és molt parcial i que és molt poc realista.

Aquest document són 86 pàgines. N'ensenyaré una a mode d'exemple, la pàgina 35, i eren sobre aquells pilars, aquells revulsius cabdals que segons vostè havia de girar o havien d'ajudar a estimar les compres. Recordo pàgina 35 del document. Fixi's quines eren les seves proposades: The Cloud, l'espai multifuncional, un parc d'aigües braves -que fa aigües-, el Casino... Aquests són els continguts d'aquest pla estratègic de compres, per això jo, -deixi'm que dubti-, de la seva viabilitat, vostès mateixos han admès que la meitat dels projectes en aquesta pàgina mai veuran la llum amb la qual cosa hem de ser seriosos i hem de guanyar en credibilitat, i pensem que es guanya credibilitat quan es poden implicar tots els sectors i tots els agents que hi estan compromesos, hi poden dir la seva per tirar bones proposades endavant.

Ja saben que no els agrada que els hi digui que això és un nyap... però és que ho és! Si no li agrada la paraula "nyap" doncs, "bunyol" "pitafi"... o qualsevol altra paraula que ho defineixi, però això no s'aguanta, per dir-ho planerament, Sr. Camp... No s'aguanta.

El sector necessita solucions i necessita solucions a mig i llarg termini però també amb rapidesa. És allò que en el món del màrqueting, vostès li'n diuen els "quick wins", aquests guanys ràpids i immediats.

Hem d'estar per la labor, per tant, qualsevol iniciativa que vingui en aquest sentit pensem que és més que benvinguda i nosaltres li donarem suport.

Cal tirar mesures endavant, és inajornable que esperem més. Aquest sector sabem tots que genera molt llocs de treball, que a més a més genera una elevada activitat impositiva i moltíssima activitat econòmica pel país, per tant és una obligació de tots plegats d'assentar aquest sector i assegurar els seus èxits futurs.

En aquest sentit, doncs, el Grup Parlamentari Liberal votarà a favor d'aquesta moció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Que és un repte a la situació del comerç és una gran evidència, és una evidència perquè han canviat els costums, han canviat els hàbits de compra, internet s'ha introduït de manera molt important i les generacions que vénen més joves doncs, utilitzen internet per comprar i probablement anem una mica lents en aquest canvi, tot i que he de dir que el Pla estratègic de turisme que he d'indicar que representa un horitzó 20-25, és un bon projecte. I tenia moltes expectatives que probablement algunes d'elles, com acaba de dir el Sr. Costa, doncs, algunes d'elles ja no es podran veure implantades, però no deixarà de ser un bon projecte.

Però, tot i així, segueixo insistint és un repte, és un repte que hem d'afrontar i que poc a poc hem d'anar analitzant. Hi ha la qüestió del feedback, jo penso que cada vegada que hi ha aspectes que veiem que no fallen, hem de tornar a reanalitzar i hem de ser molt proactius en aquest aspecte. Per això penso que aquesta moció, des de la meua interpretació com a mínim, no va en contra del Pla estratègic de turisme que hi ha implantat, al contrari, jo ho interpreto -i no sé, suposo que si m'equivoco el Sr. López em corregirà-, crec que el que fa és complementar i penso que sempre que complementem, sempre que fem aquest feedback, sempre que fem aquesta millora, aquest objectiu d'unir-nos tots per intentar millorar les coses doncs, anirà més bé i crec que

podrem assolir aquestes millores perquè en definitiva no deixem de ser un país turístic i el tema de les compres és un històric i és una característica que va lligada al nostre tarannà, i hem de ser el suficientment eficients per donar resposta a les necessitats actuals dels turistes que ens vénen a visitar.

Per la qual cosa sí que donaré suport a la moció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies

També dins del Grup Mixt, Sr. Víctor Naudi, per SDP.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

La iniciativa presentada pel PS té, si més no, la virtut de posar en evidència el poc dinamisme i en tot cas el fracàs del Govern per relançar el comerç del país i el turisme de compres després de dues legislatures.

Ara bé, pretendre dinamitzar un govern esgotat quant a idees a quatre mesos de l'acabament de la legislatura per molt ímpetu i optimisme que hi posi el Sr. López, únicament es pot entendre com una mesura electoralista del PS.

D'altra banda, el fet de voler associar en una comissió en la qual també hi participa la representació del Consell General, no em sembla raonable, i crec que és una atribució que no ens correspon als consellers sinó a l'executiu. No calen tantes comissions, el que cal és treballar, i treballar molt, i el que cal és un govern amb projectes i idees clares i actualment no és el cas.

Per tot, el meu vot no serà favorable a donar suport a la moció presentada pel PS.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pels consellers d'Unió Laurediana-Independents de La Massana, Sr. Carles Naudi.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé doncs, donada la situació en la qual es troben alguns sectors econòmics, i en particular el comerç d'Andorra, no podem estar en contra de mesures que vagin encaminades a millorar la situació del comerç

i, per tant, dels llocs de treball que hi estan al voltant.

Resumim. Parlem de dos coses: d'una comissió i d'un seguiment d'un pla.

En primer lloc, pel que fa a aquesta comissió, per dir-ho així, estratègica doncs, avui se n'ha parlat en dos dels punts de l'ordre del dia de la col·laboració públic-privada. I ho acaba de dir ara el conseller Costa, hi hem de participar tots. No hi podem estar en contra... No hi podem estar en contra perquè el comerç no és una cosa només d'Andorra Turisme sinó que és una estratègia, és una visió de país transversal que afecta molts... molts dels andorrans, de les persones que viuen i treballen a Andorra, i que aquesta comissió on hi participin tants sectors, tants implicats com sigui possible, doncs, no la podem veure amb mals ulls.

Dit d'una altra forma, no sé si se'n recorden aquella moció sobre Andorra Turisme que vam fer fa... no sé, un any o varis mesos que els hi demanàvem que d'acord amb els principis amb els quals es va fundar Andorra Turisme, el Consell General escull dos consellers d'Andorra Turisme experts en el sector que complementessin el Consell d'administració d'Andorra Turisme que és purament polític... Això vostès ho van votar en contra.

Doncs, crec que aquesta moció recull una mica aquest esperit de fer participar als professionals en una taula on només habitualment hi ha polítics i que, de vegades, no tenen perquè ser experts en la matèria, i el director gerent que no és polític.

Pensem que amb la participació d'actors essencials com pot ser la Cambra de Comerç, com pot ser la CEA, com poden ser diferents associacions, en els termes i de la manera que es cregui convenient perquè la participació sigui la justa i adequada i no sigui... un... un... ara no em surt!... un orgue de gats! Amb la justa mesura, amb la justa participació del sector públic i privat i també dels comuns, no ens en oblidem, pensem que aquesta comissió com deia amb la participació essencial d'agents i actors com la Cambra o com la CEA, doncs, pot ser molt bo per donar seguiment a un Pla estratègic que segur que va costar una pila de diners que es va fer ara ja fa dos anys, on evidentment hi van participar entenem alguns d'aquests agents i actors que acabo de mencionar i que van fer molt bona feina i que se'ls ha de felicitar. Va costar molts diners, es va fer un diagnòstic de la situació gens equivocat, tot s'ha de dir, es va fer molt bona feina i com s'acaba de dir amb 111 accions o mesures a tirar endavant. Moltes d'elles avui dia ja no vàlides, com acaba de dir el conseller que ha parlat uns minuts abans que jo. On està el Cloud, on està el multifuncional? On està la

font de colors? On està el parc d'aigües braves? Tot això no es farà, però sí que hi ha moltes altres accions interessants i segurament bàsiques perquè el comerç i el turisme pugui tirar endavant.

Trobem a faltar una definició de model i una definició d'objectius pel turisme de compres. Estem acostumats en les dues últimes legislatures a sentir a parlar que ha pujat un tant de percentatge el número de turistes, ha pujat un tant de percentatge el número d'excursionistes. Que si un 1, que si un 2, que si un 3, alguna vegada un 10 i més i més turistes, i més i més turistes. Però no sentim a parlar mai del que diuen els comerciants. Molta gent al carrer i sense bosses, molta gent als carrers i no entren a les botigues.

A vostès que els hi agrada tant les estadístiques, podríem començar a parlar del tiquet mig, de la conversió. És a dir quanta gent passa pel carrer, quanta gent entra a la botiga i quanta gent compra. Perquè no es tracta de portar centenars de mils de turistes cada cop més a Andorra, sinó que es tracta que els que vinguin, comprin. I que pugui el poder adquisitiu dels que ens visitin i que ajudin i contribueixin a què tota la nostra economia funcioni.

Andorra ha de tornar a ser una referència al món comercial. Una vegada un professor de la universitat ens deia, -això fa molts anys-, Andorra ha inventat el turisme d'oci, i la compra d'oci. Doncs estem a punt de perdre-ho. I és veritat que en el nostre entorn el "retail", les compres han canviat. Però no s'hi val a atribuir-ho tot a internet perquè en altres ciutats no llunyanes també hi ha internet i les compres estan pujant, les conversions estan pujant i el tiquet mig, és a dir la despesa per client està pujant. Per tant, potser alguna cosa s'està fent malament aquí a Andorra. Pensem que com diu el pla, s'ha de treballar cap a la direcció d'oferir una destinació turística de compres on el turista que ens visiti tingui una experiència global. I ho saben perfectament que això d'anar cap aquí, i tenim un destí que no té ningú del nostre entorn. Tenim compres, tenim banys termals, tenim grandíssims hotels i restaurants, tenim uns carrers xulíssims per anar de compres. És veritat, amb repetició de conceptes i sense marques punteres i innovadores en alguns casos que fossin també un atractiu. Però l'oferta que hi ha a Andorra, en pocs llocs es repeteix. I amb això se li ha de treure bon partit.

En resum i per acabar Sr. síndic, aquesta transversalitat que li demano, no només ha d'implicar agents públics i privats sinó que també pensem que ha d'implicar tot el Govern. I això vol dir no només el Ministeri de Turisme. Tot el Govern perquè cal accions per habitatge, n'hem parlat aquest

matí. Perquè si les persones que han de treballar al comerç no troben pis o és car, això té una implicació sobre aquest sector.

Fa falta formació en llengües, en atenció al client. Fa falta, al ministeri del Sr. Espot i sembla que ara s'ha entès que hi hagi unes quotes amb concordança amb les necessitats del país.

A nivell de duanes, se n'han queixat moltes vegades. Els sistemes s'han de modernitzar per fer fàcil la feina de tots els agents de duana que treballem cada dia...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Carles Naudi:

Acabo Sr. síndic.

Van ofegats de paperassa, moltíssims papers per una sola importació dels productes que acaben a les botigues a la venda, i evidentment les cues. S'ha de gestionar alguna cosa amb les cues que origina el nostre propi país als turistes que ens visiten.

El mateix amb el Ministeri de Salut i el turisme de salut. El mateix amb la inversió estrangera i fer fàcil que puguin venir a instal·lar-se nous conceptes a Andorra i evidentment ajudar i acompanyar als inversors andorrans que fa molts anys que intenten tirar el país endavant. I com no amb les activitats esportives, culturals. Tot plegat perquè gràcies a aquesta comissió puguem oferir un bon concepte, un bon destí amb una experiència global pels turistes que ens visiten.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula la consellera, Sra. Patrícia Riberaygua.

Teniu la paraula.

La Sra. Patrícia Riberaygua:

Gràcies Sr. síndic.

Em toca, en nom del Grup Parlamentari Demòcrata, analitzar en aquesta Cambra la moció presentada pels tres consellers del Grup Parlamentari Mixt, PS.

Primer de tot, voldria dir que estem d'acord i no estem d'acord amb la moció. M'explicaré, prenent l'enunciat exacte de la moció, diu :

"insta al Govern a què impulsi la creació d'una comissió per a l'elaboració d'una Estratègia Nacional

pel Comerç així com per al seguiment del Pla estratègic del turisme de compres.”

La resposta és Sí.

Estem d'acord amb la vostra idea però no cal instar al Govern a impulsar-ho, ja que ja ha creat un Consell Andorrà per la Competitivitat del Comerç que està format no per una comissió, sinó per 6 comissions de treball, en l'actualitat per l'elaboració d'una estratègia nacional pel comerç com explicaré després.

Reprenc les paraules de la moció: “que incorpori representants dels diferents agents econòmics”.

Ja és així, i hi estem d'acord, doncs. En la comissió que el Govern ha creat hi participen més de 99 persones procedents principalment del teixit associatiu del comerç, de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis, de la CEA, dels comuns i de Govern, també hi entraré en detall més endavant.

I, finalment, la moció diu: “així com dels grups polítics amb representació al Consell General per poder treballar de forma conjunta i amb consens les solucions per a la situació d'un sector clau per l'economia andorrana”.

Aquí no, aquí no estem d'acord amb vostès en la idea que els grups polítics amb representació al Consell General hagin de participar en aquesta Comissió per a l'elaboració d'una Estratègia Nacional pel Comerç.

Pensem que és una acció que correspon al Govern, acció que aquest va començar a treballar l'any 2015 fent el diagnòstic del sector amb la participació dels agents econòmics del país. La col·laboració pública-privada està més que representada amb Govern i comuns.

Nosaltres, els consellers, tenim diferents instruments per poder controlar i impulsar l'acció de Govern.

Ho podem fer mitjançant preguntes orals, escrites, i també convocant compareixences a les comissions escaients. Entenem que és aquest el format que ens pertoca seguir.

Ara voldria respondre al vostre argumentari per arribar a aquesta moció.

Dieu: “Vist que el sector comercial està experimentant canvis importants vinculats als nous hàbits de compra, així com a noves demandes per part dels consumidors”.

Estem totalment d'acord amb vostès en el fet que els hàbits de compra dels consumidors estan canviant i evolucionen constantment. Per aquest motiu, al nostre entendre, hi ha dos grans canvis que cal afrontar per adaptar-nos a aquesta realitat: La

millora de l'experiència de compra i la digitalització del sector.

Pel que fa a la millora de l'experiència de compra, ve motivada essencialment perquè quan un viatja, cada cop es prima més la compra de serveis d'oci sobre la compra de productes.

Per tant ja no n'hi ha prou en oferir als que ens visiten un ventall de productes comercials que sovint trobarà al costat de casa seva o a internet. El visitant vol viure experiències úniques quan viatja i és en aquesta línia que hem treballat aquestes dues legislatures, centrades en la valorització, la comunicació i la comercialització de tota la nostra oferta turística permanent: de neu, de muntanya, de benestar i cultural, i complementant-la amb un conjunt d'esdeveniments de primer nivell internacional.

El nostre visitant també vol viure aquestes experiències úniques quan va de compres: vol carrers exclusius per a vianants, vol zones embellides, vol facilitats per aparcar, i vol comerços que el mimin. Moltes d'aquestes millores estan incloses en el Pla Estratègic de Turisme de Compres.

D'altra banda, el relleu del sector passa, també, per desenvolupar estratègies de digitalització del comerç.

És indiscutible que internet ha entrat a les nostres vides per quedar-s'hi, com també han entrat al sector comercial per quedar-s'hi. Les vendes per comerç electrònic van creixent, any rere any, en xifres percentuals de dos dígitos a tot el món. I Andorra no pot quedar exclosa d'aquest mercat.

A ningú se li escapa que el gran repte del comerç andorrà és la seva transformació cap a un entorn més digital. I amb això no només parlo de vendre per internet, sinó també de comunicar l'oferta per la xarxa aprofitant l'amplitud de canals que ens ofereix i de conèixer millor qui ens compra o qui ens podria comprar.

Ja el 2014, el Govern de DA va impulsar la Llei reguladora de la contractació electrònica i dels operadors que desenvolupen la seva activitat econòmica en un espai digital amb l'objectiu d'establir un marc jurídic bàsic per al desenvolupament d'activitats econòmiques en un espai digital i per a la contractació electrònica, en particular.

Però, més enllà de la llei, és imprescindible que els nostres comerços, tots, petits i grans, tinguin presència a internet, comuniquin la seva oferta a través de pàgines web que incorporin les últimes tecnologies, generin tràfic a partir d'accions de màrqueting online ben dissenyades, coneguin els

clients que els visiten per proposar-los els productes més adequats i, finalment, venguin per la xarxa el màxim de productes. Des del Govern ja es va fer un primer pas l'any 2013, quan va tancar un acord amb Google perquè tots els comerços d'Andorra fossin presents a Google Maps, fet que ja és una realitat des del maig del 2014.

Cal dir que la tasca de digitalització del comerç andorrà no es farà d'avui per demà i requerirà de molts esforços tant de l'Administració com del propi sector. Allò que si que li puc dir és que, tant des del nostre grup parlamentari com des de Govern, treballarem fins al final de la legislatura per acompanyar el sector en el repte de la digitalització, el programa d'ajuts a la petita i mitjana empresa impulsat per Actua va en aquesta línia així com la plataforma de transaccionalitat i fidelització que està impulsant el Ministeri d'Economia, Competitivitat i Innovació.

I, en aquest sentit, dins el marc de la negociació de l'Acord d'associació amb la Unió Europea, Andorra hauria d'obtenir millores en els procediments d'e-commerce que facilitin l'entrada al mercat únic europeu dels productes.

Paral·lelament, el comerç andorrà haurà d'explorar fórmules de venda que combinin l'On amb l'Offline, com per exemple el *clickandcollect*, amb l'objectiu que els comerços andorrans generin una facturació per internet que els pugui garantir beneficis. Així com sabem que la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis -de la qual n'acabem de votar la modificació de la llei per modernitzar-la en els àmbits que l'hi pertocuen- treballa amb el teixit empresarial en aquest sentit. Tots estem implicats en aquest aspecte. D'això se'n diu col·laboració públicoprivada.

El segon argument, Sr. López, és: *"Vist que les dades assenyalen una disminució de vendes de forma continuada i sostinguda en el temps"*. Miri, la crisi estructural del sector comercial no ha començat sota els mandats de DA. Allò que sí hem aconseguit nosaltres és aturar la davallada. Perquè no hem d'oblidar que el comerç també es nodreix dels clients del país, i és indiscutible que les polítiques econòmiques de DA han contribuït al relleu del consum intern.

En mandats de governs anteriors ja es detectava una pèrdua de llocs de treball i de punts de venda: el nombre màxim de llocs de treball al comerç al detall es va assolir el desembre del 2005 amb 7.090 assalariats, i des de llavors i durant els deu anys posteriors el nombre d'assalariats no ha parat de baixar fins els 5.238 assalariats del setembre 2015; al

novembre del 2017 el nombre d'assalariats del sector s'havia recuperat fins als 5.411 treballadors.

Pel que fa al nombre de comerços al detall, l'any 2000 n'hi havia 1.532, una xifra que es va anant reduint any rere any fins als 1.352 punts de venda del 2014. Des de llavors, el nombre de punts de venda s'ha incrementat lleugerament, fins els 1.371 del 2017.

Pel que fa a les importacions dels productes que acostumem a trobar als nostres comerços, el 2012 es va tocar fons amb 646 milions d'euros de productes importats i, des de llavors fins el 2017, hem crescut un 19% el que representa un creixement mitjà anual els darrers 6 anys del 3,5%.

Finalment, el PIB del sector comercial també va experimentar creixements el 2015 i el 2016 del 4,3% i l'1,9% respectivament, després de set anys consecutius de variacions negatives. Dit això, crec que no podeu afirmar, doncs, que la disminució de vendes és continuada i sostinguda en el temps per tot el comerç -potser en algun sector, sí.

El tercer argument és: *"Vist que el Pla estratègic de turisme de compres impulsat pel Govern conté propostes i iniciatives que poden ser positives però el seu desenvolupament no s'està produint al ritme que seria necessari, especialment per a un sector que necessita solucions amb rapidesa"*.

Quan encara cap partit polític de l'oposició posava el crit al cel pels problemes del sector comercial, va ser el Govern de DA, al principi d'aquesta legislatura, conscients que el sector no es recuperava al ritme de la resta del sector turístic, qui va impulsar el Pla Estratègic de Turisme de Compres.

La competència en el nostre entorn més proper, el creixement de la venda per internet i, en general, els canvis d'hàbits de consum comentats anteriorment, fa que sigui imprescindible acompanyar el sector comercial per incrementar la seva competitivitat.

Aquest Pla estratègic ha permès establir una estratègia clara de relleu del sector que ha de portar Andorra a reposicionar-se com a destinació de compres de referència internacional, amb una clara orientació cap a la qualitat i la variació de l'oferta, l'excel·lència en el tracte al client i una experiència de compra inoblidable.

És cert que la greu crisi econòmica que patien tant França com Espanya i la consegüent pèrdua de poder adquisitiu de les famílies que hi viuen, ens va portar a pensar a tots plegats, també al propi sector comercial, que un cop acabada la crisi, els excursionistes, que majoritàriament vénen a comprar, tornarien. Però no és menys cert que no es va deixar de costat el sector comercial en aquells

anys difícils com s'insinua des d'alguns partits de l'oposició. Vull recordar...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Patrícia Riberaygua:

Sí, Sr. síndic.

Vull recordar com accions més destacables i de les primers dutes a terme la primera legislatura: la reforma dels horaris comercials per retornar a uns horaris adaptats tant als clients com als comerços i que el Govern socialdemòcrata s'havia literalment carregat en una clara mostra de no voler entendre les necessitats del sector, la peatonalització de l'avinguda Carlemany des del Comú d'Escaldes-Engordany, amb la col·laboració de Govern; la regulació dels períodes de rebaixes i les campanyes dutes a terme per promocionar-les o el llançament d'esdeveniments lligats a les compres, com les nits Vivand, l'Andorra *Shopping Festival* o el *Black Friday* entre altres. Unes accions que han permès els darrers dos anys aturar la davallada amb un creixement al entorn de l'1% de les entrades d'excursionistes. No obstant, som molt conscients que el sector comercial no es recupera al ritme de la resta del sector turístic tot i la millora notòria de les economies veïnes, i per això es va decidir impulsar el Pla Estratègic, ara ja en fase d'implementació, a un bon ritme i, en tot cas, a un ritme millor del que vostè insinua...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Patrícia Riberaygua:

Sí.

...i que estem convençuts contribuirà a la recuperació del sector els propers anys.

Bé, continuaré la meua intervenció a la propera.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

No sé si desitgen que hi hagi un segon torn d'intervencions...

Pels presentadors de la moció...

Pel PS, Sr. López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, després d'escoltar la Sra. Riberaygua que ja té pràcticament les solucions pel comerç del futur, doncs m'ha semblat que potser... quasi, quasi m'ha fet dubtar que no feia falta crear la comissió, com que he vist que vostè ja sabia el que havien de fer els comerciants exactament, potser podria ser vostè l'única integrant de la mateixa, però bé...

En tot cas, em sembla que tots hem de ser una mica més humils, una mica més realistes i no defugir perquè no ho entenem d'aquest treball conjunt. Vostès s'omplen la boca de qüestions d'Estat i qüestions que ens han de preocupar a tots i quan tenen una proposta que és que simplement s'assenten a la taula tots, tinguem aquest Pla estratègic, mirem les accions que s'han fet i les que no s'han fet, mirem quines accions es poden aportar... doncs es tanquen en banda. Vull dir, sí, crear la comissió, que participin els agents econòmics. Ara, participar els grups polítics, no! Això ens ho fem sols nosaltres, la gent de DA perquè som els únics que sabem el que és bo pel turisme, som els únics que sabem què és bo pel comerç i els altres partits polítics ens fan nosa! Bé, ha quedat clar, ha llegit la Moció, comparteix que cal aquest seguiment, comparteix aquesta estratègia... Ara, que participin els partits de l'oposició, ni parlar-ne!

I feia referència també al tema de la Unió Europea abans, o al tema de la sanitat. Tres qüestions importantíssimes pel futur del nostre país en el que passa exactament el mateix. Vull dir, vostès s'omplen la boca de projectes o qüestions que ens han d'afectar a tots, però són incapaços, no tenen aquesta voluntat d'assentar-se amb els partits de l'oposició per trobar solucions.

Ho deia aquest matí quan parlava del tema de l'habitatge i de les incitacions a presentar esmenes... Amb vostès és impossible! Vostès s'han caracteritzat aquestes dues legislatures pe veure l'oposició com a rivals, com a enemics quasi, quasi en un terme futbolístic i mai intentar donar la volta, intentar sumar-nos per donar-los suport en altres propostes, i sincerament avui crec que és un exemple claríssim del que hem vingut dient.

Després, quan presentava la mínima proposta veia que hi havia alguns que se la prenien... no dic que poc seriosament però finalment crec que han de tenir una mica un element de reflexió.

Al final, quasi bé tots els partits de l'oposició, -Sr. Víctor Naudi quan una proposta ve del PS li costa potser una mica més-, donaran suport a aquesta moció. Per tant, penso que també això ha de ser un element de reflexió per la seva part.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre grup desitja intervenir...

Sr. Carles Naudi.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Com deia abans, no es pot atribuir la caiguda de les vendes al sector comercial, al turisme de compres, a què ara tenim internet.

A finals de juny d'aquest any, del 2018, a les revistes especialitzades es podia llegir que Espanya pujaria un 2,9 les vendes del *retailers*, i de memòria els hi diré que països com Hongria, Romania o la República Txeca entorn al 6 i el 7% només la pujada del comerç. Que no hi ha internet allà? Que no hi ha els portals de compres per internet? Que no hi ha els serveis logístics que porten els paquets a casa? També hi són, eh! Igual que en els països dels nostres clients i turistes que ens visiten.

Per tant, la Sra. Patrícia Riberaygua ha fet unes mencions que m'han agradat molt, i a més a més ha tret conceptes interessantíssims, que m'agradaria que quan Andorra Turisme fa les presentacions públiques també les fes servir. I ho tornem a reclamar. Ja està bé de dir que han pujat o baixat els turistes, que si tants excursionistes, que si tants turistes, que si tants pernocten, i que gasten... És que no gasten! Aquest és el problema! Que la gent va amb les bosses buides o no va ni amb bosses! Perquè els excursionistes, amb tot el respecte, que ens han anat bé molts anys, puguen a passar el dia i per exemple no sopen, no dormen en un hotel. I el que ens fa falta és que pugui el poder adquisitiu dels nostres visitants i que, per tant, permeti crear més llocs de treball.

Perquè diguem-ho clar, si vénen molts excursionistes i pocs turistes, tenim el país col·lapsat i gasten poc. Si vénen molts turistes que dormen aquí, s'estan uns dies, esquien, van als balnearis, van als restaurants, fan natura, fan senderisme; gasten molt i no col·lapsen el país. Potser és que el "mix" de clients que estem atraient des d'Andorra Turisme no és l'adequat.

Mirin, aquest pla estratègic va venir demanat pel sector privat. No va néixer de Govern. I dit sigui de pas, un dels motius per recolzar la moció, és que fa 14 mesos que no es reuneixen amb el sector privat. Potser el que volen és que obren amb l'autocomplaença i no reconèixer que hi ha coses que no s'estan fent bé. Però és que perdoni, és de humans errar i, per tant, si al pla estratègic hi ha coses que no es poden fer o que no s'estan fent bé,

que millor que aquesta comissió per corregir-les i tirar-les endavant.

Insistim que pensem que aquesta comissió, aquesta taula, com hi havia fa molts anys, hi havia la taula on hi participaven agències de viatge, hi participava Caldea, hi participaven els hotelers, els restauradors, transports de viatgers, comerç; en definitiva, tot el que representa la Cambra de Comerç, és importantíssim que participin en la creació i en el seguiment, perquè no caiguin vostès en l'autocomplaença que tot el que fan és tan estupendament bé. I és que millor que ells, ningú sap com els hi van les coses. I per tant, pensem que negar-los-hi, com vam demanar en aquella moció fa uns mesos la participació i el colideratge d'aquest seguiment, no pot ser dolent per Andorra. O és que tenen por que els hi diguin coses. No, si es poden corregir moltes coses i fer que el comerç avanci!

Per tant, insistim que no podem estar més que d'acord amb aquesta creació d'aquesta comissió o d'aquesta taula i, evidentment, del seguiment d'un pla estratègic que fa 14 mesos que Govern s'ho mira i no escolta al sector privat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sra. Patrícia Riberaygua.

La Sra. Patrícia Riberaygua:

Gràcies Sr. síndic.

Voldria acabar una mica la intervenció, perquè crec que aquí faltava un punt que el Sr. Carles Naudi estarà satisfet de sentir, perquè realment entraré dintre d'aquestes comissions que han estat creades per al seguiment del pla estratègic de turisme de compres.

Llavors, el quart argument de la moció que plantejaven els tres consellers del partit del Grup Mixt PS, deia: "vist que en aquesta recerca de solucions és important comptar amb la participació dels agents econòmics implicats però també dels diferents grups polítics i dels agents econòmics, com es demana per exemple des de la Cambra de Comerç i de les associacions de comerciants".

Una de les primeres accions implementades en el pla estratègic de turisme de compres va ser la creació del Consell Andorrà per la Competitivitat del Comerç.

Aquest òrgan es va crear per decret, el març del 2017 amb l'objectiu d'establir una relació de col·laboració estable i de coresponsabilitat entre tots

els agents públics i privats implicats en el desenvolupament i la implementació de les accions del Pla Estratègic, per tal d'afavorir-ne un desplegament coordinat i consensuat. És aquesta la comissió creada.

Es tracta d'un òrgan de caràcter consultiu amb les finalitats d'informació, proposta i assessorament en el desenvolupament d'accions i d'iniciatives en tot allò que afecti el comerç i el turisme de compres.

Alhora, el Consell Andorrà per a la Competitivitat del Comerç té voluntat de perdurar en el temps i de consolidar-se com a òrgan consultiu en matèria de comerç i de turisme de compres, no tan sols en el marc del desenvolupament i l'aplicació de les accions identificades en el Pla Estratègic de compres, sinó també respecte d'accions impulsades per qualsevol organisme públic i privat. Així, es preveu que el Comitè de Seguiment del Consell Andorrà per a la Competitivitat del Comerç sigui el vehicle a través del qual els organismes i les institucions, públiques i privades, puguin sotmetre a avaluació consultiva les seves propostes d'accions.

És aquí que es fa la feina, és amb aquest comitè.

Voldria entrar a explicar el funcionament del Consell Andorrà per a la Competitivitat del Comerç, així entendrem millor l'acció que s'està portant a terme. Aquest Consell està format per un Comitè de Seguiment i per tantes comissions de treball com siguin necessàries per tractar les principals problemàtiques i oportunitats que afecten al sector comercial en cada moment. Les comissions de treball es van organitzar tant per zones geogràfiques com per temàtiques específiques. Actualment consta de 6 comissions que van mantenir durant el 2017, 36 reunions per analitzar i prioritzar les 161 accions -i no 111, són 161 accions- identificades en el Pla Estratègic i elevar les seves conclusions i propostes d'implementació al Comitè de Seguiment. En les reunions hi van participar -com ja he dit abans- 99 persones procedents principalment del teixit associatiu del comerç andorrà, Sr. Carles Naudi, de la Cambra de Comerç, de la CEA, dels comuns i del Govern. I hi estan tots representats, no només Andorra Turisme com volia dir vostè.

Després Sr. Lopez, podeu veure que tots els agents econòmics estan representats. Tots! Doncs, un dels arguments, doncs, sí, tots estan representats.

El Comitè de Seguiment, presidit pel ministre de Turisme, té per finalitat dirigir el Consell Andorrà per a la Competitivitat del Comerç i vetllar pel seu bon funcionament. Entre d'altres, crea i organitza les comissions de treball i valida les propostes d'implementació de les accions establertes en el Pla Estratègic que les dites comissions formulin i li

elevin. També s'encarrega d'adreçar les propostes concretes als organismes.

Doncs, de les 161 accions definides en el Pla Estratègic, el treball dut a terme durant tot el 2017 en el si del Consell Andorrà per a la Competitivitat del Comerç va permetre prioritzar-ne 65 pel 2018 i 2019, un 60% de les quals ja s'estan executant. Vull dir, estan fent feina, l'únic és que no fan soroll. Però després entrarem dintre del detall de les accions. I són visibles, les podem veure tots nosaltres.

Llavors, nosaltres entenem que l'estructura del Consell Andorrà per a la Competitivitat del Comerç cobreix àmpliament la necessitat que vostè esmenta de treballar de forma conjunta entre organismes públic i privats amb l'objectiu de trobar solucions de consens per a la millora d'aquest sector, del sector comercial.

Tant és així, que el model de gestió i implementació del Pla Estratègic de Turisme de Compres ha estat objecte d'un treball universitari per part d'un estudiant andorrà -que vull felicitar des d'aquí- de Harvard, que en les seves conclusions menciona, ha fet un treball sobre el pla estratègic de turisme de compres i menciona: "El Pla Estratègic del Turisme de Compres d'Andorra és l'exemple més fefaent que l'Administració Pública andorrana avança cap a un model d'Estat cada cop més relacional. Com s'ha exposat, aquest instrument de planificació estratègica innova per primer cop en el model de gestió pública, posant al centre de les polítiques turístiques i comercials la Col·laboració Publicoprivada (CPP)".

I també diu : És el que diu aquest estudiant.

Però també diu aquest estudiant, aquest jove: "La implementació del Pla Estratègic del Turisme de Compres com a metodologia de planificació estratègica en el sector turístic d'Andorra resulta ser l'opció més encertada per afrontar el canvi que es pretén generar en l'economia andorrana, tenint com a suport la Col·laboració Público-Privada."

Per acabar, voldria recordar al Sr. López que, com ja li va proposar el ministre de Turisme en la darrera sessió de control parlamentari al Govern, podríem aprofundir en el desenvolupament del Pla Estratègic del Turisme de Compres en el marc de la Comissió d'Economia del Consell General, que és el lloc on nosaltres, conselleres i consellers generals, podem incidir.

Segur que tant el ministre de Turisme com el ministre d'Economia, Competitivitat i Innovació acceptaran amb molt de plaer comparèixer a la Comissió d'Economia per presentar-nos l'estat actual d'implementació d'aquest Pla Estratègic de Turisme de Compres, i analitzar conjuntament amb nosaltres

conselleres i consellers generals de la comissió les accions que es consideren de més impacte o interès i si escau fer arribar al Consell Andorrà per a la Competitivitat del Comerç propostes de millora perquè siguin estudiades i implementades, si el seu Comitè de Seguiment ho considera oportú.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari de Demòcrata votarà en contra d'aquesta moció.

Voldria ara respondre una mica a les vostres intervencions, si tinc temps.

Pel que fa al Sr. López, hi entraré després.

Al Sr. Naudi, donar-li les gràcies. Vostè ha entès que la nostra tasca no és entrar en comissions que ja hi ha representació de Govern, dels comuns, dels agents econòmics que són els que han de treballar per arribar a implementar aquestes accions del pla estratègic, que són ells mateixos que també han pogut aportar. Donar-li les gràcies doncs de veure que no és la nostra feina. Voldria entrar potser a les accions que estan implementades. Si voleu podem fer un catàleg, però no sé. Hi ha accions que jo crec que són importants.

Per exemple al Pas de la Casa han elaborat una reglamentació per controlar l'exposició de les mercaderies a les voreres. És una millora visual. Primer pas per millorar la imatge dels carrers.

També vam reduir el període de rebaixes d'estiu perquè també era una proposta del sector i de la reducció de les rebaixes d'estiu i d'hivern de 3 a 2 mesos. Primer pas per treure'ns l'etiqueta de país amb ofertes comercials permanents sinó que amb unes rebaixes per al visitant.

Després Sr. Carles Naudi deia que no s'havien tornat a reunir, doncs per què? Doncs perquè estan desenvolupant unes accions que estan en curs d'implementació i n'hi ha moltes que estan en curs d'implementació, i n'hi ha moltes que estan en curs d'implementació, com per exemple el pla d'envelliment conjunt de l'avinguda Meritxell i de Vivand, ja ho hem vist amb les obres. Dos comuns s'han posat d'acord doncs per poder fer un eix comercial per a vianants. Això se'n parlava des de fa molts anys. Molta gent no s'ho creia, doncs ja és una realitat, i aviat faran una comercialització de l'avinguda Meritxell-Carlemany única, i això jo crec que per al nostre visitant serà molt interessant perquè fins ara si estava a Escaldes, veia una cosa molt diferent a Andorra la Vella, i jo crec que Andorra és tot, no és Andorra la Vella o Escaldes, som tots.

Després altres millores que estan en implementació, que són coses que no es fan del dia a l'endemà, per això doncs van fent.

En cada zona comercial del país, la creació d'un manual de bones pràctiques pels aparadors, rètols, terrasses, que contribueixi a la coherència i a l'embelliment de l'espai urbà. Jo crec que és una acció molt important perquè és veritat que vèiem aparadors molt ben guarnits al costat d'aparadors que a vegades potser no estaven del tot ben endreçats o ben nêts. Hem de donar una imatge d'un comerç de qualitat, un comerç que el que ens visiti, el que vulgui comprar tingui ganes d'entrar a les nostres botigues i a gastar els diners que porta a la cartera.

També s'ha continuat amb l'embelliment del poble i de l'entrada del Pas de la Casa, que també s'ha impulsat des del Comú d'Encamp i el Govern. Són accions que també el Sr. Ferran Costa em donarà la raó, que no es fan del dia a l'endemà. El Pas de la Casa necessita moltes accions i s'hi està treballant. Ho veurem poc a poc per això, les accions estan continuant.

Després també volia recordar que l'acord del 22 de març del 2017 entre el Govern Francès i Andorrà és un primer pas per arreglar l'entrada al país des de França perquè també és necessari els visitants que vénen a veure'ns. Era una imatge que donàvem que s'havia de millorar i creiem que s'havia de millorar i s'està fent.

Crec que continuaré en una segona rèplica.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre, li dono la paraula per al·lusions.

L'article 61 fa referència a al·lusions personals o a la conducta. Crec que això hi entra, però li demano molta brevetat, si us plau.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies. Li agraeixo molt la veritat Sr. síndic que em cedeixi la paraula. Sí que és cert que no està dins del marc de les mocions poder parlar des de Govern, però clar és que s'han dit coses molt grosses aquí avui, i sobretot de part d'alguns consellers de l'oposició.

Sr. Carles Naudi, és rotundament fals que no ens hem vist des de fa 14 mesos amb el sector, rotundament fals.

Només ha de consultar les hemeroteques. La darrera reunió amb el sector per presentar el pla d'accions per aquest any 2018, es va fer al febrer del 2018. No

fa 14 mesos. Estem ara a l'octubre, en tot cas fa vuit mesos, d'acord.

Aquí sembla que clar, que estar en contacte ho has d'estar sempre gairebé cada dia parlant amb els sectors. Hi ha un moment per la concertació i hi ha un moment pel treball, per l'execució. I ara estem en fase d'execució, no estem en fase de concertació. La concertació s'ha fet, i s'ha fet de forma molt àmplia, com bé ha dit la consellera Riberaigua durant dos anys. Tot el 2016, i bona part del 2017. Arribo un moment, insisteixo, que s'assignen unes accions, a Govern, als comuns, a les associacions, a la Cambra de Comerç, i ara és el moment del treball. Això és així, i com bé s'ha dit aquí, i no insistiré, s'han fet...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant Sr. ministre.

El Sr. Francesc Camp:

....moltes accions, i s'estan implementant aquestes accions. I el que farem ara a finals d'any, farem el punt i farem el pla per l'any següent. I jo crec que és la forma de treballar, la forma correcta, i bé, el pla va a bon ritme. Un ritme millor del que vostès volen transmetre aquí i ara farem el seguiment i l'avaluació a finals d'any i continuarem treballant.

I només per acabar Sr. síndic, dir-li que tot i que aquesta fase de treball, jo em veig permanentment, quan m'ho sol·liciten, amb associacions de cada parròquia. Per exemple, vostès a la Massana estan fent una bona acció, estan fent l'actualització del pla de dinamització del sector comercial i econòmic. Doncs l'altre dia, els consultors que ha agafat el Comú de la Massana em van entrevistar durant un parell d'hores al meu despatx, per demanar-me què pensava de la Massana, de la seva bona gestió comercial i què creia des del punt de vista del ministre de Turisme què s'havia de fer a la Massana per millorar. A l'eix central...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, hauríeu d'acabar.

El Sr. Francesc Camp:

Sí, ja acabo, només amb aquest exemple.

...a l'eix central, que també s'estan concertant entre els dos comuns, les tres associacions des de fa sis mesos per tenir un únic eix, doncs també estic implicat a treballar amb ells i també em demana la meva posició, la meva opinió, i també els hi dono. És a dir que en certa forma sempre estem treballant amb el sector, d'una forma o d'una altra. I de forma diríem més...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, Sr. ministre

El Sr. Francesc Camp:

...diríem més oficial ho fem a través d'aquest consell andorrà de la comunitat del comerç.

Moltes gràcies de veritat per haver pogut parlar una estona.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

(Se senten riures)

Sr. Ferran Costa, teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Prometo ser breu.

Sra. Riberaigua, li he de dir que el seu discurs no ha deixat indiferent, com a mínim a mi, i m'ha causat sensacions molt diverses.

Una, un pèl sobtat, també una mica decebut però també molt feliç. I començo per aquí pel final.

Molt feliç perquè per primera vegada des de què jo estic en aquesta Cambra, els darrers tres anys i mig, he vist com des de la banda Demòcrata es posa en relleu el talent dels joves andorrans de manera clara. I avui per defensar l'argumentari que vostè feia servir, la qual cosa això em fa especialment satisfet, per tant anem en la bona línia.

Converteixo moltes de les afirmacions que ha fet vostè del diagnòstic de què és el que cal fer, penso que això ningú ho posa en dubte ni de bon tros. I també penso que, com a mínim parlaré per nosaltres, en cap moment hem posat en dubte la quantitat d'accions que s'estan portant a terme i que s'estan executant. El que sí hem posat també de relleu és que potser no totes elles donen el resultat que s'esperaven o que caldria desitjar.

També li he de dir que m'ha deixat un pèl decebut i sobtat. Sobtat per la contundència en el seu argumentari quan ha dit de manera molt vehement, molt contundent, molt rotunda que "*Ni parlar-ne de què els grups de l'oposició en puguin formar part*". Em costa entendre-ho... Em costa entendre-ho. Jo he vist que ho ha fet amb certa contundència i a més a més, no és un model inèdit. Em sembla que en el procés que la confederació empresarial andorrana envers la marca "Andorra" ha treballat justament en aquest model. És un model... Em pot acusar a mi potser de racionalista, però com deia al començament de la meva primera intervenció és

coherència i sentit comú. El model marca "Andorra", on totes les forces polítiques hi hem estat representades i em sembla que ningú ha defugit, ni ha fugit d'estudi, hem estat presents tots a la taula, és un model doncs que ha tirat endavant amb la col·laboració de tots. Per tant, per què allí sí, per què potser la demanda venia de la CEA directament i ara no? És el que costa entendre, quan la voluntat de totes les parts em sembla que ha quedat ben clara avui i és d'ajudar a un sector que està tocat per la crisi encara i que no acaba de reeixir, de tirar i ajuntar sinèrgies per tirar endavant i millorar-lo.

I decebut també, ho deia al començament de la meva intervenció, de la meva primera intervenció, amb aquesta lectura partidista massa alabada que es fa de les xifres, i penso que és un exercici massa habitual, vostè parlava de les múltiples polítiques econòmiques que s'han tirat endavant i ens posava algunes xifres com a exemple de les bondats de les seves polítiques. Però, sense anar més lluny, avui mateix l'Empresa Familiar Andorrana ha fet una presentació i una roda de premsa posterior on també han posat damunt de la taula altres xifres macroeconòmiques que són igual de colpidores, com per exemple vostè parlava del PIB. Doncs, avui posava a damunt de la taula els productes interiors bruts d'Irlanda (al voltant del 7,7 %) o de Malta (Del 6,6 %) bon exemple és on emmirallar-nos. Malauradament, el PIB que vostè ens ha donat com a indicació que sí que ha millorat, no està encara als nivells del 2006-2007, no hi està a les xifres que vostè ens proporcionava, i a més a més per primera vegada - també això és inèdit a la història- estem pitjor amb les nostres dades de Producte Interior Brut que les de França i Espanya quan això no havia passat mai. Per tant, potser aquestes errades també s'haurien de portar per posar tota la fotografia damunt de la taula.

O també, una altra de les queixes de les demandes que aquest matí venien de l'EFA i és que la pressió fiscal en el període 2010 al 2017 ha passat d'un 10% a un 24%. Per tant, quan es refereix a la bondat de les seves polítiques econòmiques no es deixi aquests detalls que són igualment importants i igualment capcers, per això li deia també un pèl decebut amb la interpretació de les xifres.

Una vegada més nosaltres pensem que no cal escatimar cap mena d'esforç, vingui d'on vingui, per tirar endavant el nostre país, i nosaltres la mà estesa sempre la trobaran com ha estat fins el dia d'avui i la proposta del Partit Socialdemòcrata creiem que és perfectament vàlida.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algú altre grup desitja intervenir...

Sr. Pere López.

(Hi ha un silenci)

Perdoni Sr. López, li havia d'haver donat la paraula abans.

El Sr. Pere López:

No passa res. Gràcies Sr. síndic.

Sr. Camp, jo crec que no respectar el Reglament del Consell és un mal exemple. És a dir, demanar aprofitar la paraula per al·lusions i fer una intervenció és saltar-se literalment el Reglament del Consell però, en tot cas, és un exemple més per part d'aquest Govern perquè pensava que hi havia hagut alguna al·lusió. Si vostè volia intervenir doncs, ha tingut ocasions per fer-ho per posar-se en contacte amb els consellers, per explicar-nos el balanç. Jo li vaig fer una pregunta no fa gaires dies i vostè va estar més aviat esqui a l'hora de contestar les preguntes. Aquell era el bon dia per intervenir i no pas avui.

En tot cas, la seva intervenció no reglamentària ha servit també per clarificar les coses. És a dir, no només no volen a l'oposició sinó que també les suposades reunions amb el sector privat doncs no s'estan produint, siguin sis mesos o vuit mesos són molts mesos. Nosaltres hem parlat aquests dies amb l'associació de comerciants i no saben res d'aquest pla estratègic... No en saben absolutament res! Els eixos, a part de l'eix comercial Meritxell-Vivand on es concentren totes les actuacions, on hi ha concertació i hi ha diàleg, com deia abans, a Riberaigua-Travesseres, a Meritxell-Travesseres, associacions de comerciants al Pas de la Casa, a Encamp, a la Massana no en saben res. Fa mesos que vostès no hi parlen, no programen actuacions, els hi van prometre dinamitzadors, els hi van prometre ajudes a la preparació de plans, els hi van prometre formació i finalment al darrera d'aquest pla estratègic és que no hi ha pressupost. Vostès han fet una llista enorme d'accions... -a mi em surten 111. Ho he vist en el document, eh? No sé, de 161... però és igual-, moltes accions, un balanç bastant pobre pel que ens deia la Sra. Riberaigua amb les seves implantacions però és que al darrera no hi ha un pressupost. No és tan complicat, no és tan difícil! En tot cas, al que vostès es van comprometre tenir contractats des d'allà on sigui -des d'Andorra Turisme, des del Govern- tres o quatre dinamitzadors que puguin ajudar als comerciants... Perquè a més els hi demanen que presentin plans, els hi demanen que presentin propostes, els hi demanen que presentin

programes però, és que tampoc saben com fer-ho i quan s'adrecen a vostès per com presentar-ho llavors no tenen accés a alguna ajuda, no tenen accés a algun programa perquè no han presentat bé tota aquesta documentació i aquesta és la realitat. I al final, com que veig... veiem que no ens hi volen, jo crec que en part per amagar el balanç decebedor de l'aplicació d'aquest pla, potser sí que ens haurem de plantejar que comparegui el Sr. Camp o demanar-li les explicacions sobre què s'ha fet d'aquest Pla estratègic de turisme i quins són els plans de cara al futur.

Jo crec que fer això en una taula tots plegats, -perquè al final ho acabarem fent en una taula del Consell, però amb el sector privat seria més intel·ligent també per la seva part perquè els hi donaria una voluntat de treballar amb l'oposició-, però ja que no ens hi volen doncs, buscarem alguna altra fórmula.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, alguna altra intervenció...

Sr. Carles Naudi.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, sembla que almenys tots estem d'acord amb el destí, amb que cal millorar l'experiència de la compra, que s'ha de mimar el turista, que s'ha de donar formació... En resum, hi ha un catàleg d'accions, de mesures i a mi també em consten 111 però, és igual, no entrarem en si són 160 o 111. El document que se'ns ha facilitat diu 111; si n'hi ha 50 amagades doncs igual són una gran sorpresa. Però no entrarem a discutir els números.

I no estem dient que el pla sigui dolent, estem dient que en el pla hi va participar el sector privat, hi va participar el sector públic i és un pla que en bona mesura, en el seu dia fa dos anys era un bon pla, i el que estem dient és que el seguiment pensem que s'ha de fer des d'un altre prisma co-liderat pel sector públic-sector privat on tots els agents i actors hi tinguin participació, veu i vot.

Per no caure, com deia abans, en l'autocomplaença a la que alguns ens tenen acostumats. I dir les coses clares, i no passa res! Si s'han de corregir les accions es corregeixen! Si és pel bé de tots... No és pel bé de l'oposició, és pel bé del comerç, és pel bé del turisme, és pel bé dels llocs de treball i de les empreses d'Andorra.

És com l'autocomplaença de: "Ui, és que cauen les vendes i perd el comerç". No, l'únic pel comerç el que cal és fer coses perquè els empresaris d'Andorra puguin vendre, però no caiguin en el fals discurs de què les vendes cauen perquè hi ha internet, perquè com he dit abans, internet hi ha a tota Europa i a tot arreu pugen les vendes menys a Andorra!

Aquest pla estratègic, com dèiem, que és bastant bo hi ha mesures que s'han de modificar, doncs no passa res i es modifiquen, ja no són vàlides i pensem que aquesta comissió té molt a dir per fer el seguiment. Dit sigui de pas, en aquest pla estratègic falta mencionar que els 900 euros de franquícia per viatger tenen el futur que tenen, perquè avui dia el que compres amb 900 euros no és el que compraves fa vint anys i ja us podeu pensar que d'aquí vint anys més amb 900 euros comprarem poca cosa. Per tant això també dóna un futur pel sector del comerç si no es fan coses que s'estan diagnosticant correctament però s'ha de controlar que es faci el seguiment i la implementació correcta.

Al febrer, efectivament, es va presentar una sèrie -no tinc el document- d'accions, o de mesures, o de conclusions al sector però no es va fer una reunió on tothom pugui aportar el seu gra de sorra. Li torno a dir, les comissions del pla estratègic, ja sigui per barris o per eixos fa catorze mesos que no s'han reunit, per tant és rotundament veritat el que estic dient.

I dit sigui de pas, aquest pla estratègic que, insisteixo, el puc compartir i aplaudir perquè han participat agents súper importants, súper vàlids, tots aportant des del sector públic o privat el seu gra de sorra per arribar al final del camí que és aconseguir aquella experiència que li volem donar al visitant, al comprador, al turista, també posa de manifest alguna cosa que ara s'ha dit. Que hi ha comuns que s'han hagut de tirar el seu propi pla perquè des de la iniciativa que s'ha volgut endegar això no se'ls ha tingut en compte. Encamp, la Massana han hagut de fer el seu propi pla, perquè aquest pla estratègic nacional no els ha tingut en compte.

A mi m'hagués agradat, per exemple, que aquest pla estratègic digués si s'ha de fer el vial de la Massana cap a Ordino, el comerç de la Massana ha de mutar d'aquesta altra forma. I això no s'ha tingut en compte, i és una cosa que té afectació nacional. Però el Comú de la Massana igual que ha fet el Comú d'Encamp, ha endegat el seu propi pla.

Per tant, bé, insistim en el fons de la qüestió. No veiem cap problema en què el sector públic i privat co-lideri i faci el seguiment i faci les correccions d'un pla, que insistim, és bo, és millorable, evidentment, doncs, per això està, per millorar-lo.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sra. Patrícia Riberaygua.

La Sra. Patrícia Riberaygua:

Gràcies Sr. síndic.

Voldria respondre una mica als consellers que m'han precedit.

Sr. Costa, està decebut. Bé, primer estava content que posés endavant un jove andorrà que feia una recerca i he llegit algunes de les seves conclusions. Evidentment creiem amb la joventut que és el futur del nostre país. Estava decebut perquè diguem que els grups de l'oposició no hi poden participar. No, jo no he dit en cap moment que els grups de l'oposició no hi puguin participar, Sr. Lopez, el Sr. Naudi també ho ha dit. No, si m'heu escoltat bé, hi ha la Comissió d'Economia que podem fer comparèixer el ministre de Turisme, el ministre d'Economia, Competitivitat i Innovació, fer-li les preguntes, totes les preguntes que ens expliqui ben bé totes les accions en quin punt estan, quines estan ja implementades, quines falten implementar, quines estan en fase de les 161 accions, he dit 161 perquè de les 111 no n'hi ha 50 d'amagades Sr. Naudi, sinó que de les 111 accions n'hi ha algunes que s'han dividit en varies petites accions i llavors ara em sembla que són 161 accions si no m'equivoco.

Nosaltres en cap moment hem dit que no volíem els grups de l'oposició, que puguin opinar, que puguin aportar. No. Però nosaltres, consellers generals tenim la tasca legislativa i la tasca de control a Govern amb les preguntes orals i escrites, després podem controlar Govern també amb compareixences a les nostres comissions. És la nostra tasca legislativa. Govern, comuns tenen tasques executives, per això estan en aquestes comissions i que treballen amb el sector, tot el sector, la Cambra de Comerç que engloba, doncs, el comerç i la indústria del país, la CEA, l'EFA, les associacions, l'associació del casc antic, l'associació de Fener Boulevard. Vull dir, estan tots representats els agents econòmics. I com he dit, Govern i comuns que poden executar, que poden aportar diners, poden impulsar accions, que és el que fan, impulsar aquestes accions i implementar-les.

Nosaltres com a consellers jo crec que sí que podem aportar el que podem aportar, les nostres opinions al si de la Comissió d'Economia, que vinguin els dos ministres, que ens facin un resum de com s'estan implementant aquestes 161 accions del pla estratègic

de turisme, i podem nosaltres aportar com a consellers generals en aquest fòrum, bé que és aquesta comissió, podem aportar accions que ens semblen que potser no hi són. I segurament, jo estic segur que el Govern, amb representació dels ministres ho elevaran al comitè, al Consell andorrà de compres i segur que ens escoltaran.

Vull dir, per això no acceptem la moció aquesta, primer, perquè tots els agents estan implicats, tots, i nosaltres com a consellers no és la nostra tasca crear una altra comissió. Una altra comissió per a què? Ja hi ha la Comissió d'Economia, és allà que podem parlar i podem fer preguntes als ministres i podem donar les nostres opinions. Vull dir, crear més coses i més coses, per què? Ja tenim els instruments per fer-ho. D'acord?

Després el Sr. López, doncs, això, el que els hi he dit, sí que us volem a la Comissió d'Economia. És allà on hem d'estar els consellers generals, a la Comissió d'Economia demanant els ministres que vinguin, fent les nostres propostes, les nostres preguntes, que ens expliquin els nostres dubtes. Jo crec que és en el si de la Comissió d'Economia.

Sr. Carles Naudi, doncs, li he explicat les 50 accions que no eren amagades, sinó que són disgregades.

Aquest pla estratègic està co-liderat amb el sector públic i sector privat. Ho torno a explicar, però és que hi són tots representats. Tots hi són representats. Fins i tot la Cambra de Comerç diu que està contenta, ens ha comunicat que estava contenta de l'acció amb aquest Consell andorrà per la competitivitat del comerç, que hi són presents, com també la CEA, l'EFA, les associacions, etc., i que estan contents de ser-hi i que crear una comissió duplicaria el que ja estan fent. Ja existeix aquesta comissió. Vull dir, duplicar les coses nosaltres no hi estem d'acord.

És veritat, Sr. Naudi, que no només hi ha internet que incideix en el comerç aquí a Andorra. Jo ja ho he dit, no només era internet. El comerç aquí a Andorra s'ha de transformar. Vull dir, el comerç és molt dinàmic. El comerç de fa 20 anys ja no existeix. Vull dir, aquí ja no es despatxa a la gent. S'ha de provocar experiències, s'ha de provocar sentiments en el que compra. I el comerç aquí a Andorra s'ha d'anar transformant. Ja ha començat a transformar-se amb el pla estratègic de turisme de compra, per exemple, hi ha una acció que és la formació. Jo crec que és aquí on es pot incidir. La Cambra de Comerç també ofereix formacions per dinamitzar aquest comerç, per modernitzar-lo. L'ADI, també amb les seves subvencions de 6.000 euros per ajudar el petit comerç a crear pàgines web, a fer-se conèixer. Doncs, és tot això, el comerç sempre es mou i s'ha de

continuar movent i s'ha de canviar la percepció que tenia fins ara. N'hi ha que ja han començat, n'hi ha que els hem d'ajudar a continuar i n'hi ha que els hem d'ajudar a arrencar cap aquí.

I el seguiment de la implantació Sr. Naudi jo crec que s'està fent. Vull dir, és veritat que es va reunir el febrer em sembla, per explicar com estava el pla estratègic, però com també ha dit el Sr. ministre hi ha accions que no es fan del dia a l'endemà. Segurament es tornaran a reunir, però les accions que s'estan fent, jo crec que no hem de fer aquí el catàleg de les accions que ja estan fetes i les que encara no s'han desenvolupat, perquè és també en el si de la Comissió d'Economia que jo crec que on l'hem de fer aquesta feina. Però bé, si voleu ho faig al catàleg. Doncs alguns apunts aquí, però jo crec que no és aquí on ho hem de fer, però encara s'està fent formació, s'està desenvolupant i fent les obres de Vivand i Meritxell, s'estan fent cursos d'aparadors. S'està ajudant al sector i jo crec que aquesta feina que es va començar al 2015 després de tres anys s'està continuant, i poc a poc, potser si no s'hagués fet tota aquesta feina, potser el sector comercial estaria molt pitjor.

I després el que deia el Sr. Naudi, ara em recordo, el Sr. Carles Naudi, que el turista ve i no compra. A la presentació de com ha anat l'estiu a nivell del Cirque du Soleil, em sembla que hi havia una dada, i no em vull equivocar, que el turista que ha pujat a Andorra a veure el Cirque du Soleil s'ha gastat més que el que pujava l'any passat. Em sembla que no m'equivoco en això. Llavors jo crec que anem millorant. Vull dir, el turista que ve aquí doncs, cada vegada semblaria que gasta més.

També una dada important. Estem creixent en turistes, no tant en excursionistes. Però bé, jo crec que és bo perquè el turista és el que pernocta aquí, és el que es gastarà a l'hotel, al restaurant, que comprarà alguna coseta. Vull dir, hem d'anar millorant i hem d'anar continuant amb aquesta dinàmica. Jo crec que estem en el bon camí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pere López breument.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Molt breument, perquè em sembla després d'escoltar varies vegades a la Sra. Riberaygua, que no s'ha acabat d'entendre massa bé la proposta.

Quan nosaltres diem una comissió conjunta, agents econòmics i agents polítics, és això el que volem. Que podem anar a la Comissió d'Economia, ja ho sabem que podem anar a la Comissió d'Economia. M'imagino que no ha canviat res perquè no puguem anar a la Comissió d'Economia o perquè no puguem demanar la compareixença del ministre.

Per tant, si això és el que ens diuen val. Nosaltres el que veiem és una comissió en el que estiguem junts polítics, agents econòmics i agents socials. No és tan difícil d'entendre. Sí o no. No volem, perquè volem estar sols nosaltres amb els agents econòmics. D'acord, doncs ja està, aclarit el tema. La Comissió d'Economia, evidentment mentre no es canvia el Reglament del Consell en són membres els consellers.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algún altre conseller desitja intervenir...

Sr. Carles Naudi.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Volia subscriure el que acaba de dir el conseller, Pere López, i això em porta a quan els hi dèiem: "Per què volen el pacte d'Estat d'Europa si tenim la Comissió d'Exteriors?".

Es tracta del mateix, es tracta del mateix...

El Sr. síndic general:

Si us plau, si us plau!

El Sr. Carles Naudi:

...a vostès els hi molesta crear una comissió paral·lela? Bé la van crear per Europa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sra. Patrícia Riberaygua.

La Sra. Patrícia Riberaygua:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. López, crear comissions i més comissions, i més comissions, vull dir el teixit empresarial que és el que jo crec que és el que ha d'estar en aquesta comissió

per treballar perquè és aquest teixit, el sector comercial que està patint, d'acord, ja té una comissió, ja té un consell andorrà de competitivitat del comerç, ja ho té. Realment, vostè creu que vol una altra comissió amb els polítics quan ja té una comissió amb Govern i els comuns? Sí. Li han demanat que volien crear una comissió de més?

El Sr. síndic general:

Evitin els diàlegs particulars, si us plau.

La Sra. Patrícia Riberaygua:

Doncs jo crec que no Sr. López. Jo també tinc la resposta del teixit empresarial.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més intervencions, obriríem tot seguit un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sr. síndic.

12 vots a favor i 16 en contra. Cap abstenció.

El Sr. síndic general.

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat, declaro refusada la Moció.

Passem al vuitè punt de l'ordre del dia, vuitè i darrer punt de l'ordre del dia.

8- Nomenament del president del Consell d'Administració de l'AFA.

La proposta de nomenament fou presentada pel Govern i ha estat publicada en el Butlletí número 96/2018 del 9 d'octubre.

Demana al Sr. Joan Carles Camp, secretari de la Sindicatura, encara que no sigui de torn, si és tan amable de llegir-nos la proposta.

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies Sr. síndic. Així ho faré.

La proposta del Govern d'Andorra tramesa a Sindicatura durant el mes d'octubre i publicada al corresponent Butlletí del Consell General per a

cobrir el càrrec de president i membre del Consell d'Administració de l'Agència Financera Andorrana (AFA), és el Sr. Raül González Fernández.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per presentar la proposta, intervé per part del Govern, el ministre, Sr. Jordi Cinca. Si voleu dir alguna cosa...

El Sr. Jordi Cinca:

Bé, molt breument, no tenia intenció de fer cap intervenció en aquest sentit. En tot cas crec que el Sr. Raül González no és una persona desconeguda per cap dels consellers generals. De fet, ha estat presidint l'Autoritat Financera Andorrana fins no fa gaire l'INAF, i per tant, entenem que té tot el sentit que pugui fer aquest segon mandat.

El primer mandat no ha sigut un mandat gens fàcil, tots en som conscients. Ha hagut d'estar al front d'una institució que ha hagut d'afrontar una crisi molt rellevant en l'economia andorrana i més concretament en el sector financer. Penso que és just i meritori doncs que d'una banda se li faci aquest reconeixement per tota la tasca que ha estat fent durant aquests sis anys, i alhora li és d'agrair que després d'haver passat aquests sis anys tan durs, doncs accepti mantenir-se en aquesta responsabilitat en un moment doncs encara de trànsit i d'assumir doncs tot el canvi profund que hi ha en la regulació del sector financer.

Pe tant, aquesta proposta per part del Govern ens sembla que és coherent amb el que s'ha vingut fent fins ara, i és un reconeixement també a la figura del Sr. Raül González, que ha fet entenem molt bona feina durant aquests sis anys.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna intervenció per part dels grups...

Pel Grup Liberal, no hi ha intervenció...

Pel Grup Mixt, Sr. Víctor Naudi, per SDP, teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, una vegada més el ministre Cinca ens situa davant el fet acomplert, en aquest cas per tal de

renovar el president del Consell d'Administració de l'AFA.

Habitualment i quasi bé sempre el nomenament dels membres dels diferents organismes s'ha intentat consensuar entre els diferents grups polítics, i si més no com a mínim se'ns ha exposat el plantejament del Govern prèviament.

Per molt que es doni per fet que el Govern pensi que el candidat és el més idoni al seu entendre, o que fins i tot és l'únic, no costava res per una simple qüestió de deferència d'haver informat els consellers generals prèviament.

Desconec si ho ha fet en altres casos però pel que respecta a mi, ja li dic que no em sembla bé.

Com a mínim crec que ens mereixem una justificació prèvia, i no s'hi val fer-la avui amb els fets consumats.

M'hauria agradat conèixer els motius, els objectius a assolir i els resultats esperats, amb antelació.

Convindrem tots que aquest càrrec és un càrrec sensible de responsabilitat, i que hauria de merèixer la confiança de tot l'arc parlamentari.

D'altra banda, vull recordar que l'actual president del Consell d'Administració de l'INAF en aquell moment, fa aproximadament un any i escaig, no va ser precisament diligent per tal de comparèixer davant la Comissió Especial de Vigilància i Prevenció del risc financer.

Tampoc queda clar el seu paper amb qüestions opaques que aquests dies surten als mitjans davant un suposat traspàs de dades de l'antiga BPA, a la seu de l'Ambaixada Espanyola, fet que m'aixeca dubtes raonables.

Per tot l'exposat, no donaré suport a la designació presentada per al càrrec del president del Consell d'Administració de l'AFA.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció per part del Grup Mixt...

No hi ha intervenció...

Per part dels consellers Demòcrates, hi ha intervenció...

Tampoc hi hauria intervenció...

No sé si hi hauria d'haver intervenció del Sr. ministre...

El Sr. Jordi Cinca:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic, i molt breument. I perquè no voldria que hi hagués cap mal entès i menys que aquest mal entès acabés esquitxant a cap conseller general, amb base a la intervenció que ha fet el Sr. Víctor Naudi.

I vagi per endavant que certament amb vostè n'he parlat, tot i que té la meva trucada perduda, però en tot cas això no justifica que no hagi tornat a provar-ho. Però sí que és veritat, i vull que se sàpiga, vaig parlar amb tots els presidents dels grups parlamentaris. Certament tenim una situació una mica atípica, amb un grup parlamentari Mixt on hi ha membres de diferents formacions, i vaig, tot i haver parlat amb el president del grup parlamentari, i per això he volgut intervenir, li vaig dir que jo mateix faria una trucada als altres membres d'altres formacions polítiques del grup parlamentari. Així ho vaig fer i crec que ho podrien ratificar tots els altres. A vostè és veritat, el vaig trucar, vostè en aquell moment devia estar ocupat, i no vaig tornar a incidir-hi. Em sap greu en aquest sentit però, sí que vull també que quedi clar que aquesta actitud deferent a la que apuntava el Sr. Víctor Naudi, com no podia ser d'una altra manera, es va complir, la vaig complir amb tots els grups parlamentaris.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Sí, gràcies Sr. síndic. Només voldria fer una precisió referent al que acaba de dir el Sr. Cinca. El ministre em va trucar, no sé si era com a membre de la formació o com a president del Grup Mixt, però en tot cas, jo vaig avisar a tots els membres del Grup Mixt per correu electrònic i com a membre de la formació. Només era de precisió.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Simplement per precisar el que acaben de dir el Sr. ministre i el Sr. Josep Pintat.

Bé, per part del Sr. Pintat, en tant que president del Grup Mixt, va enviar un correu notificant aquesta qüestió, però simplement una notificació.

Jo el que poso en relleu doncs, i no sé si potser em va trucar amb un número directe de Govern, rebo moltes trucades de Govern i a vegades no les agafo, però en tot cas, no hauria costat res...

(Se senten riures)

El Sr. síndic general:

Silenci si us plau!

El Sr. Víctor Naudi:

...que la centraleta abans d'externalitzar-la, en tot cas no hagués costat res, com fa altres vegades el ministre en qüestions de lleis financeres, que fins i tot fora d'hores o en caps de setmana envia correus, i cosa que és d'agrair, doncs en aquest cas no hagués costat res... és d'agrair el fet de la informació. En aquest cas no hagués costat res d'informar, i a mi el que m'hagués agradat doncs tenir una explicació dels motius, dels objectius, del que pensava Govern en aquest cas i no doncs fer una simple renovació com amb l'explicació que ens ha fet avui el ministre amb un fet important com aquest, doncs donar per fet que això ja passava de calaix.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions, procediríem a la votació de la candidatura.

Només recordar-los que la candidatura, segons el que estableix l'article 10 de la Llei 12/2018, del 31 de maig, de modificació de la Llei 10/2013, del 23 de maig, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances, requereix el vot favorable de dos tercers parts del Consell General, és a dir de 19 consellers generals.

Si en aquesta primera votació no s'assolís aquesta majoria, s'hauria de procedir a una segona votació. En aquest segon supòsit seria suficient la majoria simple dels vots.

Procedim doncs a la votació.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sr. síndic.

27 vots a favor, 1 en contra i cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat i constatat que el nombre de vots és suficient, proclamo elegit el Sr. Raül González Fernández com a president i membre del Consell d'Administració de l'AFA.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 19.15h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877